

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
ระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง

การศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FACTORS AFFECTING INSTRUCTIONAL SUPERVISIONS NEEDS OF TEACHERS
TEACHING PRIMARY STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS
IN INCLUSIVE EDUCATIONAL SCHOOLS
UNDER BANGKOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Supervision and Curriculum
Development

Department of Educational Policy Management and Leadership

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของ
ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับ
ประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

โดย

นายสิทธิศักดิ์ ปะวันเณ

สาขาวิชา

นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุตรุ่ง

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

.....คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา นิชมาภา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุตรุ่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. บุณทริกา บุญศักดิ์)

สิทธิศักดิ์ ปะวันณ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (FACTORS AFFECTING INSTRUCTIONAL SUPERVISIONS NEEDS OF TEACHERS TEACHING PRIMARY STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS IN INCLUSIVE EDUCATIONAL SCHOOLS UNDER BANGKOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง, 156 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ประชากร คือครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 202 คน จาก 37 โรงเรียน วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ($\mu=4.05$) ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\mu=4.03$) ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน ($\mu=4.03$) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ($\mu=3.94$) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอน พบว่า 1) ปัจจัยด้านอายุ ช่วงอายุ 21 – 30 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ช่วงอายุ 31 – 40 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และช่วงอายุ 51 – 60 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา พบว่า วุฒิการศึกษาปริญญาตรีส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยส่งผลมากที่สุด คือด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ปัจจัยด้านระดับชั้นที่สอน พบว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยส่งผลมากที่สุด คือด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ปัจจัยด้านภาระงาน พบว่า ภาระงานที่รับผิดชอบมากกว่า 1 ภาระงาน และ 5) ปัจจัยด้านประสบการณ์การสอน พบว่า การที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6) ปัจจัยด้านการได้รับการนิเทศ พบว่า การไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทาง การศึกษา ปลายมือชื่อ นิสิต

ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร

ปีการศึกษา 2560

5983895227 : MAJOR SUPERVISION AND CURRICULUM DEVELOPMENT

KEYWORDS: INSTRUCTIONAL SUPERVISION / INCLUSIVE SCHOOL / TEACHERS OF STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS

SITTISAK PAWANNE: FACTORS AFFECTING INSTRUCTIONAL SUPERVISIONS NEEDS OF TEACHERS TEACHING PRIMARY STUDENTS WITH SPECIAL NEEDS IN INCLUSIVE EDUCATIONAL SCHOOLS UNDER BANGKOK PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE. ADVISOR: ASST. PROF. JURAIRAT SUDRUNG, Ph.D., 156 pp.

The current research endeavor aimed to study factors affecting instructional supervision needs of teachers teaching primary students with special needs in inclusive educational schools under the Bangkok Primary Educational Service Area Office. The Population consisted of 202 teachers teaching students with special needs from 37 schools. The analysis was done by frequency, percentage, average, standard deviation, Pearson correlation coefficient and multiple linear regression, by using an SPSS program.

The results revealed that teachers had high supervisory needs in all aspects including the execution of the Individualized Education Program (IEP) and the Individual Implementation Plan (IIP) ($\mu=4.05$), the preparation for students with special needs ($\mu=4.03$), the instructional techniques and instructional media ($\mu=4.03$), and the learn beyond classroom ($\mu=3.94$), respectively.

The analysis of factors affecting instructional supervision needs discovered that first, in terms of age, those who were 21-30 years old had the biggest impact on the instructional supervision needs in preparation for students with special needs, with a statistical significance of 0.1. The age range of 31-40 years old had the biggest impact on the instructional supervision needs learn beyond classroom, with a statistical significance of .01. Those who were 51-60 years old had the most significant effect on the instructional supervision needs in instructional techniques and instructional media, with a statistical significance of .05. Second, in terms of educational background, the Bachelor's Degree impacted the instructional supervision needs in all aspects. The most significant impact was on the preparation for students with special needs, with a statistical significance of .01. Third, regarding the levels of students' education, students in Grade 3 had an impact on the instructional supervision needs in all aspects where the biggest impact was on learn beyond classroom, with a statistical significance of 0.01. Fourth, with regard to workloads, there was more than 1 workload. Fifth, in terms of teaching experience, the lack of experience in teaching students with special needs affected the instructional supervision needs in preparation for students with special needs and learns beyond classroom the most, with a statistical significance of .05. Sixth, the analysis of supervision acquisition revealed that never receiving any instructional supervision would mostly impact on the instructional supervision needs in preparation for students with special needs, and showed a statistical significance of .05.

Department: Educational Policy Management and Leadership Student's Signature

Advisor's Signature

Field of Study: Supervision and Curriculum Development

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ สุตรุ่ง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไข คอยอบรมสั่งสอน ให้กำลังใจและอยู่เคียงข้างตลอดระยะเวลาทำวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา นิยมภา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. บุณพริกา บุญภักดี กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อคิดและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการ เพื่อนำมาปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และชี้แนะข้อมูลที่ถูกต้อง อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่คอยอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทั้งในด้านทักษะวิชาการ และทักษะการใช้ชีวิต

ขอกราบของพระคุณ คุณพ่อไฉญา และ คุณแม่สมพาน ปะวันเถ ผู้ที่คอยให้กำลังใจ สนับสนุน และช่วยเหลือทั้งร่างกายและแรงใจ จนผู้วิจัยประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ ดร. สมพร หวานเสร็จ ที่ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในทุก ๆ ด้าน รวมถึงเพื่อนครู นักเรียน จากศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง และ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 และขอบคุณเพื่อน ๆ สาขาวิชา นิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ที่คอยช่วยเหลือกันเสมอมา

ขอขอบพระคุณ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่ร่วมกันตอบแบบสอบถาม จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จด้วยดี

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ขอมอบคุณความดีนี้ให้ทุกท่านที่กล่าวมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	15
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	15
คำถามของการวิจัย.....	19
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	19
ขอบเขตของการวิจัย.....	21
ประชากร.....	21
ขอบเขตเนื้อหา.....	21
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	22
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	23
บทที่ 2 หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
การนิเทศการสอน.....	25
ความหมายของการนิเทศการสอน.....	25
ความสำคัญของการนิเทศการสอน.....	25
กระบวนการนิเทศการสอน.....	27
รูปแบบการนิเทศการสอน.....	28
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ.....	33

ความหมายของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ.....	33
ประเภทและลักษณะความบกพร่องของของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	34
การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม.....	37
ความหมายของการจัดการเรียนร่วม	37
ความสำคัญและความจำเป็นการจัดการเรียนร่วม.....	38
ความสำเร็จการจัดการเรียนร่วม	41
การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Frame work).....	43
รูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วม	50
การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ.....	53
การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล.....	55
เทคนิคการสอนและสื่อการสอน.....	67
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	79
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วม.....	79
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน.....	81
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
ประชากร	85
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	85
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	91

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	92
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนกับความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน	98
ตอนที่ 4 การสร้างสมการทำนายสำหรับวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ	103
ตอนที่ 5 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	105
ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน	108
ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้านสมการการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	111
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	116
สรุปผลการวิจัย	116
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	116
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน.....	117
ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนกับความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน	118
ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ.....	122
ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน.....	123
ผลการสร้างสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้าน	125
สรุปข้อค้นพบของการวิจัย.....	126
อภิปรายผลการวิจัย	128
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	132

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	132
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	132
รายการอ้างอิง.....	133
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	141
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	143
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้การวิจัย.....	148
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	156

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....20

ภาพที่ 2 แสดงการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท.....49

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1	จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	91
ตารางที่ 2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวม	92
ตารางที่ 3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการ เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	93
ตารางที่ 4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	94
ตารางที่ 5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอน ด้าน เทคนิคการสอนและสื่อการสอน	96
ตารางที่ 6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	97
ตารางที่ 7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการ	98
ตารางที่ 8	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยเพศ	103
ตารางที่ 9	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านอายุ	103
ตารางที่ 10	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านระดับการศึกษา	104
ตารางที่ 11	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านระดับชั้นที่สอน	104
ตารางที่ 12	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านภาระงานที่รับผิดชอบ	104
ตารางที่ 13	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ	104
ตารางที่ 14	การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ	105

ตารางที่ 15 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอน
นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 105

ตารางที่ 16 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ... 105

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)
ระหว่าง ตัวแปรทำนาย..... 106

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)
ระหว่าง ตัวแปรทำนายที่มีค่าเกินกว่า 0.8 นำมาหาความสัมพันธ์ใหม่ โดยการนำตัวแปรทำนาย
บางตัวรวมเข้าด้วยกัน คือ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับ ตัวแปร
การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN}) กลายเป็นตัวแปร
 X_{SUP} 107

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการ
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้าน
การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ..... 108

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการ
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้าน
การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)..... 109

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการ
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้าน
เทคนิคการสอนและสื่อการสอน 110

ตารางที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการ
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้าน
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน 110

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการ
ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ
สอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
แบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) 111

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β)
และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียม

ความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	112
ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R ²) และการ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ สอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน(Stepwise Multiple Regression Analysis).....	112
ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R ²) และการ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ สอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis).....	113
ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R ²) และการ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ สอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis).....	113
ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอน และสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	113
ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R ²) และการ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ สอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis).....	114
ตารางที่ 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R ²) และการ ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการ สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบ ปกติ (Enter Multiple Regression Analysis).....	114
ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรม	

การเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)..... 115

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) 115

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” และระบุเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” ดังนั้นครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นของผู้เรียนแต่ละประเภท ความสนใจและความถนัดของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่และพัฒนาความสามารถตามศักยภาพของแต่ละบุคคลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกายด้านสติปัญญา ด้านอารมณ์และด้านสังคมเป็นสำคัญ (ณัชพร ศุภสมุทร์และคณะ, 2557) นอกจากนี้พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 หมวด 1 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษามาตรา 5 (3) ยังกล่าวอีกว่าคนพิการได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษารวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากพระราชบัญญัตินี้ ก่อให้เกิดการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเด่นชัดขึ้น ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เปิดโอกาสและเอื้อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าสู่การศึกษาที่ง่ายขึ้น ตั้งแต่ระดับก่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา การเรียนรู้อาจเป็นการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบหนึ่งที่มีพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ถ้าได้รับโอกาสในการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการพิเศษของเขา การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่สำคัญ คือ ให้ออกส่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติในโรงเรียนปกติและดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนร่วมกับบุคคลอื่น ๆ และนับว่าเป็นก้าวสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย มีการจัดการศึกษาให้แก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและความต้องการช่วยเหลือที่แตกต่างไปจากนักเรียนปกติ ร่วมใช้ชีวิตกับนักเรียนปกติในระบบโรงเรียนเพื่อให้เขา

พัฒนาได้เต็มศักยภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมถือว่าเป็นแนวคิดใหม่ทางการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน ไม่มีการแบ่งแยกว่านักเรียนคนใดเป็นนักเรียนทั่วไปหรือนักเรียนคนใดที่มีความต้องการพิเศษ โดยโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสมตามหลักการเรียนร่วม นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะได้เรียนในโรงเรียนปกติใกล้บ้านโดยไม่มีการแบ่งแยก ได้เรียนในชั้นเดียวกับเพื่อนในวัยเดียวกันไม่มีห้องเรียนพิเศษ การช่วยเหลือสนับสนุนอื่นๆจะจัดอยู่ในสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้โรงเรียนต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของนักเรียนแต่ละคนและนักเรียนทุกคนมีฐานะเป็นสมาชิกหนึ่งของโรงเรียนมีสิทธิความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นเป้าประสงค์ของการเรียนร่วมและมีการขยายไปทั่วประเทศ (ดารณี อุทัยรัตนกิจ และคณะ, 2546)

โดยปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนร่วมมีหลายปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ การเข้าถึงบริการสาธารณะของชุมชน เช่น การเดินทาง การสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็ว การมีทรัพยากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการอื่นใดทางการศึกษาที่เพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย มีผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้าใจและมีทัศนคติในเชิงบวก มีความเป็นกัลยาณมิตร ที่ทำงานเป็นทีม มีความเป็นมืออาชีพ โรงเรียนมีการร่วมกันกำหนดกฎ ระเบียบ ที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน มีแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์ข้อมูล ศูนย์กลางแลกเปลี่ยน ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสาร มีบริการสาธารณสุขด้านสุขภาพนักเรียนและครอบครัว มีองค์การภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการเรียนร่วม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาสนับสนุน ให้บริการ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อความยั่งยืน (สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ, 2555)

การเรียนร่วมจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติได้เรียนร่วมกัน เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง มีสังคมที่กว้างขึ้น และได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ครูและผู้ปกครอง ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น สามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการที่จะให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตอบสนองได้เป็นปกติ ส่งเสริมให้นักเรียนปกติรู้จักช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ ได้ เช่น ช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทำงานได้สำเร็จ ส่งเสริมให้นักเรียนปกติเรียนรู้ที่จะช่วยเหลือและอยู่ร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในสังคม ทำงานร่วมกัน มีน้ำใจรู้จักแบ่งปัน และยอมรับซึ่งกันและกัน (ณัฏพร ศุภสมุทร์ และคณะ, 2557)

ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 โดยมีประเภทของคณพิการ 9 ประเภทดังนี้ คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น

บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากอดีตถึงปัจจุบันการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในทุกระดับจะประสบปัญหาหลายประการ เช่น ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ หรือด้านการจัดการ เป็นต้นและม้งานวิจัยจำนวนมากที่ระบุปัญหาของการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนเรียนร่วม ซึ่งผลการวิจัยของทองคำ ชุ่มวิจารณ์ (2550) เรื่องการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดลำปาง พบว่า ด้านการจัดการองค์กร มีสภาพปัญหาที่สำคัญคือ ขาดบุคลากรเฉพาะทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเรียนร่วม ครูมีภาระมาก เมื่อรับนักเรียนเรียนร่วมอีกทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างยากลำบากจึงไม่สามารถดูแลเอาใจใส่นักเรียนพิเศษได้เต็มที่ ด้านการควบคุม มีสภาพปัญหาที่สำคัญคือ ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตาม ซึ่งสอดคล้องกับสาระ ปัทมพงศา (2550) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดกาญจนาราม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านปัญหา พบว่าครูยังขาดประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการจัดการเรียนร่วม ครูขาดความรู้ในเรื่องการคัดกรองนักเรียนและการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ครูไม่มีทักษะในการประเมินผล ครูขาดความรู้ในการใช้สื่อ มีปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอนและครูไม่ทราบแหล่งให้คำปรึกษา ด้านความต้องการพบว่า ครูต้องการให้มีการพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องการให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองเข้าใจจุดประสงค์การเรียนร่วมของโรงเรียน ครูต้องการให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการวัดผลและครูต้องการให้มีเอกสารแนะนำวิธีการจัดการเรียนร่วมและแนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท เช่นเดียวกับ จินตนาการ ศิริพันธ์ (2551) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า ในด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษก่อนดำเนินการสอน เพื่อให้มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่องการคัดแยกหรือคัดกรองผู้เรียนที่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก่อนเข้าเรียนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาพฤติกรรมและอารมณ์

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาเรียนร่วมประสบปัญหาอย่างมาก คือการขาดบุคลากรเฉพาะทางในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ครูขาดความรู้ในเรื่องนักเรียนที่มีความ

ต้องการพิเศษ การคัดกรองและการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ชาติความรู้ในการใช้สื่อ และเทคนิคการสอน ตลอดจนขาดการนิเทศ กำกับและติดตาม

การนิเทศการสอนจะเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมให้ครูสามารถพัฒนางานในวิชาชีพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลถึงผู้เรียนและคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมในที่สุด (วัชรา เล่าเรียนดี, 2556) การนิเทศการสอนนี้เพื่อจะพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน ให้มีความรู้มีทักษะในการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ ทั้งการจัดการเรียนการสอนและงานสนับสนุนอื่นๆ เพื่อสร้างความเข้าใจในการทำงานที่จะนำไปสู่ความร่วมมือ ร่วมใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และยังสร้างขวัญและกำลังใจและความมั่นใจในการทำงานของบุคลากร มีผู้ร่วมงานที่พร้อมจะช่วยให้คำปรึกษาแนะนำ (จุไรรัตน์ สุดรุ่ง, 2559) การนิเทศการสอนจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารหรือผู้นิเทศในฝ่ายที่จะต้องร่วมมือ ร่วมใจกันดำเนินการพัฒนางานทุกด้านในสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความสามารถ มีความคุ้นเคยและใกล้ชิดกัน มุ่งสู่คุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน (ผ่องพรรณ จรัสจินดารัตน์, 2555) และการนิเทศการสอนเป็นงานที่ปฏิบัติกับครูเพื่อให้เกิดผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรงและยังช่วยพัฒนาความสามารถของครูผู้สอน ให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง ค้นหาวิธีการทำงานด้วยตนเอง มีความศรัทธาในวิชาชีพของตน มีความก้าวหน้าในวิชาชีพ มีทักษะในการปฏิบัติงาน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงการเรียนการสอน การใช้และผลิตสื่อการสอน การวัดและประเมินผล และสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550)

การนิเทศการสอนจะประสบความสำเร็จได้นั้นมาจากหลายปัจจัยด้วยกันเช่น ประสิทธิภาพ การสอนของผู้นิเทศเอง ความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน มีความรับผิดชอบและเป็นที่ยอมรับของทุกคนในโรงเรียน เมื่อผู้นิเทศเป็นผู้ได้รับการยอมรับตัวครูผู้รับการนิเทศย่อมมีความต้องการการนิเทศการสอนจากผู้นิเทศซึ่งสอดคล้องกับวัชรา เล่าเรียนดี (2556) ที่ว่าสมรรถนะของผู้นิเทศ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่างๆ ได้แก่ คุณลักษณะคุณสมบัติในวิชาชีพ ความรู้ความสามารถในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานในอาชีพ ความเชี่ยวชาญชำนาญเกี่ยวกับเทคนิค ทักษะในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเป็นผู้ที่ทันต่อยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงทุกๆ ด้านที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับ Adam (1996) ที่กล่าวว่า ผู้นิเทศอยู่ในฐานะการเป็นครูของครูที่ดีที่สุด ทั้งในด้านความรับผิดชอบ การยอมรับทรัพยากรบุคคลและการยอมรับปัญหาและการแก้ปัญหา ในการนิเทศครูจำเป็นต้องมีประสบการณ์ที่ดีและมีทักษะที่จำเป็นซึ่งจะเป็นการส่งเสริมครูให้เจริญเติบโตทางวิชาชีพช่วยให้ครูทำงานในหน้าที่ได้ดีขึ้น ทำให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น มีผลต่อนักเรียนมากขึ้น เมื่อผู้นิเทศช่วยครูให้ทำงานดีขึ้นทั้งในด้านวิธีสอน สื่อการเรียนการ

สอน การจัดโรงเรียนด้วยประสบการณ์อันเป็นผลรวมให้การบริหารโรงเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น การจะบรรลุผลดังกล่าวนี้ได้ย่อมอาศัยประสบการณ์และทักษะด้านต่างๆ ของผู้นิเทศเป็นหลัก

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เนื่องจากกรุงเทพมหานคร มีจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมจำนวนมากที่สุดและกระจายอยู่ทั่วกรุงเทพมหานคร ทั้งสิ้น 37 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร, 2560) ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนมีประสิทธิภาพและส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในที่สุด

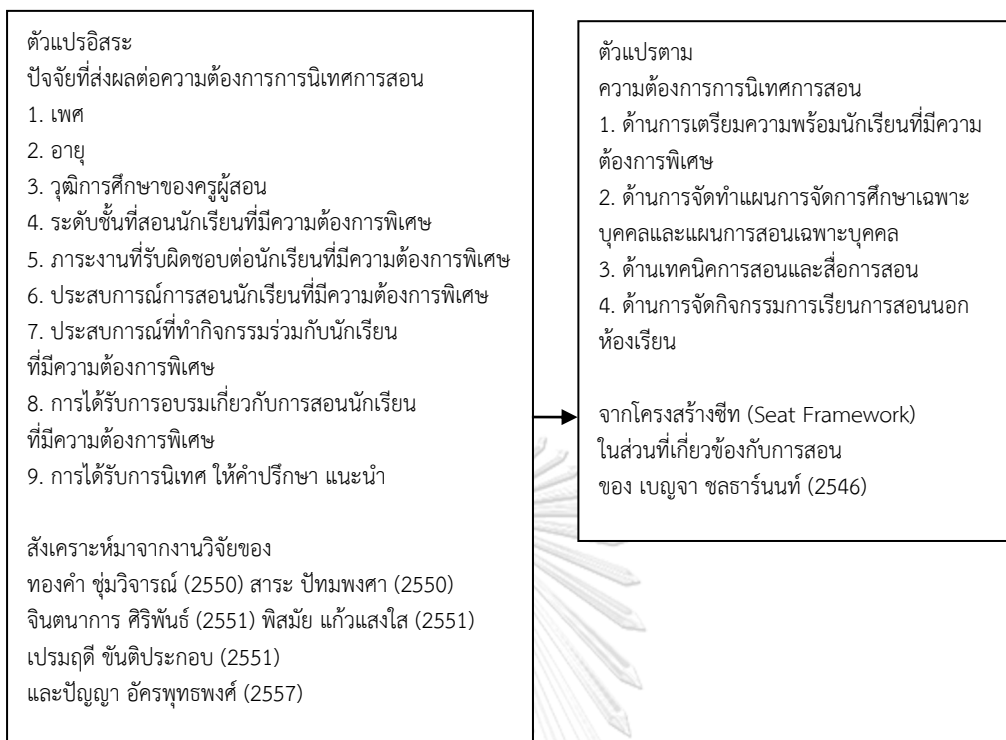
คำถามของการวิจัย

ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีชื่ออยู่ในระบบ SET จำนวน 202 คน จาก 37 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2560 (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ,2560)

ขอบเขตเนื้อหา

ตัวแปรอิสระ ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนได้สังเคราะห์มาจากรางานวิจัยของ ทองคำ ชุ่มวิจารณ์ (2550) สารระ ปัทมพงศา (2550) จินตนาการ ศิริพันธ์ (2551) พิสมัย แก้วแสงใส (2551) เปรมฤดี ขันดีประกอบ (2551) และ ปัญญา อัครพุทธพงศ์ (2557) ผู้วิจัยสรุปปัจจัยต่างๆได้ดังนี้

1. เพศ
2. อายุ
3. วุฒิการศึกษาของครูผู้สอน
4. ระดับชั้นที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
5. ภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
6. ประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
7. ประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
8. การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
9. การได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ

ตัวแปรตาม ด้านความต้องการ ได้นำเอาแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนักเรียนเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (Seat Framework) ของเบญจา ชลธาร์นนท์ (2546) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสอน ผู้วิจัยได้สรุปความต้องการต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
2. ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล
3. ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึงนักเรียนตามประกาศกระทรวงประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคณาธิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552 มี 9 ประเภท คือ ความบกพร่องทางการเห็น, มีความบกพร่องทางการได้ยิน, มีความบกพร่องทางสติปัญญา, มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ, มีความบกพร่องทางการเรียนรู้, มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา, บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์, บุคคลออทิสติก และ บุคคลพิการซ้อน

โรงเรียนเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครที่จัดการเรียนการสอนโดยมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เข้าเรียนในห้องเรียนกับนักเรียนปกติด้วย ซึ่งอาจเรียกชื่อต่างกัน เช่น โรงเรียนเรียนรวม หรือ ห้องเรียนคู่ขนานก็ได้

ครูผู้สอน หมายถึง ครูที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศ หมายถึง ปัจจัย 9 ด้าน คือ เพศ อายุ วุฒิ การศึกษาของครูผู้สอน ระดับชั้นที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ

ความต้องการการนิเทศการสอน หมายถึง ความต้องการ 4 ด้าน คือ ความต้องการด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ความต้องการด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล ความต้องการด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอนและความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง การที่ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้เตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนที่จะเข้าเรียนกับเพื่อนในโรงเรียนเรียนร่วม ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมความพร้อม ทั้งหมด 8 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ การฝึกใช้กล้ามเนื้อใหญ่ การฝึกใช้กล้ามเนื้อเล็ก การฝึกช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน การฝึกการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในสังคม การฝึกการปรับพฤติกรรม การเตรียมความพร้อมด้านภาษาและการสื่อสาร การเตรียมความพร้อมทางวิชาการและการเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความสะอาดกับสภาพแวดล้อม การดูแลสุขลักษณะรวมถึงทักษะการทำงานง่าย ๆ

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) หมายถึง แผนที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นเฉพาะบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครูและคณะสภานักเรียนที่เกี่ยวข้องร่วมกันวางแผนการจัดการศึกษาให้คนพิการเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษา

แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) หมายถึง แผนย่อยตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งอาจจะเป็นแผนรายชั่วโมง แผนรายสัปดาห์หรือแผนรายเดือนที่แทรกอยู่ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ซึ่งเป็นแผนระยะยาวตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษา

เทคนิคการสอนและสื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่ครูได้เลือกซึ่งผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองอย่างดี เพื่อนำมาสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยครูต้องศึกษาและใช้เวลาในการเรียนรู้พฤติกรรมนักเรียนก่อนจึงจะสามารถใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเหมาะสม

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน หมายถึง การที่ครูได้ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ภายนอกห้องเรียนโดยเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายหรือจิตใจเพื่อฝึกสมาธิ การเข้าร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การเข้าใจตนเองและผู้อื่น จนไปถึงเพื่อฝึกทักษะในการประกอบอาชีพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลในการนิเทศ สำหรับผู้นิเทศเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้และแก้ปัญหาการนิเทศการสอนในโรงเรียนเรียนร่วม เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและ พัฒนาครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครต่อไป

บทที่ 2

หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับดังนี้

การนิเทศการสอน

ความหมายของการนิเทศการสอน

ความสำคัญของการนิเทศการสอน

กระบวนการการนิเทศการสอน

รูปแบบการนิเทศการสอน

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ความหมายของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ประเภทและลักษณะของความบกพร่องของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

ความหมายของการจัดการเรียนร่วม

ความสำคัญและความจำเป็นการจัดการเรียนร่วม

ความสำเร็จการจัดการเรียนร่วม

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Frame work)

รูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วม

การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล

เทคนิคการสอนและสื่อการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอน

ความหมายของการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอนได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

Harris (1985 อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2556) ได้ให้ความหมาย การนิเทศการสอน หมายถึง การที่บุคลากรในโรงเรียนกระทำกับบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อคงไว้หรือแลกเปลี่ยนการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ส่งผลโดยตรงต่อกระบวนการสอนที่ใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การนิเทศการสอนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนมากกว่าที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน การนิเทศการสอนเป็นงานหลักที่สำคัญของโรงเรียนและการนิเทศการสอนต้องเป็นไปเพื่อการคงไว้และการปรับปรุงกระบวนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน

วัชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้ให้ความหมายการนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิบัติที่ไม่ใช่การบังคับ แต่เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนให้ครูปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนที่สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับนักเรียนเป็นเป้าหมายหลักที่สำคัญโดยเน้นความเป็นประชาธิปไตย ความร่วมมือ ความต่อเนื่อง การสร้างขวัญและกำลังใจและการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีร่วมกัน

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) ได้ให้ความหมายการนิเทศการสอน หมายถึง การทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เพื่อที่จะพัฒนาประสิทธิภาพ การเรียนการสอน ภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย สังคม อารมณ์จิตใจ และสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพและเหมาะสมกับวัย

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่าการนิเทศการสอน หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำแนะนำครูเกี่ยวกับการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน

ความสำคัญของการนิเทศการสอน

การนิเทศการสอนเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ครูจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์และความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนให้ดีขึ้น มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญของการนิเทศการสอน ไว้ดังนี้

Good (1983) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอนมีความสำคัญมากเพราะจะช่วยให้ครูผู้สอนเกิด ความเจริญงอกงามทางวิชาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครู พัฒนาความรู้ความสามารถของครู

ช่วยในการเลือกและปรับปรุงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ช่วยเหลือในการจัดสรรเครื่องมือ อุปกรณ์ การศึกษา ช่วยในการเลือกและปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอน

Wiles และ Lovell (1983) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอนเป็นพฤติกรรมที่มีการเตรียมการ อย่างเป็นระบบและเป็นแบบแผนอย่างชัดเจน มีความสำคัญคือจะช่วยให้ครูมีการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

กรองทอง จิระเดชากุล (2550) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการนิเทศการสอนไว้ว่า การนิเทศ การสอนเป็นการปรับปรุงคุณภาพของการจัดการศึกษา การพัฒนาสถานศึกษา ครู และผู้เกี่ยวข้องเข้าสู่มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งเป็นการประสานงานให้เกิดการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ด้านตลอดเวลา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กล่าวว่า งานนิเทศการสอนเป็นงาน ที่ปฏิบัติกับครูเพื่อให้เกิดผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรง โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ

1. เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถของครูผู้สอน
2. เพื่อช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง
3. เพื่อช่วยให้ครูค้นหาวิธีการทำงานด้วยตนเอง
4. เพื่อช่วยให้ครูมีความศรัทธาในวิชาชีพของตน
5. เพื่อช่วยให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพ
6. เพื่อช่วยให้ครูมีทักษะในการปฏิบัติงาน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงการเรียน การสอน การใช้และผลิตสื่อการสอน การวัดและประเมินผล เป็นต้น
7. เพื่อช่วยครูให้สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้

ผ่องพรรณ จรัสจินดารัตน์ (2555) ได้กล่าวว่า การนิเทศการสอนมีความสำคัญและจำเป็น อย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทุกคนในฝ่ายที่จะต้องร่วมมือร่วมใจกันดำเนินการพัฒนางานทุกด้าน ในสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความสามารถ มีความคุ้นเคยและใกล้ชิดกัน มุ่งสู่คุณภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้ได้มาตรฐานโดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถของครู ให้ครูเกิดความงอกงามทางวิชาชีพ
2. เพื่อช่วยเหลือและจัดสรรเครื่องมือ สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนช่วยเหลือและปรับปรุงวิธีการ เรียนรู้
3. เพื่อช่วยเหลือครูในด้านการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบมาตรฐานการประกันคุณภาพ ของสถานศึกษา

จากความสำคัญของการนิเทศการสอนของนักวิชาการข้างต้นสรุป ได้ว่าการนิเทศการสอน เป็นกระบวนการพัฒนาเพื่อให้ครูในสถานศึกษามีความรู้ พัฒนาการสอนของตนเอง มีความรักและ ศรัทธาในวิชาชีพ มีทักษะจำเป็นในการปฏิบัติงานสำหรับครู สามารถวิเคราะห์ปัญหาและหาแนว ทางแก้ไขปัญหานั้นนำไปสู่กระบวนการวิจัยได้ด้วยตนเองเพื่อให้เกิดผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยตรง

กระบวนการนิเทศการสอน

กระบวนการนิเทศการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การนิเทศของครูผู้สอนเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพการสอนสูงสุดโดยมีนักการศึกษาเสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

Boyan และ Copeland (1978) ได้นำเสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประชุมก่อนการสังเกตการสอน (Pre observation Conference) เป็นการพิจารณารับรู เรื่องหรือพฤติกรรมที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา กำหนดเกณฑ์หรือมาตรฐานของพฤติกรรมที่ต้องการจะ ปรับปรุงและเลือกหรือสร้างเครื่องมือสังเกตการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับพฤติกรรมหรือเรื่องที่จะ ปรับปรุงและพัฒนา

2. การสังเกตการสอน (Observation) เป็นการสังเกตพฤติกรรมที่กำหนดหรือกระบวนการสอน ที่กำหนดและบันทึกข้อมูลพฤติกรรมที่ปฏิบัติหรือกระบวนการสอนที่ใช้ดำเนินการสอนโดยใช้ เครื่องมือที่เลือกหรือสร้างขึ้นเอง

3. การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการสังเกตการสอน (Analysis Results) โดยผู้นิเทศวิเคราะห์เอง หรือร่วมกันกับผู้รับการนิเทศ ร่วมกันพิจารณาพฤติกรรมที่ปฏิบัติหรือขั้นตอนกระบวนการสอนสิ่งใด เรื่องใดควรคงไว้ หรือควรเปลี่ยนแปลงปรับปรุงให้ถูกต้องหรือให้ดีขึ้น

4. การประชุมภายหลังการสังเกตการสอน (Post observation Conference) เป็นขั้นตอนการ ให้ข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวกับผลการสังเกตและบันทึกข้อมูลจากการสังเกตการสอนในชั้นเรียนของครู ในขณะที่เดียวกันควรกระตุ้นให้ครูมองเห็น ยอมรับผลที่ได้จากการสังเกตการสอนและผู้นิเทศกับครู ร่วมกันพิจารณาวิธีในการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาพฤติกรรมการสอนเพื่อส่งผลถึงพัฒนาการ การเรียนรู้ของนักเรียน

Acheson และ Gall (2003) ได้เสนอกระบวนการนิเทศการสอนไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. จัดประชุมเพื่อวางแผน (Planning Conference) โดยผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศเพื่อให้ครู ได้มีโอกาสนำเสนอความต้องการ ประเด็นที่สนใจจะปรับปรุงและความมุ่งหวังที่จะพัฒนา บทบาท ของผู้นิเทศในขั้นตอนนี้ก็คือ ช่วยให้ครูเข้าใจในเรื่องที่ครูสนใจ ให้ครูได้มองเห็นภาพการสอนของ

ตนเองในปัจจุบันร่วมกันพิจารณาเทคนิคใหม่ ๆ ที่ครูสนใจจะนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

2. การสังเกตการสอน (Observation) การสังเกตการสอนต้องดำเนินการด้วยกระบวนการที่มีการวางแผน กำหนดแนวทางและวิธีการสังเกตการสอนที่เหมาะสม เวลาที่จะทำการสังเกตการสอนในชั้นเรียนและวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ

3. การประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Conference) ขั้นตอนนี้ผู้นิเทศและครูประชุมร่วมกัน เพื่อวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอนและร่วมกันตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไข วัชรา เล่าเรียนดี (2550) ได้เสนอกระบวนการการนิเทศการสอนไว้ดังนี้

1. การประชุมร่วมกันกับครูก่อนสังเกตการสอน
2. การสังเกตการสอนในชั้นเรียน
3. การวิเคราะห์ข้อมูล แปลความและตีความข้อมูล การสังเกตการสอนและเตรียมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูการประชุมร่วมกันกับครู เพื่อพิจารณาวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตการสอนและการร่วมกันพิจารณาประชุมนักเรียนที่ควรมีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาต่อไป และร่วมกันทบทวนแผนการนิเทศการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ของครูระหว่างการสังเกตการสอนครั้งต่อไป

จากกระบวนการนิเทศการสอนของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการนิเทศการสอนมีหลายขั้นตอนด้วยกัน และมีขั้นตอนที่สำคัญคือ ประชุมก่อนสังเกตการสอน สังเกตการสอน วิเคราะห์ข้อมูล และประชุมหลังการสังเกตการสอน แต่ละขั้นสามารถนำมาปรับใช้กับการนิเทศการสอนได้จริง ซึ่งแต่ละโรงเรียนสามารถเลือกใช้ได้ให้เหมาะสมกับบริบทหรือความพร้อมของโรงเรียน

รูปแบบการนิเทศการสอน

มีนักการศึกษาได้เสนอรูปแบบการนิเทศการสอนแบบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

Glatthorn (1984 อ้างถึงใน วัชรา เล่าเรียนดี, 2556) ได้นำเสนอรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ (Differentiated Supervision) ซึ่งประกอบด้วย

1. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)
2. การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development)
3. การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Development)
4. การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring)

การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision)

มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการนิเทศแบบคลินิก ไว้ดังนี้

จูไรต์น สูดรุ่ง (2559) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบคลินิก ว่าเป็นการนิเทศที่เน้นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอย่างเข้มข้นที่ต้องวางแผนอย่างเป็นระบบ มีการกระทำอย่างรอบคอบทุกขั้นตอนและทำให้ครบวงจรในการนิเทศ ซึ่งประกอบด้วย การประชุมก่อนการสังเกต การสังเกตการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลหลังการสังเกตการสอน การประชุมหลังการวิเคราะห์ข้อมูล และการประเมินผล โดยวงจรการนิเทศจะต้องกระทำซ้ำๆ หลายๆ ครั้งต่อปี สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศควรได้รับการฝึกฝนวิธีการและเทคนิคการนิเทศแบบนี้โดยเฉพาะและมีสัมพันธภาพอันดีต่อผู้รับการนิเทศ

วัชร เล่าเรียนดี (2556) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบคลินิก ว่าเป็นกระบวนการนิเทศการสอนเพื่อปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรง โดยเริ่มด้วยการพูดคุยปรึกษาหารือกันระหว่างครูกับผู้นิเทศเกี่ยวกับการสอน การสังเกตการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลการสอน การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นที่มีการสังเกต กระบวนการนิเทศแบบคลินิกจะต้องมีการดำเนินการซ้ำ ๆ หลายครั้งตลอดทั้งปี

Glatthorn (1984) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบคลินิก (Clinical Supervision) แนวคิดเกี่ยวกับการนิเทศแบบคลินิกมีดังนี้

1. การนิเทศแบบคลินิกเป็นเทคโนโลยีเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยตรง
2. การนิเทศแบบคลินิกเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่แทรกอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน
3. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน ซึ่งมีความสอดคล้องระหว่างความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูกับความต้องการของโรงเรียน
4. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่สร้างความสัมพันธ์อันดีทางวิชาชีพระหว่างผู้นิเทศและครู
5. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความเชื่อถือต่อกัน การแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจ การสนับสนุนกันและกัน รวมทั้งความผูกพันในการพัฒนาตนเอง
6. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่เป็นระบบมีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการได้อย่างต่อเนื่อง
7. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระยะห่างระหว่างความจริงกับอุดมการณ์
8. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่าผู้นิเทศเป็นผู้ที่มี

ความรู้อย่างถ่องแท้เกี่ยวกับการวิเคราะห์การเรียนรู้และการสอน รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างเพื่อนมนุษย์

9. การนิเทศแบบคลินิกเป็นกระบวนการที่ผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศจะต้องได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนและการดำเนินการนิเทศแบบคลินิกที่มีประสิทธิภาพ ก่อนการนำการนิเทศแบบคลินิกไปใช้

การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development)

มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ ไว้ดังนี้

Glatthorn (1984 อ้างถึงใน วัชรภา เล่าเรียนดี, 2556) ได้กล่าวถึงการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพว่าเป็นกระบวนการนิเทศของครูตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ร่วมมือร่วมใจเพื่อปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงความเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพของตนเอง โดยปกติจะมีการสังเกตการสอนกันและกันในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการสังเกตการสอน และอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บางครั้งอาจเรียกว่าการนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการนิเทศแบบเพื่อนร่วมอาชีพ

จูไรต์น์ สุตรุง (2559) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการนิเทศสำหรับครูที่ไม่พึงประสงค์จะรับการนิเทศรูปแบบอื่น ๆ เป็นกระบวนการซึ่งครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทำข้อตกลงทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาวิชาชีพด้วยการสังเกตการสอนในชั้นเรียน การให้ข้อมูลย้อนกลับ การอภิปรายแสดงความคิดเห็นกันในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงวิชาชีพ ซึ่งครูสามารถคัดเลือกวิธีการพัฒนาได้หลายวิธี

Glatthorn (1984) ได้กล่าวถึงการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ (Cooperative Professional Development) แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างครูในการนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพค่อนข้างเป็นทางการและเป็นบทบาทในระดับองค์กรไม่ใช่การเยี่ยมเยียนเป็นครั้งคราวแบบไม่เป็นทางการระหว่างครูที่มีความสนิทกัน

2. ครูจะต้องตกลงร่วมกันในการสังเกตการสอนในชั้นเรียนของแต่ละฝ่ายอย่างน้อย 2 ครั้งและมีการประชุมปรึกษาหารือกันหลังจากการสังเกตดังกล่าว

3. การนิเทศแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพเป็นการดำเนินการระหว่างเพื่อนร่วมงานในระดับเดียวกัน แม้ว่าผู้บริหารหรือผู้นิเทศอาจมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการและการกำกับติดตามบ้าง แต่การสังเกตการสอน การปรึกษาหารือและการอภิปรายประเด็นต่าง ๆ จะดำเนินการโดยครูเท่านั้น

4. ในการนิเทศแบบร่วมพัฒนาพัฒนาวิชาชีพจะไม่มีการประเมินเข้ามาเกี่ยวข้อง เป็น เพียงส่วน

เติมเต็มให้ระบบการประเมินตามมาตรฐานสมบูรณ์ขึ้น ไม่ใช่กระบวนการที่นำมาใช้แทนการประเมิน การปฏิบัติงาน จึงไม่ควรนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตการสอนและการปรึกษาหารือมาเป็นส่วนหนึ่งใน กระบวนการประเมินของผู้บริหาร

การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Development)

มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ไว้ดังนี้

Beach และ Reinhartz (2000 อ้างถึงใน ปัญญา อัครพุทธพงศ์, 2557) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ว่าเป็นการนิเทศที่เปิดโอกาสให้ครูแต่ละคนสามารถปฏิบัติการได้อย่างอิสระ เพื่อความเจริญงอกงามทางวิชาชีพของตน รวมทั้งลดบทบาททางการนิเทศของผู้นิเทศได้อีกด้วยทั้งนี้ ในการนิเทศแบบพึ่งตนเอง ครูจะเป็นผู้ดำเนินการวางแผนการพัฒนาตนเองโดยมีผู้นิเทศเป็นเสมือน ทรัพยากรบุคคล โดยครูอาจจะประเมิน การสอนของตนเองได้จากการบันทึกวิดีโอทัศน์ การจดบันทึก หรือแฟ้มสะสมผลงาน เพื่อวิเคราะห์กระบวนการสอนของตน ผู้นิเทศไม่จำเป็นต้องประเมินบทเรียน แต่ควรให้ข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเมื่อครูต้องการ

วีชรา เล่าเรียนดี (2556) ได้กล่าวถึง การนิเทศแบบพัฒนาตนเอง ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครู ที่มีความพร้อมทั้งทางสติปัญญาความสามารถและแรงจูงใจได้มีการพัฒนาความรู้และทักษะจากการ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมีโอกาสเลือกที่จะพัฒนาตนเองและวิชาชีพทางการสอน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจตนเองและปฏิบัติงานของตนเอง สามารถนำความรู้ไปพัฒนาได้ยิ่งขึ้นต่อไป

Glatthorn (1984) ได้กล่าวถึงการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง (Self-Directed Development) ลักษณะสำคัญของการนิเทศแบบพัฒนาตนเอง คือ

1. ครูทำงานอย่างเป็นอิสระในการพัฒนาตนเอง โดยไม่ได้รับคำแนะนำจากใคร และไม่ทำงานร่วมกับบุคคลากรอื่นในองค์กร
2. ครูเป็นผู้วางแผนและดำเนินการตามแผนการพัฒนาตนเองตามที่ได้วางไว้ โดยเป้าหมายของการพัฒนาตนเองจะมาจากการที่ครูประเมินความต้องการจำเป็นทางวิชาชีพของตนเอง ไม่จำเป็นจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร เมื่อบุคลากรสามารถพัฒนาตนเองได้ก็จะส่งผลถึงความสำเร็จขององค์กรด้วย
3. ครูสามารถใช้วิธีการได้หลากหลายเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายทางวิชาชีพเพื่อการพัฒนาตนเอง โดยผู้บังคับบัญชาและครูอาจตัดสินใจเลือกแหล่งทรัพยากรหรือวิธีการพัฒนาประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเป้าหมายนั้น ๆ เช่น การบันทึกการสอนของครู การใช้บริการข้อมูลสารสนเทศทางวิชาชีพผ่านระบบคอมพิวเตอร์ การเข้าศึกษาหลักสูตรปริญญาบัณฑิต การเข้าอบรมเชิงปฏิบัติการที่เข้มข้น การสนับสนุนจากผู้บริหารหรือผู้นิเทศทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและการเยี่ยมชมโรงเรียนอื่น

4. การนิเทศแบบพัฒนาตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆ กับการประเมิน ดังนั้นผลของการพัฒนาตนเองของครูจากกระบวนการนี้จะต้องไม่ถูกนำมาใช้ในการประเมินการปฏิบัติงานของครู การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring)

มีนักวิชาการได้ให้ความสำคัญของการนิเทศโดยผู้บริหาร ไว้ดังนี้

Sergiovanni และ Starratt (1988 อ้างถึงใน ปัญญา อัครพุทธพงศ์, 2557) ได้กล่าวถึง การนิเทศโดยผู้บริหารว่าเป็นลักษณะการนิเทศแบบไม่เป็นทางการ (Informal Supervision) ซึ่งเป็นการสังเกตการปฏิบัติงานของครูอย่างไม่เป็นทางการในระยะเวลาสั้นๆอย่างสม่ำเสมอของผู้บริหารหรือผู้นิเทศกับครูระหว่างทำงานโดยส่วนใหญ่จะไม่จำเป็นต้องมีการนัดหมายล่วงหน้า ทั้งนี้การนิเทศแบบไม่เป็นทางการจะประสบความสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อครูมองผู้บริหารหรือผู้นิเทศเป็นเสมือนผู้ร่วมจัดการเรียนการสอนและมองว่าการเยี่ยมชั้นเรียนเป็นสิ่งปกติที่เกิดขึ้นเป็นกิจวัตรในการทำงานแต่ละวัน

จูไรรัตน์ สุตรุ่ง (2559) ได้กล่าวถึง การนิเทศโดยผู้บริหารว่าเป็นการนิเทศที่ผู้บริหารเข้าเยี่ยมเยียนชั้นเรียนในระยะเวลาสั้น ๆ และอย่างไม่เป็นทางการเท่าใด แต่ต้องมีการวางแผน ทั้งก่อนการเข้าเยี่ยม และให้คำปรึกษาหลังการเข้าเยี่ยมแล้ว

Glatthorn (1984) ได้กล่าวถึง การนิเทศโดยผู้บริหาร (Administrative Monitoring) ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการนิเทศโดยผู้บริหาร ดังนี้

1. ผู้บริหารควรปรึกษาหารือกับครูอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมาเกี่ยวกับประเด็นสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูที่ได้รับการตรวจเยี่ยมชั้นเรียนว่าใครคือผู้ตรวจเยี่ยม ลักษณะพฤติกรรมในการเข้าตรวจเยี่ยมชั้นเรียนเป็นอย่างไร การให้ข้อมูลย้อนกลับจะอยู่ในรูปแบบใด การตรวจเยี่ยมชั้นเรียนมีการบันทึกอย่างไร และข้อมูลจากการตรวจเยี่ยมชั้นเรียนจะเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการประเมินหรือไม่ โดยประเด็นดังกล่าวควรมีการพิจารณา ดังนี้

1.1. ผู้ตรวจเยี่ยมควรเป็นผู้บริหารโรงเรียนไม่ใช่ครูผู้นิเทศ

1.2. ผู้บริหารและครูควรปรึกษาหารือเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับพฤติกรรม การตรวจเยี่ยมชั้นเรียนว่า ผู้บริหารต้องการให้การปรากฏตัวของตนเป็นที่รับรู้ ต้องการให้ครูดำเนินการสอนไปตามปกติโดยไม่ต้องสนใจตนเอง หรือต้องการพูดคุยสั้นๆกับผู้เรียนในการตรวจเยี่ยม

1.3. ในการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้บริหารไม่ควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ครูในเชิงตัดสิน

1.4. ผู้ตรวจเยี่ยมควรมีการจดบันทึกย่อในการตรวจเยี่ยมแต่ละครั้งและให้ครูสามารถดูบันทึกดังกล่าวได้ในหากมีความกังวลเกี่ยวกับการตรวจเยี่ยม

1.5. ควรมีการอภิปรายกันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับการนำข้อมูลการตรวจเยี่ยมชั้นเรียนไปใช้ในการ

ประเมิน เนื่องจากเป็นประเด็นที่ค่อนข้างอ่อนไหว และถึงแม้ว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ควรจะอยู่บนพื้นฐานของการสังเกตที่มีโครงสร้างและการดำเนินการที่ชัดเจน แต่การตรวจเยี่ยมชั้นเรียนคงมีผลกับการตัดสินใจของผู้บริหารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. ผู้บริหารควรวางแผนการนิเทศและกำหนดเวลาการประชุม การสังเกตการสอนหรือการปฏิบัติงานล่วงหน้าร่วมกับครู

3. การนิเทศโดยผู้บริหารควรเน้นไปที่การจัดการเรียนรู้ของครูเป็นหลักโดยควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการเรียนการสอนของครู พฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน การปฏิบัติของครูต่อผู้เรียนที่ไม่ได้อยู่ที่งาน ระดับการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนและการให้ข้อมูลย้อนกลับของครูแก่ผู้เรียน

4. การนิเทศโดยผู้บริหารจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เมื่อมีการผสมผสานกันระหว่างการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้บริหารแก่ครูกับการใช้ข้อมูลจากการสังเกตเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินการจัดการเรียนการสอนและบรรยากาศภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการนิเทศแต่ละแบบมีหลักการ จุดมุ่งหมาย ข้อจำกัด ตลอดจนการนำวิธีการไปใช้ ผู้ที่จะใช้การนิเทศแต่ละแบบควรศึกษาและทำความเข้าใจรูปแบบการนิเทศนั้นๆ ให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทั้งตัวผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ความหมายของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

มีนักวิชาการทางด้านการศึกษาพิเศษได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไว้ ดังนี้

Ashman และ Elkins (1990) ได้ให้ความหมาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเฉพาะของตนเอง ซึ่งจำเป็นต้องจัดการให้ต่างไปจากนักเรียนปกติทางด้านเนื้อหา หลักสูตร กระบวนการที่ใช้และการประเมินผล

ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ได้ให้ความหมาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีสภาพความบกพร่องในลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะทางด้านพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา หรือสติปัญญา และไม่สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้ดัง เช่น นักเรียนปกติทั่วไป รวมถึงทางการจัดการศึกษาซึ่งต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ต่างไปจากนักเรียนปกติ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของความบกพร่องของนักเรียนและประเภทด้วย

ปริญดา ยะวงศา (2557) ได้ให้ความหมาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่มีความต้องการทางการศึกษาที่แตกต่างไปจากนักเรียนทั่วไป เนื่องจากมีสภาพร่างกายหรือ

สติปัญญาแตกต่างไปจากนักเรียนทั่วไป ได้แก่ บกพร่องทางการเห็น บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางการเรียนรู้ บกพร่องทางภาษาและการสื่อสาร บกพร่องทางพฤติกรรมและอารมณ์ บุคคลออทิสติก และบุคคลพิการซ้อน

ทวิศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2560) ได้ให้ความหมาย นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักเรียนกลุ่มที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลช่วยเหลือเป็นพิเศษ เพิ่มเติมจากวิธีการตามปกติ ทั้งในด้านการใช้ชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ และการเข้าสังคม เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพของเขาเอง โดยออกแบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามลักษณะความจำเป็นและความต้องการของนักเรียนแต่ละคน

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง นักเรียนที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้เหมือนนักเรียนปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นช่วยเหลือ บำบัด ฟื้นฟูและให้การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของนักเรียน

ประเภทและลักษณะความบกพร่องของของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ประเภทของความบกพร่องของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ประเภทความบกพร่องของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้ยึดตามประกาศของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุน โดยมีประเภทของความบกพร่องต่างๆ ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ประกาศประเภทและหลักเกณฑ์ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทางการศึกษา พ.ศ. 2552 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 และมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พ.ศ. 2551 จึงออกประกาศกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทางการศึกษา โดยมีประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทางการศึกษา มี 9 ประเภท ดังต่อไปนี้คือ บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น, บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน, บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา, บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ, บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้, บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา, บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์, บุคคลออทิสติกและบุคคลพิการซ้อน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2555) ได้ประกาศประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555 ไว้ 7 ประเภท ดังนี้ ความบกพร่องทางการเห็น, ความบกพร่องทางการได้ยินและสื่อความหมาย, ความบกพร่องทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย,

ความบกพร่องทางจิตใจหรือพฤติกรรม, ความบกพร่องทางสติปัญญา, ความบกพร่องทางการเรียนรู้ และความบกพร่องทางออทิสติก

สรุปได้ว่า ทั้งสองกระทรวงได้กำหนดประเภทความบกพร่องของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยได้ยึดประเภทและหลักเกณฑ์ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมี 9 ประเภท

ลักษณะของความบกพร่องของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2555) ได้การพิจารณาบุคคลที่มีความบกพร่องเพื่อจัดประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้มีหลักเกณฑ์ลักษณะของความบกพร่องที่สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภทดังนี้

1.1. คนตาบอด หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นมาก จนต้องใช้สื่อสัมผัสและสื่อเสียง หากตรวจวัดความชัดของสายตาค้างติเมื่อแก้ไขแล้ว อยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 (6/60) หรือ 20 ส่วน 200 (20/200) จนถึงไม่สามารถรับรู้เรื่องแสง

1.2. คนเห็นเลือนราง หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ขยายใหญ่ด้วยอุปกรณ์เครื่องช่วยความพิการหรือเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก หากวัดความชัดของสายตาค้างติเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 18 (6/18) หรือ 20 ส่วน 70 (20/70)

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ได้แก่ บุคคลที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับหูตึงน้อยจนถึงหูหนวก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1. คนหูหนวก หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถเข้าใจการพูดผ่านทางการได้ยินไม่ว่าจะใส่หรือไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งโดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยิน 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2. คนหูตึง หมายถึง บุคคลที่มีการได้ยินเหลืออยู่เพียงพอที่จะได้ยินการพูดผ่านทางการได้ยิน โดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง ซึ่งหากตรวจวัดการได้ยินจะมีการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาถึง 26 เดซิเบล

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แก่ บุคคลที่มีความจำกัดอย่างชัดเจนในการปฏิบัติตน (Functioning) ในปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ คือ ความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญร่วมกับความจำกัดของทักษะการปรับตัวอีกอย่างน้อย ทักษะจาก 10 ทักษะ ได้แก่

การสื่อความหมาย การดูแลตนเอง การดำรงชีวิตภายในบ้านทักษะทางสังคม/การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การรู้จักใช้ทรัพยากรในชุมชน การรู้จักดูแลควบคุมตนเอง การนำความรู้มาใช้ในชีวิตประจำวัน การทำงาน การใช้เวลาว่าง การรักษาสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย ทั้งนี้ ได้แสดงอาการดังกล่าวก่อนอายุ 18 ปี

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหว ได้แก่ บุคคลที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์หรือขาดหายไป กระดูกหรือกล้ามเนื้อผิดปกติ มีอุปสรรคในการเคลื่อนไหว ความบกพร่องดังกล่าวอาจเกิดจากโรคทางระบบประสาท โรคของระบบกล้ามเนื้อและกระดูก การไม่สมบูรณ์มาแต่กำเนิด อุบัติเหตุและโรคติดต่อ

4.2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสุขภาพ ได้แก่ บุคคลที่มีความเจ็บป่วยเรื้อรังหรือมีโรคประจำตัวซึ่งจำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องและเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา ซึ่งมีผลทำให้เกิดความจำเป็นต้องได้รับการศึกษาพิเศษ

5. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติในการทำงานของสมองบางส่วนที่แสดงถึงความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะความสามารถด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน คือ การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งไม่สามารถเรียนรู้ในด้านที่บกพร่องได้ทั้งที่มีระดับสติปัญญาปกติ

6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา ได้แก่ บุคคลที่มีความบกพร่องในการเปล่งเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือบุคคลที่มีความบกพร่อง ในเรื่องความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด การเขียนหรือระบบสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหาและหน้าที่ของภาษา

7. บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ ได้แก่ บุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้อารมณ์หรือความคิด เช่น โรคจิตเภท โรคซึมเศร้า โรคสมองเสื่อม เป็นต้น

8. บุคคลออทิสติก ได้แก่ บุคคลที่มีความผิดปกติของระบบการทำงานของสมองบางส่วน ซึ่งส่งผลต่อความบกพร่องทางพัฒนาการด้านภาษา ด้านสังคมและการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และมีข้อจำกัดด้านพฤติกรรมหรือมีความสนใจจำกัดเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยความผิดปกตินั้นค้นพบได้ก่อนอายุ 30 เดือน

9. บุคคลพิการซ้อน ได้แก่ บุคคลที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทใน

บุคคลเดียวกัน

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความบกพร่องมีสาเหตุมาจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม ประกอบด้วยบุคคล 9 ประเภท ต้องการได้รับการศึกษาช่วยเหลือและส่งเสริม ให้สามารถอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ

การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม

ความหมายของการจัดการเรียนร่วม

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในประเทศไทยมีหลากหลาย โรงเรียนกระจายอยู่ทั่วประเทศ เช่น โรงเรียนศรีสังวาลย์จัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางด้านร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ โรงเรียนโสตศึกษาจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน โรงเรียนปัญญาคุณจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่กล่าวมาข้างต้นเรียกว่าโรงเรียนเฉพาะความพิการซึ่งนักเรียนทั้งหมดล้วนแต่เป็นนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ยังมีการจัดการศึกษาอีกรูปแบบหนึ่ง เรียกว่า การจัดการเรียนร่วมเป็นการจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนกับนักเรียนปกติในโรงเรียนทั่ว ๆ ไป เพื่อให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ในสังคม มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนร่วม ไว้ดังนี้

Moor (2007 อ้างถึงใน กิ่งเพชร ส่งเสริม, 2552) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนร่วม หมายถึง การออกแบบการสอนและการช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในบริบทการจัดการศึกษาทั่วไป นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกอย่างสมบูรณ์ของโรงเรียน มีความเท่าเทียมกันในโรงเรียน ได้รับโอกาสและสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเหมือนกัน

ผดุง อารยะวิญญู และ วาสนา เลิศศิลป์ (2551) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนร่วมหรือการเรียนร่วมเต็มเวลา (Mainstreaming) หมายถึง การส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปเรียนในชั้นปกติและมีความคาดหวังว่านักเรียนที่ส่งเข้าไปเรียนจะบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนปกติ นั่นคือนักเรียนจะต้องเรียนรู้ได้ในหลักสูตรเดียวกับนักเรียนปกติ มีผลการเรียนอยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับนักเรียนคนอื่นๆ

กรรวิภาร์ หงษ์งาม (2553) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปในระบบการศึกษาทั่วไป มีการร่วมกิจกรรมและใช้เวลาใดเวลาหนึ่งในแต่ละวันระหว่างนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษกับนักเรียนปกติทั่วไป

ภูฟ้า เสวกพันธ์ (2555) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการศึกษาเรียนร่วม หมายถึง การให้บริการทางการศึกษากับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษต่าง ๆ ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึง

ความสามารถพื้นฐานของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละบุคคล ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษควบคู่กันไป เพื่อความสามารถในการดำเนินชีวิตในสังคมได้มีการพึ่งพาตนเองมากที่สุด และการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมในสังคมอย่างเป็นปกติ

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556) ได้ให้ความหมาย การเรียนร่วม ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป โดยอาจจัดได้หลายรูปแบบและมีลักษณะการจัดที่แตกต่างกัน ให้สามารถรองรับการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษหรือนักเรียนเรียนร่วมนั่นเอง

ณัฐพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ได้ให้ความหมายการเรียนร่วม คือการจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษด้านต่าง ๆ ได้เข้าเรียนร่วมกับนักเรียนปกติในโรงเรียนปกติ โดยมีทั้งการเรียนร่วมเต็มเวลาและเรียนร่วมบางเวลา โดยได้รับความช่วยเหลือตามความจำเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนร่วม หมายถึง การจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับนักเรียนทั่วไป โดยได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน บุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้การยอมรับ เอาใจใส่ ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งในโรงเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้เรียนไปกับเพื่อนนักเรียนทั่วไปในสภาพแวดล้อมเดียวกัน

ความสำคัญและความจำเป็นการจัดการเรียนร่วม

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ระบุว่าการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษและระบุเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ผดุง อารยะวิญญูและวาสนา เลิศศิลป์ (2551) นักวิชาการการศึกษาพิเศษที่เชื่อในหลักสำคัญ บัญญัติ 10 ประการของการจัดการเรียนร่วม ดังนี้

1. โอกาสที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunity) บุคคลทุกคนจำเป็นต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม ไม่ว่าบุคคลนั้นจะบกพร่อง มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ระดับใดก็ตาม
2. ความหลากหลาย (Diversity) มนุษย์ทุกคนย่อมมีความแตกต่างอย่างหลากหลายจะให้มนุษย์ทุกคนเหมือนกันไม่ได้ การให้การศึกษาจึงต้องยอมรับในความแตกต่าง การศึกษาที่ให้อาจต้องแตกต่างกันแต่ทุกคนจะเคารพในความหลากหลาย
3. ทุกคนมีความปกติอยู่ในตัว (Normalization) และต้องยอมรับในความปกตินั้น ในประเด็นนี้หมายถึง มนุษย์ทุกคนอยากมีความปกติเหมือนกับคนอื่น ๆ ไม่มีใครอยากผิดปกติ ดังนั้นทุกคนควรได้รับการศึกษาไปพร้อม ๆ กันกับผู้อื่นโดยไม่แบ่งแยก
4. สิ่งที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Multicultural Society) ในแต่ละสังคมย่อมมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม คนในสังคมต้องยอมรับในความหลากหลายนั้น การให้คำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความหลากหลายของคนหลายวัฒนธรรมในสังคมนั้น
5. ศักยภาพบุคคล (Potential) มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนอย่างไรก็ตามย่อมมีศักยภาพทั้งนั้น เพียงแต่มีศักยภาพไม่เท่ากัน ดังนั้นการให้การศึกษาจึงต้องให้จนบรรลุศักยภาพของแต่ละคน ไม่ใช่ให้การศึกษาในปริมาณที่เท่ากัน คุณภาพเท่ากัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละคน
6. มนุษยนิยม (Humanism) มนุษย์ทุกคนมีคุณค่าศักดิ์ศรี คนในสังคมควรมีความเข้าใจกัน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้
7. การเป็นสังคม (Socialization) มนุษย์เป็นสัตว์สังคม เราไม่สามารถแยกมนุษย์ออกจากกันได้ เพราะธรรมชาติมนุษย์ต้องใช้ชีวิตร่วมกันช่วยเหลือพึ่งพากัน การให้การศึกษาโดยการแบ่งแยกจึงไม่สอดคล้องกับความเป็นมนุษย์
8. ความเป็นส่วนตัว (Individualization) บุคคลแต่ละคนจะมีลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนผู้อื่น ดังนั้นในการจัดการศึกษาควรคำนึงถึงความต้องการเฉพาะบุคคล
9. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Dependency) มนุษย์ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ดังนั้นการจัดการเรียนร่วมทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
10. สภาพแวดล้อมที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุด (Least Restrictive Environment) การให้การศึกษาจะต้องให้ในสถานะที่นักเรียนเรียนได้และต้องนำเขากลับสู่สังคมปกติโดยเร็วที่สุด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 (2555) ได้กล่าวถึง ความสำคัญ และประโยชน์ของการจัดการเรียนร่วมไว้ ดังนี้

1. ด้านการเรียน นักเรียนได้มีโอกาสเรียนตามระดับชั้นในโรงเรียนปกติ และไม่ต้องเดินทางไปเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการที่อยู่ห่างไกลจากผู้ปกครอง
2. ด้านครอบครัว นักเรียนได้มีชีวิตร่วมกับคนในครอบครัว มีโอกาสปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกของครอบครัว ไม่ได้ถูกแยกออกจากคนอื่น ๆ ในครอบครัว
3. ด้านเจตคติ การที่นักเรียนปกติมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนพิเศษจะช่วยให้นักเรียนปกติและผู้ปกครองนักเรียนปกติมองโลกได้กว้างขึ้นและเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดีทั้งยังช่วยลดความรู้สึกทางลบที่มีต่อนักเรียนพิเศษ นักเรียนจะได้เรียนรู้ที่จะเข้าใจความต้องการของเพื่อน รู้วิธีช่วยเหลือซึ่งกันและกันและอยู่ร่วมกัน
4. ด้านสังคมและชุมชน นักเรียนจะสามารถปรับตัวและควบคุมอารมณ์ให้เข้ากับสังคมปกติได้ การอยู่ร่วมกันจะช่วยให้สังคมได้เรียนรู้วิถีปฏิบัติที่เหมาะสมต่อนักเรียนพิเศษและผู้ปกครองของนักเรียนพิเศษด้วยประหยัดงบประมาณของรัฐ เมื่อนักเรียนพิเศษสามารถเข้าเรียนโรงเรียนปกติได้รัฐก็ไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างโรงเรียนพิเศษหรือศูนย์เฉพาะสำหรับนักเรียนพิเศษ เพียงแต่เพิ่มบุคลากรเฉพาะทางที่จำเป็นขึ้นไปในโรงเรียนปกติเท่านั้น

ณัษพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ได้ให้ความสำคัญของการเรียนร่วมของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติได้เรียนร่วมกันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองมีสังคมที่กว้างขึ้นและได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนครู และผู้ปกครอง
2. ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่สภาวะปกติให้มากที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้นสามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมในการที่จะให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตอบสนองได้เป็นปกติ จะต้องจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ จัดสภาพแวดล้อมให้เป็นสิ่งเสริมแรง
3. ส่งเสริมให้นักเรียนปกติรู้จักช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในด้านต่างๆ ได้ เช่น ช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทำงานได้สำเร็จ ช่วยเหลือในการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น
4. ส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำให้นักเรียนปกติ

เรียนรู้ว่าในสังคมอาจมีคนที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ ที่อาจมีความแตกต่างกันในด้าน สรีระ ความสามารถและทักษะต่าง ๆ แต่บุคคลเหล่านั้นสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้ด้วยการที่คนปกติ ต้องให้โอกาสและยอมรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ

5. ส่งเสริมให้นักเรียนปกติรู้จักการแบ่งปัน นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมี ปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน เล่นและทำงานร่วมกัน ส่งผลให้นักเรียนปกติแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ที่อยู่ในการ ครอบครองให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือให้ยืมวัสดุ ชักชวนให้นักเรียนที่มีความต้องการ พิเศษมาเล่นหรือทำงานด้วยกัน เป็นต้น

6. ส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีคุณธรรมด้านความสุภาพ ทั้งทางด้านการพูดและด้านอื่น ๆ ที่มีต่อ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในการทำกิจกรรมร่วมกันในแต่ละวัน

7. ส่งเสริมให้นักเรียนปกติมีคุณธรรมด้านความรับผิดชอบที่เกิดจากความต้องการภายในเป็น แรงแผ่กดันให้นักเรียนแสดงออกในด้านความรับผิดชอบ เช่น การดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษในด้านต่าง ๆ การช่วยเหลืองานให้ประสบความสำเร็จ การช่วยเหลือวัสดุอุปกรณ์หรือ ของเล่นเข้าที่แทนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มีข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ

8. ส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพทางสังคมระหว่างกัน ระหว่างนักเรียนปกติและนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษซึ่งจะให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมความร่วมมือได้

9. ช่วยให้นักเรียนปกติเรียนรู้ที่จะเข้าใจนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และพยายามทำสิ่ง ต่างๆที่เป็นการช่วยเหลือผู้อื่น จะทำให้นักเรียนคำนึงประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้อื่น

10. ช่วยให้นักเรียนปกติรู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเรา การเรียนรู้ที่จะยอมรับความสามารถและ ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้นักเรียนปกติเรียนรู้ที่จะเข้าใจผู้อื่น

จากความเห็นของนักวิชาการข้างต้นสรุปความสำคัญและความจำเป็นการจัดการเรียนร่วม ได้คือการเรียนร่วมจะทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถปรับตัวให้เข้ากับนักเรียนปกติได้ มีการพึ่งพาและเรารู้ซึ่งกันและกันและเรียนรู้ที่จะอยู่ในสังคม

ความสำเร็จการจัดการเรียนร่วม

การเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับหลาย ๆ องค์ประกอบ มีนักวิชาการได้ให้ แนวทางของความสำเร็จในการจัดการเรียนร่วมไว้ดังนี้

สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ (2555) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโรงเรียนที่จัด การศึกษาแบบเรียนร่วม ไว้ดังนี้

1. มีการเข้าถึงบริการสาธารณะของชุมชน เช่น การเดินทาง การสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็ว
2. มีทรัพยากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการอื่นใดทางการศึกษาที่เพียงพอ เหมาะสม

และปลอดภัย

3. มีผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เข้าใจและมีทัศนคติในเชิงบวก มีความเป็นกัลยาณมิตร

4. มีการทำงานเป็นทีมและมีความเป็นมืออาชีพ

5. มีการร่วมกันกำหนดกฎ ระเบียบ ที่ต้องปฏิบัติร่วมกัน

6. มีแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่เป็นศูนย์ข้อมูล ศูนย์กลางแลกเปลี่ยน และประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสาร

7. มีบริการสาธารณสุขด้านสุขภาพนักเรียนและครอบครัว

8. มีองค์การภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการเรียนร่วม

9. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีสนับสนุนและให้บริการ

10. มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับครูที่จะต้องมีความรู้ที่ติดต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและการจัดการเรียนร่วม ครูต้องมีความตั้งใจในการสอนมีการวางแผนการสอนอย่างรอบคอบ จัดการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่น และควรมีแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีความปลอดภัย เพื่อไม่ให้เกิดความรู้สึกว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมาเป็นภาระให้กับเพื่อนและครู และครูควรได้รับการอบรมฝึกฝนในเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงคุณลักษณะของครูที่จะทำให้การจัดการเรียนร่วมประสบความสำเร็จไว้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของครูการศึกษาพิเศษและครูประจำชั้นเรียนร่วมที่มีต่อการบริหารจัดการเรียนร่วม ต้องคิดทางบวก

2. ทัศนคติของครูการศึกษาพิเศษและครูประจำชั้นเรียนร่วม ต่อนักเรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา ต้องมีปรัชญาความเชื่อว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญาสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้

3. มีความรัก เมตตา สงสาร และรู้สึกกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา เหมือนคนในครอบครัว

4. มีความเอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ เข้าใจและเห็นใจและต้องการช่วยเหลือผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา

5. จัดสภาพแวดล้อม (บรรยากาศ) ในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่มี

ความบกพร่องทางพัฒนาการและสติปัญญา

6. จัดสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนและควบคู่กับการรักษาความสะอาด การซ่อมแซม รักษา
7. มีความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดกิจกรรม โดยเน้นความสนุกสนาน สอดแทรกความรู้ในกิจกรรม และต้องให้ความสำคัญนักเรียนทุกคนควรได้ร่วมกิจกรรม
8. บันทึกและรายงานข้อมูลให้ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองทราบเป็นระยะ
9. มีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาโดยการใช้ความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ไม่ผลักภาระโทษที่ตัวนักเรียน เป็นเหตุผลในการให้นักเรียนออกจากโรงเรียน
10. มีมนุษยสัมพันธ์ สามารถทำงานประสานกับครูสอนนักเรียนปกติและผู้ปกครองได้

สรุปได้ว่า ความสำเร็จของการเรียนร่วมขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ด้านครูผู้สอน ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการชั้นเรียน มีทัศนคติเชิงบวก ให้ความรักความเมตตาแก่นักเรียน มีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดบรรยากาศการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ด้านอื่นๆ เช่น การบริการสาธารณสุขที่สะดวกและปลอดภัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างครูและผู้ปกครอง สื่อ บริการสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา การช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนทุกคน

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Frame work)

เบญจา ชลธาร์นนท์ (2546) ได้พัฒนาการบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Frame work) ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ นักเรียน (S-Students) การจัดการเรียนการสอน (A-Activities) สภาพแวดล้อม (E- Environment) เครื่องมือ (Tools) เป็นการปฏิบัติการบริหารการจัดการเรียนร่วม โดยการจัดการทั้งระบบในโรงเรียนครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไป สภาพแวดล้อมทางกายภาพบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนทั่วไป ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล
2. เพื่อช่วยให้โรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมได้พัฒนาการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมี

องค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ 1. นักเรียน (S-Students) 2.การจัดการเรียนการสอน (A - Activities) 3.สภาพแวดล้อม (E-Environment) 4. เครื่องมือ (Tools)

2.1. นักเรียน (S-Students) มี 2 กลุ่มคือ นักเรียนทั่วไป และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โรงเรียนเตรียมความพร้อมนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการใช้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับ สามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกวิธี ครูควรทำความเข้าใจและอธิบายลักษณะให้นักเรียนทั่วไปรู้จัก จัดสถานการณ์จำลอง จัดกิจกรรมการสอนทักษะให้นักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กลุ่มที่ 2 เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักเรียนควรได้รับการเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความบกพร่องเพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน โดยการกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่บนพื้นฐานสมรรถภาพ การเตรียมความพร้อมต้องเตรียมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ รวมทั้งการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เตรียมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมในการเคลื่อนไหว เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด และอยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้อย่างปกติสุข

สภาพแวดล้อม (E-Environment) เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียน การปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายนอกและภายในอาคาร บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครองได้รับการประชาสัมพันธ์เผยแพร่เรื่องการจัดการเรียนร่วม มีส่วนร่วมกำหนดนโยบาย และร่วมมือในการจัดการเรียนร่วม มีครูผู้ได้รับมอบหมายชัดเจนในการดำเนินงาน ผู้ปกครองนักเรียนยอมรับในการเรียนร่วม โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทได้แก่

2.2.1. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภายนอกอาคาร ได้แก่ สถานที่ตั้งตัวอาคาร ทางเข้า ทางเดิน ต้นไม้ เป็นต้น และภายในอาคาร ได้แก่ พื้น ประตู บันได ทางลาด ทางเดินภายในอาคาร ซึ่งควรจัดให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่มีขีดจำกัดน้อยที่สุดโรงเรียนควรพยายามให้นักเรียนได้เรียนร่วมในชั้นเรียนทั่วไปให้มากที่สุด

2.2.2. บุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียน ได้แก่ พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและบุคลากรอื่นๆ โรงเรียนทั่วไปที่มีการจัดการเรียนร่วม ผู้บริหารจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในโรงเรียนจะเป็นผู้นำและสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน ซึ่งควรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ครูทั่วไป ครูการศึกษาพิเศษ พ่อแม่ ผู้ปกครองและบุคลากร

ภายนอก เพื่อกำหนดนโยบายในการจัดการเรียนร่วม แนวทางการดำเนินงาน บทบาทและหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และรูปแบบในการจัดการเรียนร่วม ครูทั่วไปและครูการศึกษาพิเศษต้องเป็นที่ปรึกษาซึ่งกันและกัน โดยทำงานกันเป็นทีม

2.3. การจัดการเรียนการสอน (A - Activities) เป็นการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ซึ่งมีรายละเอียด 10 ข้อดังนี้

2.3.1 การบริหารจัดการหลักสูตร แบ่งเป็น การปรับหลักสูตรทั่วไป คือปรับหลักสูตรที่ใช้กับนักเรียนปกติมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดทำหลักสูตรเฉพาะ คือหลักสูตรที่เป็นแนวทาง (หลักสูตรคู่ขนาน) ซึ่งถือเป็นหลักสูตรเฉพาะบุคคล โดยพิจารณาจากระดับของความบกพร่องจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลของนักเรียน

2.3.2 แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Program: IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่ความบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เรียกชื่อย่อว่า IEP วัตถุประสงค์ในการใช้ IEP เพื่อเป็นการจัดการศึกษาที่เขียนขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับนักเรียนคนหนึ่ง โดยเฉพาะ IEP จะมีข้อมูลในการจัดนักเรียนเข้ารับการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้องอื่น เพื่อเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการการตรวจสอบและกระบวนการสอนทั้งหมด ฉะนั้น IEP ในแง่ที่เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการตรวจสอบและกระบวนการสอน จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินผลและวิธีการสอน

2.3.3 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่องคนนั้นๆ ในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ใน IEP

2.3.4 การตรวจสอบทางการศึกษา (Educational Assessment) เป็นกระบวนการใช้วิธีการต่าง ๆ หลายวิธี ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวกับนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดปัญหาและหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหา วิชาการ การวางแผนการสอน และการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

2.3.5 เทคนิคการสอน เทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มี 3 เทคนิคคือ 1. การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เป็นเทคนิคการสอน และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินนักเรียนว่า มีทักษะในเรื่องนั้น ๆ แล้วหรือไม่ 2. การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) เป็นเทคนิควิธีการสอนที่ให้เพื่อนนักเรียนช่วยสอนให้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ แบบตัวต่อตัว โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกัน อายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน 3. เทคนิคระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน ในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคน ในการส่งเสริมกำลังใจและช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องทั่วไป เช่น นำไปห้องเรียน ห้องน้ำ และโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดานหรือแผ่นใส สื่อสารกับผู้อื่น

2.3.6 การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน ในปัจจุบันใช้วิธีการทบทวนและปรับ IEP ปีละอย่างน้อย 2 ครั้ง รวมทั้งมีการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนโดยสรุปจาก IIP ที่ใช้สอนนักเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้ ทักษะ และกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะมีการระบุว่าประเมินโดยใช้วิธีใด และใช้เกณฑ์อะไร โดยอาจนำเสนอในรูปของกราฟแท่ง กราฟเส้นประกอบการบรรยาย หรือคิดเป็นคะแนนและเกรดในชั้นประถมศึกษา

2.3.7 การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องและชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียนและภายในโรงเรียนแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียนควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ จุดที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2.3.8 การประกันคุณภาพ โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วม โดยที่คณะกรรมการประกันคุณภาพควรประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับองค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมอย่างชัดเจน กำหนดกิจกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียน

2.3.9 การรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน แล้วจำแนกและคัดแยกตามความต้องการจำเป็นพิเศษ ส่งต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับการศึกษิตตามความสามารถและความต้องการจำเป็นของแต่ละบุคคล เตรียมพร้อมในด้านความรู้หรือเจตคติให้บุคลากร เตรียมพร้อมในด้านสื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน จัดตั้งคณะจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ได้จัดทำไว้ เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ

2.3.10 การจัดตารางเวลาให้บริการสอนเสริม การจัดตารางเวลาที่จะทำให้ทุกฝ่ายยอมรับ เป็นสิ่งที่ยาก ฉะนั้นครูสอนเสริมจึงต้องคำนึงถึงนักเรียนว่า ตารางเวลาที่จัดให้กับนักเรียนที่รับผิดชอบ แต่ละคนนั้น เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและครูด้วย ซึ่งรูปแบบการจัด ตารางเวลามี 3 รูปแบบคือ 1. การจัดให้นักเรียนแต่ละคนมารับบริการครั้งละไม่เกินครึ่งชั่วโมง แต่ นักเรียนสามารถมารับบริการได้มากกว่า 1 ครั้งในหนึ่งวัน ในการจัดตารางเวลาการให้บริการนี้ ครูสอนเสริมเน้นการให้บริการสอนโดยตรงกับนักเรียน โดยใช้สิ่งเสริมแรงและให้นักเรียนมีโอกาสทำ แบบฝึกหัดด้วยตนเอง 2. หากมีครูผู้ช่วยในห้องสอนเสริมอยู่ด้วย จะทำให้ครูสอนเสริมมีโอกาสได้ไป สังเกตนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่อง ขณะนักเรียนอยู่ในชั้นเรียนปกติ หรือ อาจมีเวลาตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากขึ้น 3. สอนเสริมจะให้บริการแก่นักเรียน 2 หรือ 3 คน ในขณะเดียวกัน เวลาประมาณ 30 นาที โดยเป็นการสอนเฉพาะบุคคล ถึงแม้ว่านักเรียนนักเรียนใน แต่ละกลุ่มจะคล้ายคลึงกันแต่ก็ไม่เหมือนกัน

2.4. เครื่องมือ (Tools) การปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่นำมาใช้ช่วยในการบริหารจัดการ การเรียนร่วม มี 10 ประการ คือ

2.4.1. นโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป็นการกำหนดการปฏิบัติงานและระบบการให้บริการที่ ชัดเจน ทำให้บุคลากรทุกคนในโรงเรียนและบุคคลทั่วไปรวมทั้งพ่อแม่รับรู้ว่าโรงเรียนมีโครงการ จัดการเรียนร่วม

2.4.2. งบประมาณ โรงเรียนจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณให้เป็นการเฉพาะเพื่อการจัดการ เรียนร่วมให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือที่มีความบกพร่องโดยการสรรหาแหล่งเงินการ จัดสรรงบประมาณการจัดทำบัญชี การตรวจสอบ และการวิเคราะห์งบประมาณ

2.4.3. ระบบบริหารจัดการ ทางโรงเรียนควรจัดโครงสร้างระบบบริหารการจัดการ เรียน ร่วม จัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลากร ข้อมูลเครือข่าย ข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล โรงเรียนจะต้องจัดทำแผนพัฒนาทรัพยากร บุคคล ทำแผนพัฒนาบุคลากร การสื่อสารภายในองค์กร การประสานงานกับบุคคลอื่น ได้แก่ การ ประสานงานกับผู้ปกครอง การประสานงานกับนักวิชาชีพหรือผู้เชี่ยวชาญ

2.4.4. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษา สำหรับนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษ พ.ศ. 2545

2.4.5. เทคโนโลยี หมายถึง เทคโนโลยีที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษใช้ ซึ่งได้รับการพัฒนาและการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษดำรงชีวิตอิสระสามารถปฏิบัติงานและผลิตงานต่าง ๆ ออกมาได้

2.4.6. สิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทได้รับการศึกษาโดยสะดวกและสอดคล้องตามความจำเป็นของแต่ละบุคคล

2.4.7. สื่อ หมายถึง สื่อทางการศึกษา ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาหรือเครื่องมือช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม เกิดความเข้าใจดีขึ้น และรวดเร็ว สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องหรือพิการแต่ละประเภทและแต่ละระดับ

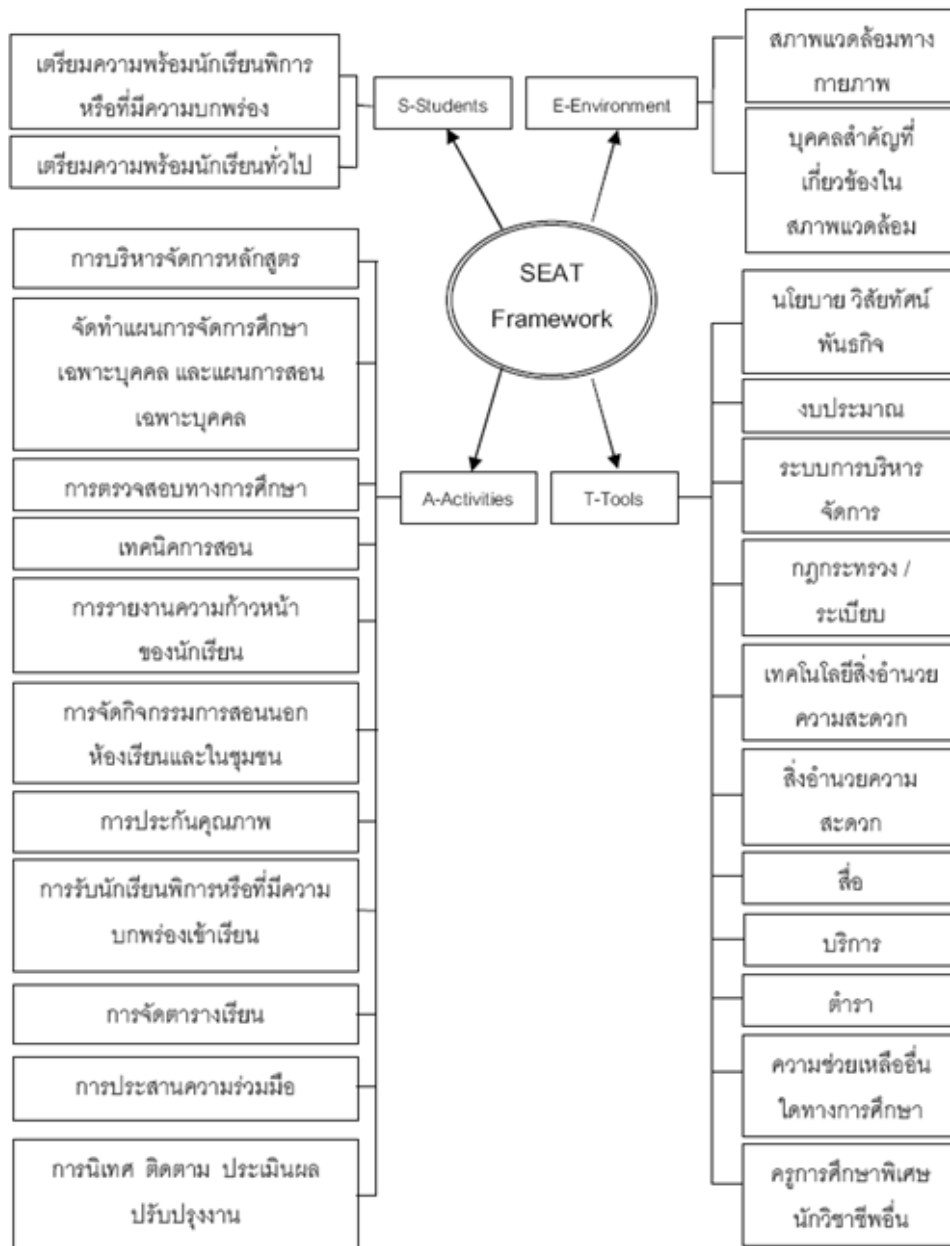
2.4.8. บริการ หมายถึง บริการต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท ได้แก่ บริการสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็น เช่น การสอนเสริม การนำทาง การผลิตสื่อ ฯลฯ

2.4.9. ตำรา อาจจัดในรูปแบบอื่นที่นอกเหนือไปจากสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอดและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2.4.10. ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา หมายถึง มาตรการอื่นที่นอกเหนือจากสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การปรับเนื้อหา หลักสูตร เทคนิคการสอน การประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดอาสาสมัคร การฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพ การสอนการประเมินผลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดอาสาสมัคร การฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดโครงสร้างซีท (SEAT Frame work) ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ นักเรียน (S-Students) การจัดการเรียนการสอน (A - Activities) สภาพแวดล้อม (E-Environment) เครื่องมือ (Tools) เป็นการปฏิบัติการบริหารจัดการจัดการเรียนร่วม โดยการจัดการทั้งระบบในโรงเรียน ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนทั่วไป สภาพแวดล้อมทางกายภาพบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน และเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม

โครงสร้างซีท (Seat Framework)

ภาพที่ 2 แสดงการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท
ที่มา เบญจา ชลธาร์นนท์ (2546)

รูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วม

การเรียนร่วมมีหลายรูปแบบ Daeck (2007) ได้เสนอรูปแบบการเรียนเต็มเวลาไว้ 3 รูปแบบ ใหญ่ รูปแบบย่อย 5 รูปแบบ (รวม 8 รูปแบบ) ไว้ดังนี้

1. รูปแบบครูที่ปรึกษา (Consultant Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะต้องได้รับมอบหมายให้สอนทักษะแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากครูที่สอนชั้นเรียนร่วมสอนนักเรียนแล้ว แต่ทักษะยังไม่เกิดกับนักเรียนคนนั้น ครูการศึกษาพิเศษต้องสอนทักษะเดิมซ้ำอีก จนกระทั่งนักเรียนเกิดทักษะนั้น สำหรับรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะรับผิดชอบนักเรียนจำนวนหนึ่ง เป็นจำนวนจำกัด ครูปกติและครูการศึกษาพิเศษต้องมีการพบปะเพื่อประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับทักษะของนักเรียน และมีการวางแผนร่วมกัน รูปแบบนี้เหมาะกับโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไม่มากนัก

2. รูปแบบการร่วมทีม (Teaming Model) ในรูปแบบนี้ครูการศึกษาพิเศษจะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการร่วมทีมกับครูที่สอนชั้นปกติ เช่น ในสาย ป.2 (ครูที่สอนชั้น ป.2/1 ถึง ป.2/2) ครูการศึกษาพิเศษมีหน้าที่ให้ข้อมูลแก่ครูปกติเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนร่วม ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปรับวิธีสอน การมอบหมายงานหรือการบ้าน การปรับวิธีสอบ การจัดการด้านพฤติกรรม มีการวางแผนร่วมกันสม่ำเสมอ เช่น สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องทำงานวางแผนร่วมกันเป็นทีมในการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

3. รูปแบบการร่วมมือ, การร่วมสอน (Collaborative, Co. Teaching Model) ในรูปแบบนี้ทั้งครูการศึกษาพิเศษและครูปกติร่วมมือกันหลายลักษณะในการสอนนักเรียนทุกคน ทั้งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและนักเรียนปกติในห้องเรียนปกติ ร่วมมือกันรับผิดชอบในการวางแผนการสอน การวัดผลประเมินผล การดูแลเกี่ยวกับระเบียบวินัยและพฤติกรรมของนักเรียน ผู้เรียนจะได้รับบริการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัย ได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนที่จำเป็น ตลอดจนการปรับการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน ในรูปแบบนี้ครูผู้รับผิดชอบจะต้องประชุมกันเพื่อวางแผน เพื่อให้การเรียนร่วมดำเนินไปด้วยดีอาจจำแนกออก เป็นรูปแบบย่อย ๆ ได้ 5 รูปแบบ คือ

3.1.1. คนหนึ่งสอนคนหนึ่งช่วย (One Teacher - One Supporter) เป็นการสอนที่ครู 2 คนร่วมกันสอนชั้นเดียวกันในเวลาเดียวกัน เนื้อหาเดียวกัน ครูคนที่เชี่ยวชาญในเนื้อหาถือว่าเป็นผู้สอน ส่วนครูอีกคนหนึ่งผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหานั้น ๆ น้อยกว่าเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนนักเรียนอาจถามครูคนใดคนหนึ่งก็ได้ เมื่อนักเรียนมีคำถาม เพราะมีครู 2 คน อยู่ในห้องเรียนในเวลาเดียวกัน

3.1.2. การสอนพร้อม ๆ กัน (Parallel Teaching) เป็นการแบ่งนักเรียนในหนึ่งห้องเรียนออกเป็นกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน หลังจากบรรยายเสร็จ ครูอาจมอบงานให้นักเรียนทำไปพร้อม ๆ กัน และให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน การสอนแบบนี้เหมาะสำหรับห้องเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มากนัก ครูจะได้มีโอกาสดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง ครูสามารถตอบคำถามนักเรียนได้แทบทุกคน และครูอาจอธิบายซ้ำหรือสอนซ้ำได้สำหรับนักเรียนบางคนที่ไม่เข้าใจเนื้อหาบางตอน

3.1.3. ศูนย์การสอน (Station Teaching) บางครั้งอาจเรียกศูนย์การเรียน (Learning centers) ในรูปแบบนี้ครูจะแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจะจัดวางเนื้อหาได้ตามแหล่งต่าง ๆ (Stations) ภายในห้องเรียน ให้นักเรียนตามเวลาที่กำหนด และหมุนเวียนกันจนครบทุกศูนย์จึงจะได้เนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่ครูกำหนด ข้อดีของรูปแบบนี้คือครูอาจใช้เวลาในขณะที่นักเรียนอื่นกำลังเรียนรู้ด้วยตนเองสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนเข้าในสิ่งที่เรียนมาก

3.2. การสอนทางเลือก (Alternative Teaching Design) ในการสอนแบบนี้จะต้องมีครูอย่างน้อย 2 คน ใน 1 ห้องเรียน ครูคนแรกจะสอนเนื้อหาวิชาแก่นักเรียนทั้งชั้น หลังจากนั้นจึงแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรม ครูคนหนึ่งจะสอนกลุ่มนักเรียนที่เก่งกว่าเพื่อให้ได้เนื้อหาและกิจกรรมเชิงลึก ในขณะที่ครูอีกคนหนึ่งสอนกลุ่มนักเรียนที่อ่อนกว่า เพื่อให้นักเรียนได้เลือกทำกิจกรรมตามที่ตนมีความสามารถ ข้อดีของการสอนแบบนี้คือ นักเรียนที่เก่งได้เลือกเรียนในสิ่งที่ยาก ขณะที่นักเรียนที่อ่อนได้เลือกเรียนตามศักยภาพของตน ครูมีโอกาสสอนซ้ำในทักษะเดิมสำหรับนักเรียนที่ยังไม่เก่งในทักษะนั้น ๆ เหมาะสำหรับชั้นเรียนวิชาคณิตศาสตร์หรือวิชาอื่นว่ามีเนื้อหาที่ง่ายตามลำดับของเนื้อหาวิชา

3.3. การสอนเป็นทีม (Team Teaching) เป็นรูปแบบที่ครูมากกว่า 1 คน รวมกันสอนห้องเรียนเดียวกันในเนื้อหาเดียวกัน เป็นการสอนทั้งห้องเรียนแต่ไม่จำเป็นต้องสอนในเวลาเดียวกัน หากมีครูสอนมากกว่า 1 คน ในเวลาเดียวกัน ครูอาจเดินไปรอบ ๆ ห้องและช่วยกันสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มีปัญหาในการเรียนเนื้อหาวิชา

ผดุง อารยะวิญญู และ วาสนา เลิศศิลป์ (2551) ได้กล่าวว่า รูปแบบการจัดการศึกษาเรียนร่วม มี 5 แบบที่เหมาะสม ดังนี้

1. การเรียนรู้ที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) โดยเน้นความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ และลีลาในการเรียนของนักเรียนเป็นหลัก ครูไม่ใช่ผู้สอน ครูเป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ในตัวนักเรียน ครูไม่ใช่ผู้บรรยาย ครูเป็นผู้จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้

2. การเรียนรู้โดยตัวเองเป็นผู้ควบคุม (Self-Directed Learning: SLD) เป็นเป็นการเสาะแสวงหาความรู้หรือผลงาน ที่นักเรียนเป็นผู้กำหนดโดยใช้เหตุผลส่วนตัว ใช้วิธีการของตนเอง ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เวลาใดเวลาหนึ่ง ในช่วงอายุใดช่วงอายุหนึ่ง ไม่จำกัดขอบเขตการเรียนรู้

3. การเรียนแบบคละชั้นหลายระดับ (Multi-Level Teaching) การสอนแบบคละชั้นหลายระดับเป็นการสอนนักเรียนในห้องเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 2 ชั้น หรือมากกว่า เรียนร่วมกันเป็นชั้นเดียว สอนโดยครูคนเดียว มีเรียกหลายชื่อ เช่น ชั้นเรียนคละอายุ (Multi-Age Classroom) การเรียนคละชั้น (Multi-Grade Classroom)

4. เพื่อนสอนเพื่อน (Peer Tutoring) เป็นวิธีสอนวิธีหนึ่งที่ทำให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันสอนกันเอง หรือผลัดกันสอน โดยมีคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้สอน อีกคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นนักเรียน ผู้ที่ทำหน้าที่สอนมักเป็นนักเรียนที่เก่งกว่า ผู้ที่ทำหน้าที่สอนจะได้รับการอบรมเกี่ยวกับวิธีการสอนและเนื้อหาที่จะสอนจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของครู

5. การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีชื่อเรียกหลายชื่อ เช่น การเรียนแบบสหรั่วมใจ การร่วมเรียนร่วมรู้ เป็นกลยุทธ์ทางการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มอย่างมีระบบ เป็นการจัดกลุ่มขนาดเล็กประกอบด้วยนักเรียนที่มีความรู้หลายระดับแตกต่างกันให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาอย่างใดอย่างหนึ่ง นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองตามที่ได้รับมอบหมาย และมีความรับผิดชอบในการสอนสมาชิกในกลุ่มให้มีความรู้ด้วย

สมพร หวานเสร็จ (2557) ได้กล่าวถึง รูปแบบในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในศตวรรษที่ 21 ว่าควรมีทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลายและมีมาตรฐาน ซึ่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองสามารถเลือกรับบริการได้ตามสภาพความต้องการจำเป็นโดยทุกรูปแบบได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย เน้นการมีส่วนร่วมของเครือข่าย ผู้ปกครอง หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาหลักสูตร วิธีการเรียนการสอนและระเบียบวิธีการวัดประเมินผลควรให้ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับบริบทครอบครัวและอาชีพในท้องถิ่น ทั้งนี้ให้มีการกำกับติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโดยเน้น การประเมินผลตามสภาพจริง ใช้ความก้าวหน้าของพัฒนาการของนักเรียนเป็นฐานโดยให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ทั้งนี้ให้มีระเบียบ แนวทาง วิธีปฏิบัติ การกำกับ ติดตามอย่างชัดเจน มีการกำกับและประเมินผลการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและการจัดการศึกษาทุกระบบ

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ถือว่า เป็นแนวคิดทางการศึกษาที่โรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้กับนักเรียนทุกคน ไม่มีการแบ่งแยก โดยโรงเรียนจะต้องจัดการศึกษาให้เหมาะสม ตรงกับความต้องการของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในสังคมร่วมกันได้อย่างมีความสุขและยอมรับซึ่งกัน และการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมเป็นการให้โอกาสนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติในห้องเรียนปกติ

การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

การที่จะทำให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถเรียนร่วมกับเพื่อนนักเรียนปกติ อยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น และสามารถใช้ทักษะต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ย่อมเกิดจากการได้รับเตรียมความพร้อมที่ดี ส่งผลให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ง่ายขึ้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไว้ดังนี้

เบญจมา ชลธารินทร์ (2546) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมนักเรียน 2 กลุ่ม เพื่อบริหารจัดการศึกษาเรียนร่วมดังนี้

กลุ่มที่ 1 เตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป ทางโรงเรียนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปในโรงเรียน โดยการใช้ข้อมูลเพื่อให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดการยอมรับ สามารถให้ความช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกวิธี ครูควรทำความเข้าใจและอธิบายลักษณะความพิการให้นักเรียนทั่วไปรู้จัก จัดสถานการณ์จำลอง การพานักเรียนไปเยี่ยมชมสถานที่ดูแลคนที่มีความต้องการพิเศษ จัดกิจกรรมการสอนทักษะให้นักเรียนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กลุ่มที่ 2 เตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักเรียนควรได้รับการเตรียมความพร้อมทันทีที่พบความบกพร่อง เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน โดยการกระตุ้นพัฒนาการในส่วนที่เหลืออยู่บนพื้นฐานสุขภาพ การเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ รวมทั้งการช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน เตรียมทักษะที่จะเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการเคลื่อนไหว เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด และอยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้อย่างปกติสุข

ชูศักดิ์ จันทยานนท์ (2558) ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่เน้นหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิตใน 5 มิติ คือ กาย ใจ จิต สติปัญญา การพัฒนาความพร้อม โดยเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตเพื่อชีวิตที่เป็นอิสระ และเป็นพื้นฐานในการทำงานที่ผสมผสานในหลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 10 ทักษะพื้นฐาน ดังนี้ ทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา ทักษะด้าน

สังคม ทักษะการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ ทักษะความสนใจ ทักษะการเลียนแบบ ทักษะการช่วยเหลือตนเอง ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก และทักษะการทำงานที่เตรียมความพร้อมเพื่อประกอบอาชีพ โดยทั้งหมดจะต้องมีระบบสนับสนุนการเรียนรู้ มีการผสมผสานการออกแบบหลักสูตรหรือแผนการสอนเฉพาะบุคคล หลักสูตรคู่ขนานและเทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มีคุณภาพ

ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง (2559) ได้กล่าวถึง ทักษะพื้นฐานของการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อายุ 7 ปี ขึ้นไป มีทั้งหมด 10 ทักษะได้แก่

1. ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ส่งเสริมและพัฒนามัดกล้ามเนื้อในส่วนต่างๆ ที่มีขนาดใหญ่ เช่น แขน ขา โดยจัดกิจกรรมผ่านการเรียนรู้ เช่น การกระโดด การวิ่ง การเดิน การนั่ง การรับและส่งลูกบอล
2. ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ส่งเสริมและพัฒนากล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ที่มีขนาดเล็ก เช่น นิ้วมือ ริมฝีปาก เปลือกตา กิจกรรมที่ใช้จะใช้มือในการทำกิจกรรม การประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ และการเคลื่อนไหวอวัยวะในการพูด
3. ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน ในเรื่องการรับประทานอาหาร การแต่งกาย การขับถ่าย การทำความสะอาดร่างกาย
4. ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา ได้แก่ การรับรู้เกี่ยวกับเสียงและคำ การแสดงสีหน้าท่าทางและคำพูด การออกเสียงพยัญชนะและสระ การสร้างคำพูดและประโยค การบอกข้อมูลส่วนตัว
5. ทักษะสังคม ส่งเสริมการปฏิบัติตนในสังคม ในเรื่องการเล่นและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
6. ทักษะสติปัญญาหรือการเตรียมความพร้อมทางวิชาการ เป็นการพัฒนาด้านการรับรู้ ความคิดรวบยอดด้านต่าง ๆ การแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวัน การเตรียมความพร้อมทางวิชาการพื้นฐาน เช่น การอ่าน การเขียน การคำนวณ
7. ทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การดูแลที่อยู่อาศัย กิจกรรมนันทนาการและการทำงานอดิเรก
8. ทักษะวิชาการเพื่อการดำรงชีวิต เช่น การแลกเปลี่ยนหรือซื้อสินค้า และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ
9. ทักษะส่วนบุคคลและสังคม เช่น การควบคุมตนเอง การเดินทางในชุมชนใกล้บ้าน
10. ทักษะการทำงานและอาชีพ เช่น ความสนใจเกี่ยวกับอาชีพ การใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือเบื้องต้น ในการทำงานอาชีพ

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2560) ได้กล่าวว่า ในการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักเรียนควรมีพื้นฐานสำคัญในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การเข้าใจคำสั่งง่าย ๆ สามารถตอบสนองได้บ้าง
2. สามารถสื่อสารความต้องการของตนเองได้บ้างเล็กน้อย
3. นักเรียนสามารถนั่งทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้นานพอประมาณ
4. ไม่มีพฤติกรรมที่รุนแรงเป็นอันตรายต่อผู้อื่น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้มาจากการฝึกฝนปรับ
5. พฤติกรรมอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ การที่ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนได้เตรียมความพร้อมนักเรียนก่อนที่จะเข้าเรียนกับเพื่อนในโรงเรียนเรียนร่วม ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมความพร้อม ทั้งหมด 7 ทักษะที่สำคัญ ได้แก่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ทักษะการรับรู้และการแสดงออกทางภาษา ทักษะสังคม ทักษะสติปัญญาหรือการเตรียมความพร้อมทางวิชาการ และทักษะที่จำเป็นพิเศษตามลักษณะของผู้เรียน เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม การทำความสะอาด สุขอนามัยในร่างกาย เป็นต้น

การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ในการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจำเป็นต้องมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละบุคคล มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พ.ศ. 2551 ให้นิยามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายถึง แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

เบญจมา ชลธารันนท์ (2546) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เป็นแผนการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่ความบกพร่อง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หรือที่มีความบกพร่อง

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นแผนการจัดการศึกษาที่จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นเฉพาะบุคคล โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู และ คณะสหวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนการจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งในแผนจะต้องระบุระดับความสามารถในปัจจุบัน เป้าหมายระยะยาว 1 ปี จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เกณฑ์และวิธีการวัดประเมินผล กำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตลอดจนมีการทบทวนปรับปรุงแผนตามความเหมาะสม

สมเกตู อุทโยธา (2560) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล คือ แผนที่เกิดขึ้นจากการจัดหลักสูตรของสถานศึกษาให้เฉพาะนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนประสบความสำเร็จในการศึกษา

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล คือ แผนที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นเฉพาะบุคคลโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู และคณะสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนการจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งเป็นแผนระยะยาวตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษา

กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) เป็นแผนการ จัดการศึกษาที่จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นเฉพาะบุคคล โดยการ มีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ครู และคณะสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันจัดทำแผนการศึกษาให้ผู้เรียนเป็นลายลักษณ์อักษร กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นการเฉพาะบุคคล ตลอดจนมีการทบทวนปรับปรุงแผนตามความเหมาะสม

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556) ได้กำหนดกระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ไว้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ เมื่อพบว่าผู้เรียนมีปัญหาทางการศึกษา สถานศึกษาควรดำเนินการ ดังนี้

1.1. การรวบรวมข้อมูล รวบรวมข้อมูลของผู้เรียนจากบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสัมภาษณ์ การสอบถาม การสังเกต และการตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนทำความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับ สภาพปัญหาและร่วมกันหาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียน

1.2. การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา ขออนุญาตผู้ปกครองคัดกรองผู้เรียน โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทางการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และอาจใช้แบบคัดกรองของหน่วยงานอื่น ๆ เพิ่มเติมตามความเหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลของผู้เรียนที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น กรณีพบว่าผู้เรียนมีแนวโน้มว่ามีความบกพร่องควรแนะนำให้ผู้ปกครองนำส่งแพทย์ หรือนักวิชาชีพวินิจฉัยเพิ่มเติม

2. ขั้นการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ให้สถานศึกษาดำเนินการ ดังนี้

2.1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยมีกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้แทน บิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครองหรือผู้ดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูประจำชั้นหรือครูแนะแนวหรือครูการศึกษาพิเศษหรือครูที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษาพิเศษที่ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และหรือครูประจำวิชา คณะสหวิชาชีพตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

2.2. ตรวจสอบหรือการประเมินความสามารถพื้นฐานคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทำการตรวจสอบหรือการประเมินความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน (Student) ตามหลักสูตรสถานศึกษาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้/ทักษะการเรียนรู้ เพื่อให้ทราบ จุดเด่น คือ ความสามารถหรือศักยภาพปัจจุบันที่ผู้เรียนสามารถทำได้ในสาระการเรียนรู้/ทักษะ การเรียนรู้ จุดที่ต้องพัฒนา คือ สิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถทำได้ในสาระการเรียนรู้/ทักษะการเรียนรู้ ทั้งนี้ควรตรวจสอบหรือประเมินความสามารถพื้นฐานจากสภาพจริงในหลายสถานการณ์ให้ครอบคลุมถึงบริบทด้านสิ่งแวดล้อม (Environments) ซึ่งประกอบด้วยสิ่งแวดล้อมด้านบุคคลและสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพที่เอื้อหรือเป็นอุปสรรคในการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ด้านกิจกรรม (Tasks) ที่ผู้เรียนปฏิบัติได้หรือไม่ในแต่ละวัน หรือไม่ได้รับการส่งเสริมในการทำกิจกรรม กิจกรรมนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ และด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความ

ช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (Tools) ที่ผู้เรียนได้รับหรือยังไม่ได้รับก่อนการจัดทำแผน การจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลตามความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล กรณีสถานศึกษาตรวจสอบหรือประเมินความสามารถพื้นฐานแล้ว พบว่า ผู้เรียนมีความพร้อมในทุกสาระการเรียนรู้/ทักษะการเรียนรู้ให้ดำเนินการส่งต่อตามความเหมาะสมต่อไป

2.3. จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล คณะกรรมการนำข้อมูลจากการตรวจสอบหรือประเมินความสามารถพื้นฐาน มาจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ตามองค์ประกอบที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2552 ในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามความต้องการพิเศษของผู้เรียนให้คำนึงถึงบริบท ด้านผู้เรียน (Student) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environments) ด้านกิจกรรม (Tasks) และด้านเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (Tools) ด้วย

3. ขั้นการนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ การนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ครูผู้สอนต้องดำเนินการ ดังนี้

3.1. การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP)

3.2. ครูผู้สอนนำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มาดำเนิน การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยการวิเคราะห์งานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการเรียงลำดับกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้น หรือกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมไปสู่กิจกรรมที่เป็นนามธรรม ให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนแต่ละบุคคล

3.3. การนำแผนการสอนเฉพาะบุคคลไปใช้ ครูผู้สอนนำแผนการสอนเฉพาะบุคคล

3.4. ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งบันทึกหลังการสอนและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง

4. ขั้นการประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลประชุมเพื่อประเมิน ทบทวน และปรับแผนพร้อมจัดทำรายงานผลการเรียนรู้อย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง โดยประเมินตามขั้นตอนดังนี้

4.1. การประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล การประเมินผลการเรียนรู้ตาม

แผนการสอนเฉพาะบุคคล เป็นการประเมินผลการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ ให้ทราบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการตามที่ระบุไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคลฉบับนั้นหรือไม่ โดยประเมินตามวิธีการ เครื่องมือ และเกณฑ์ระดับคุณภาพที่ระบุไว้ในแผนการสอนเฉพาะบุคคล

4.2. การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) การประเมินผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ทำได้โดยประมวลผลการผ่านของจำนวนแผนการสอนเฉพาะบุคคล และนำมาเทียบกับเกณฑ์และวิธีประเมินผลการผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

4.3. การประเมินผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายระยะยาว 1 ปี การประเมินผลการเรียนรู้ตามเป้าหมายระยะยาว 1 ปี โดยประมวลผลการผ่าน/ไม่ผ่าน (จำนวน) จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ของผู้เรียน และนำมาเทียบเกณฑ์การผ่านตามที่สถานศึกษากำหนด

4.4. การประเมินผลการเรียนรู้และระดับคุณภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ทำได้โดยประมวลผลการผ่าน/ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ของทุกเป้าหมายระยะยาว 1 ปี มาคำนวณหาค่าร้อยละ และนำมาเทียบเกณฑ์การผ่านตามเกณฑ์ระดับคุณภาพของหลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2556 หรือหลักสูตรสถานศึกษา ในกรณีที่มีผู้เรียนมีพัฒนาการ หรือผลการเรียนรู้ต่ำกว่าหรือสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการ ฯ สามารถทบทวน ปรับแผนการสอนเฉพาะบุคคล จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เป้าหมายระยะยาว 1 ปี เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

4.5. การตัดสินผลการเรียนรู้ให้นำค่าร้อยละจากการประมวลผลการผ่าน/ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมมาเทียบเกณฑ์การผ่านตามเกณฑ์ระดับคุณภาพของหลักสูตรการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ศูนย์การศึกษาพิเศษ พุทธศักราช 2556 หรือหลักสูตรสถานศึกษา

5. ขั้นตอนการสรุปและรายงานผล การสรุปและรายงานผลการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลนั้น สถานศึกษาต้องรายงานผลความก้าวหน้าของผู้เรียนตามแบบรายงานผลการพัฒนาผู้เรียน เพื่อให้ผู้ปกครอง ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง

6. ขั้นตอนการส่งต่อ การส่งต่อผู้เรียนที่จบการศึกษาแต่ละระดับชั้น หรือย้ายสถานศึกษา ให้นำส่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รายงานผลการพัฒนาผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการศึกษาต่อไป หากผู้เรียนต้องการรับบริการด้านอื่น เช่น ด้านอาชีพ ด้านการแพทย์ ด้านสังคม เป็นต้น ให้สถานศึกษานำส่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รายงานผลการพัฒนาผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้สถานศึกษาพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนการให้บริการช่วงเชื่อมต่อตามความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนเป็นเฉพาะบุคคล

สรุปได้ว่ากระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นตอนจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นตอนนำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ขั้นตอนประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ขั้นการสรุปและรายงานผลและขั้นการส่งต่อ

วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับการจัดการศึกษาให้สอดคล้องตามความต้องการจำเป็นพิเศษเป็นเฉพาะบุคคล
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกระบวนการจัดการเรียนรู้การตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน
3. เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครอง ครู คณะสหวิชาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนแต่ละบุคคลได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ
4. เพื่อให้สถานศึกษาสามารถวางแผนจัดบริการทางการศึกษา ตลอดจนจัดหาเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

องค์ประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนให้บริการทางการศึกษาพิเศษ ที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ให้กับผู้เรียนที่มีความบกพร่องเป็นเฉพาะบุคคล โดยความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และได้รับความเห็นชอบจาก บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน และมีการทบทวนแผนตามความเหมาะสม กระทรวงศึกษาธิการได้ออกประกาศกระทรวง เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2552 โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลด้านการแพทย์หรือด้านสุขภาพ
3. ข้อมูลด้านการศึกษา
4. ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น
5. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ

6. ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และ ความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
7. คณะกรรมการจัดทำแผน
8. ความเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน

สรุปได้ว่าแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางด้านการศึกษาดำเนินการตามศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล และองค์ประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ล้วนแต่เป็นข้อมูลที่จำเป็นในการพัฒนาช่วยเหลือและส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้

ประโยชน์ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางด้านการศึกษาดำเนินการตามศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ได้รับประโยชน์ มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไว้ดังนี้

สมพร หวานเสร็จ (2554) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไว้ ดังนี้

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ทำให้นักเรียนได้รับความช่วยเหลือสอดคล้องกับความต้องการจำเป็น
2. ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
3. ได้เรียนรู้และพัฒนาตามศักยภาพของบุคคล
4. ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลและปรับปรุงการจัดการศึกษา

ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

1. สามารถปรึกษา ขอคำแนะนำกับผู้รับผิดชอบที่สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้
2. มีส่วนร่วมและรับรู้การกำหนดเป้าหมายในการจัดทำแผนการช่วยเหลือ
3. สามารถขอรับสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ
4. รู้ เข้าใจ และสามารถมีส่วนร่วมในการฝึกและพัฒนาการศึกษาของบุตรได้อย่างถูกต้อง
5. ได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลและปรับปรุงการจัดการศึกษาให้เหมาะสม

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. เป็นข้อมูลในการศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียน
2. รู้ขอบเขตความรับผิดชอบของตนเอง
3. ทำแผนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนมากขึ้น
4. มีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ ตามความเหมาะสม
5. ประเมิน และรายงานความก้าวหน้าสอดคล้องกับเป้าหมาย
6. มีส่วนร่วมในการประเมินผลและปรับปรุงการจัดการศึกษา

ประโยชน์ต่อสถานศึกษาและผู้บริหาร

1. เป็นข้อมูลในการจัดผู้เรียนเข้าเรียนในรูปแบบและระดับที่เหมาะสม
2. เป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหารการจัดงบประมาณและการจัดการเรียนการสอน
3. มีสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ ส่งเสริมการเรียนรู้
4. เป็นข้อมูลพัฒนาผู้เรียน เป็นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนการสอน

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2556) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไว้ดังนี้

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือ บำบัด พื้นฟูสมรรถภาพ บริการทางการศึกษา เพิ่มศักยภาพอย่างเป็นระบบและเหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล
2. ผู้เรียนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวง
3. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพ การวัดและประเมินผลตลอดจนการปรับปรุงเป้าหมายในการจัดการศึกษาของตน

4. ผู้เรียนได้รับการส่งต่อทางการศึกษาและด้านอื่น ๆ อย่างเหมาะสม

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนมีข้อมูลในการวางแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการ
2. จำเป็นพิเศษ ของผู้เรียน
3. ครูผู้สอนรู้ขอบเขตความรับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนของตนเอง

4. ครูผู้สอนมีข้อมูลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน
5. ครูผู้สอนวัดผลและประเมินผลการพัฒนาได้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. ครูผู้สอนสามารถปรับแผนการจัดการศึกษาให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน
7. ครูผู้สอนสามารถจัดสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน

ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

1. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาและรับรู้เป้าหมายในการพัฒนาบุตรหลาน
2. ผู้ปกครองสามารถขอรับข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือทางการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาบุตรหลานที่บ้านได้อย่างต่อเนื่อง
3. ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษาของบุตรหลานได้อย่างถูกต้อง
4. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล การปรับแผนการจัดการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพของบุตรหลาน
5. ปกครองรับทราบความก้าวหน้าและพัฒนาการของบุตรหลาน ซึ่งสามารถนำมาวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตบุตรหลานได้อย่างมีเป้าหมาย

ประโยชน์ต่อสถานศึกษา

1. สถานศึกษามีข้อมูลในการจัดผู้เรียนเข้าศึกษาในรูปแบบ ระบบ และระดับที่เหมาะสม
2. สถานศึกษามีข้อมูลในการวางแผนบริหาร จัดสรรงบประมาณ การพัฒนาหลักสูตร และแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน
3. สถานศึกษาสามารถวางแผนจัดบริการทางการศึกษา ตลอดจนจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลือทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียน
4. สถานศึกษามีข้อมูลในการกำหนดทิศทางการจัดการ การประสานความร่วมมือ และการส่งต่อผู้เรียนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5. สถานศึกษามีข้อมูลเพื่อใช้ในการปรับปรุง พัฒนา และส่งเสริมการจัดการศึกษาของผู้เรียน

ประโยชน์ต่อผู้บริหาร

1. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษา การวัดผลประเมินผล และการปรับปรุงการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม
2. ผู้บริหารมีข้อมูลในการวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษาด้านบริหารงานทั่วไป แผนงานและงบประมาณ วิชาการและบุคลากรที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ประโยชน์ต่อคณะสหวิชาชีพ

คณะสหวิชาชีพได้ใช้ความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพในการวิเคราะห์ วางแผน ประเมิน และร่วมพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ

สรุป ประโยชน์แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีประโยชน์ต่อหลายคนที่เกี่ยวข้อง เช่น นักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร สถานศึกษา ตลอดจนนักสหวิชาชีพ ซึ่งทุกผ่านจะต้องร่วมกันจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทางด้านการศึกษาศักยภาพและสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล และเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุด

แผนการสอนเฉพาะบุคคล

แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) มีนักวิชาการได้ให้ความหมายแผนการสอนเฉพาะบุคคลไว้ดังนี้

สถาบันราชานุกูล (2560) ได้ให้ความหมาย แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ว่าเป็นแผนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ที่จัดทำเป็นรายชั่วโมงหรือรายสัปดาห์ ซึ่งต้องจัดทำให้สอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)

สมเกตู อุทโยธา (2560) ได้ให้ความหมาย แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ว่าเป็นแผนที่จัดทำขึ้นเฉพาะนักเรียนคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ตามระยะเวลา เป้าหมาย จุดประสงค์ เนื้อหา และวิธีการประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ซึ่งเป็นแผนการสอนที่ครูผู้สอนกำหนดขึ้นเพื่อสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในแต่ละวัน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษประสบ

ความสำเร็จในการศึกษา โดยในแผนจะต้องพิจารณาข้อมูลทั้งหมดของนักเรียน เช่น จุดเด่น จุดด้อย ระดับพัฒนาการของนักเรียน ทักษะที่นักเรียนมีอยู่ รวมถึงทักษะที่นักเรียนยังทำไม่ได้หรือไม่มี

สรุปได้ว่า แผนการการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เป็นแผนย่อย ซึ่งอาจจะเป็นแผนรายชั่วโมง แผนรายสัปดาห์ หรือแผนรายเดือน ที่แทรกอยู่ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ซึ่งเป็นแผนระยะยาวตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษา กล่าวได้ว่า หากมีแผน IEP ก็ย่อมจะมีแผน IIP อยู่ร่วมด้วยเสมอ

ขั้นตอนการทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล

ในขั้นตอนการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) นั้น ครูผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้มีความสอดคล้องและยึดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP)

1. กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอน การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) มี 3 ขั้นตอน ดังนี้
 2. ครูผู้สอนนำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น) ที่กำหนดในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มาดำเนินการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)
 3. โดยการวิเคราะห์งานหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการเรียงลำดับกิจกรรมที่ง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้นหรือกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมไปสู่กิจกรรมที่เป็นนามธรรม ให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนแต่ละบุคคล
 4. ครูผู้สอนนำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งบันทึกหลังการสอนและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง

สมเกตุ อุทธโยธา (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอน การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดทักษะหรือเนื้อหาที่จะสอน ในการเลือกเนื้อหาที่จะสอนนักเรียนในชั้นแรก ครูผู้สอนจะต้องทำการทดสอบหาความสามารถพื้นฐาน ในเนื้อหาวิชาที่จะสอนนั้นสำหรับนักเรียนคนนั้นก่อน ตามลำดับ ขั้นตอนความยากของเนื้อหา เช่น หากทดสอบพบนักเรียนสามารถจำตัวเลขได้ ขั้นต่อไป ครูควรจะสอนเรื่อง จำนวน กับตัวเลขหรือครูจะทดสอบตามขั้นตอนของการวิเคราะห์งานก็ได้
2. เมื่อครูทำการทดสอบนักเรียนเมื่อเพื่อทราบระดับความสามารถพื้นฐานของนักเรียนแล้ว ครูจึงกำหนดเนื้อหา หรือทักษะที่จะสอนในขั้นต่อไปของงาน โดยครูจะต้องกำหนดเป็นจุดประสงค์ พฤติกรรมที่ชัดเจน ซึ่งมีองค์ประกอบของจุดประสงค์พฤติกรรมคือ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ เงื่อนไข

ของพฤติกรรม และเกณฑ์ของความสำเร็จ เช่น ให้นักเรียนสามารถบอกจำนวนตามตัวเลขได้ถูกต้อง 4 ใน 5 ข้อ เป็นต้น

3. กำหนดองค์ประกอบและสถานการณ์ที่จะช่วยสนับสนุนการสอน ในที่นี้หมายถึงสื่อการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการสอน เนื้อหาหรือทักษะนั้น ๆ เช่น สื่อที่จะนำเข้าสู่บทเรียน ของเล่นที่ให้ฝึกการทำงานเป็นทีม รวมถึงแบบฝึกหัดที่เป็นเฉพาะของนักเรียนด้วย

4. กำหนดวิธีการสอน ในการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้วิธีการสอนที่แตกต่างไปจากวิธีการสอนปกติทั่วไป เช่น อาจใช้วิธีการสอนแบบความร่วมมือ ในเทคนิคคู่หู (Partner) ซึ่งเหมือนกับวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer tutoring) รวมถึงวิธีการสอนแบบการสอนนักเรียนที่มีความสามารถต่างระดับ (Multilevel teaching) ในชั้นเรียนร่วมด้วย

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) นั้น ครูผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้มีความสอดคล้องและยึดแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) โดยจะต้องออกแบบและกำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนรวมถึงเทคนิคการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละคน เช่น การวิเคราะห์งาน การสอนจากง่ายไปหายาก การยกตัวอย่าง เป็นต้น

องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล

องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล จะไม่แตกต่างกับแผนการสอนของนักเรียนปกติตามโรงเรียนทั่วไป เพียงแต่แผนนี้ออกแบบมาเพื่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษคนใดคนหนึ่งเท่านั้น มีนักวิชาการได้ให้องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล ไว้ดังนี้

สถาบันราชานุกูล (2560) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหาหรือทักษะที่สอนนักเรียน
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อและอุปกรณ์
5. การวัดและการประเมินผล

สมเกตุ อุทโยธา (2560) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) มี 12 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อและระดับชั้นของผู้เรียน
2. วันที่และเวลาที่สอน
3. สาระการเรียนรู้/วิชา
4. หน่วยการเรียนรู้ (ย่อย)
5. เวลาที่เรียน (นาที)
6. ความคิดรวบยอด (Concept) หรือ สาระสำคัญ
7. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
8. การจัดการเรียนการสอน (ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน, ชั้นสอน, ชั้นสรุป)
9. สื่อการสอน
10. การวัดและประเมินผล/ตามจุดประสงค์และตามสภาพจริง
11. บันทึกหลังการสอน
12. ลงชื่อครูผู้สอน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการสอนเฉพาะบุคคล จะประกอบด้วย ชื่อนักเรียน, ประเภทของความต้องการพิเศษ, ปีการศึกษา, ทักษะหรือวิชา, เป้าหมายระยะยาว 1 ปี (ตามแผน IEP), จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (ข้อย่อย), วันที่และเวลา (เริ่มใช้แผน – สิ้นสุดการใช้แผน), จุดประสงค์การเรียนรู้, เนื้อหาที่สอน, การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้, สื่อ/อุปกรณ์ สิ่งเสริมแรง, การวัดและประเมินผล, บันทึกหลังการสอน, และลงชื่อครูผู้สอน

เทคนิคการสอนและสื่อการสอน

มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการสอนการสอนและสื่อการสอน ไว้ ดังนี้

เบญจา ชลธาร์นนท์ (2546) ได้เสนอ เทคนิคการสอนที่ควรนำมาใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มี 3 เทคนิค ดังนี้

1. การวิเคราะห์งาน (Task Analysis) เป็นเทคนิคการสอน และเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบหรือประเมินนักเรียนว่ามีทักษะในเรื่องนั้นๆ แล้วหรือไม่
2. การสอนโดยเพื่อนช่วยสอน (Peer Tutoring) เป็นเทคนิควิธีการสอนที่ให้เพื่อนนักเรียนช่วย

สอนให้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ แบบตัวต่อตัว โดยเพื่อนช่วยสอนอาจเป็นนักเรียนระดับชั้นสูงกว่าหรือนักเรียนชั้นเดียวกัน อายุเท่ากันแต่มีความสามารถสูงกว่ามาช่วยสอน

3. เทคนิคระบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Buddy System) ในการจัดการเรียนการสอนโดยเพื่อนช่วยเพื่อน ในด้านวิชาการยังต้องอาศัยความร่วมมือของเพื่อนนักเรียนทุกคนในการส่งเสริมกำลังใจ และช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในเรื่องทั่วไป เช่น พาไปห้องเรียน ห้องน้ำ และโรงอาหาร อ่านหนังสือบนกระดานหรือแผ่นใส สื่อสารกับผู้อื่น

สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (2551) ได้กล่าวถึง เทคนิคการสอน หลักการจัดกิจกรรม ส่งเสริมพัฒนาการและศักยภาพของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 5 เทคนิค ดังนี้

1. การจัดการสอนแบบมีโครงสร้าง (Structured teaching) หรือ ทีช (TEACCH) เทคนิคนี้เป็น การสอนจะเป็นขั้นตอนหรือข้อตกลงที่เป็นระบบ มี 3 ประการ ได้แก่

1.1. การจัดโครงสร้างทางกายภาพ คือ การจัดพื้นที่สำหรับเรียนภายในชั้นเรียน

(Workstation) เช่น มุมกิจกรรมกลุ่ม มุมกิจกรรมเดี่ยว มุมอาหารว่าง มุมเล่นอิสระ มุมวางกระเป๋า มุมโต๊ะทำงานครู เป็นต้น ครูให้สิ่งชี้แนะ (Cues) เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นการทำกิจกรรมของผู้เรียน อาจจะใช้สีเส้นที่หลากหลาย ใช้ภาพนักเรียนหรือภาพกิจกรรมติดไว้ในพื้นที่ต่างๆที่จัดกิจกรรมนั้นๆ

1.2. การจัดตารางเวลา คือ การลำดับกิจกรรมในแต่ละวันโดยมีการจัดทำสำหรับแต่ละบุคคล ที่ช่วยให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าใจความคาดหวังที่เขาทำอะไร รู้กิจกรรมในแต่ละวัน และพร้อมจะเปลี่ยนไปทำกิจกรรมใหม่เมื่อถึงเวลาเปลี่ยนกิจกรรม สามารถทำกิจกรรมได้ตามลำดับขั้น และเวลาอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

1.3. การจัดโครงสร้างงาน (Structured work) คือ การจัดลำดับขั้นตอนในการสอนอย่างเป็นระบบว่าจะให้นักเรียนทำอะไรก่อนหลัง อาจเป็นक्रमอบหมายให้นักเรียนทำการบ้านหรือมาทำที่โรงเรียน เช่น การสอนให้สวมเสื้อผ้า นักเรียนจะต้องใส่เสื้อผ้าเป็นขั้นตอนว่าจะเริ่มสวมชั้นใดก่อนและสวมชั้นใดสุดท้าย

2. การสอนการสื่อสารโดยใช้ภาพ หรือเพ็คส์ (PECs) ซึ่งย่อมาจาก Picture Exchange

Communication System เป็นการสอนการสื่อสารโดยใช้ภาพสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยเน้นให้นักเรียนสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การแลกเปลี่ยนสิ่งของ การขยายเวลาให้ยาวขึ้น การจำแนกภาพ โครงสร้างประโยค และการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

3. วิธีฟลอไรท์ (Floor Time) เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์และความพอใจ ออกแบบการเล่นให้

สอดคล้องกับระดับพัฒนาการและลักษณะเฉพาะบุคคล โดยเชื่อว่า การที่นักเรียนได้รับการฝึกปฏิสัมพันธ์ที่น่าพอใจ จะช่วยส่งเสริมสติปัญญาและอารมณ์ของนักเรียนได้ มีอยู่ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสังเกต (observation) จะสังเกตพฤติกรรมขณะที่นักเรียนเล่น ว่ามีความสนใจกับสิ่งแวดล้อมขนาดมากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 2 การเข้าหานักเรียนเพื่อเปิดวงจรรสื่อสาร (approach-open circle of communication) ครูเข้าหานักเรียนและร่วมกิจกรรม พยายามสร้างอารมณ์ร่วมให้อยู่ระดับเดียวกับนักเรียนอาจจะนั่งเล่นกับนักเรียนใกล้ ๆ หรือทำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจ

ขั้นที่ 3 คล้อยตามนักเรียน (follow the child's lead) ครูไม่สั่งนักเรียนหรือจับมือนักเรียนทำกิจกรรม แต่จะคล้อยตามนักเรียนเมื่อนักเรียนเล่นอะไร เล่นอย่างไร เล่นอะไรก่อน ครูก็จะเล่นตาม

ขั้นที่ 4 ยืดและขยายการเล่น (extend และ exp และ play) ครูพยายามยืดและขยายการเล่นและการสื่อสารกับนักเรียนให้นานขึ้น ไม่โต้แย้งการเล่นของนักเรียน ครูเป็นฝ่ายเล่นตาม

ขั้นที่ 5 ปิดวงจรรสื่อสาร (child closes the circle of communication) เป็นการสิ้นสุดเรื่องสื่อสารกันเมื่อครูเริ่มสื่อสารกับนักเรียน เช่น ครูยิ้มให้ นักเรียนยิ้มตอบ นั่นคือ จบ 1 วงจรรสื่อสาร

4. การวิเคราะห์พฤติกรรมประยุกต์ (Applied Behavior Analysis: ABA) เป็นการสร้างเสริมพฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียน เช่น การสบตา หรือ การลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การทำร้ายตนเอง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินพฤติกรรม (Behavior Assessment) ประเมินพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่ต้องการการแก้ไข กำหนดเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดเส้นฐาน (Baseline) ว่านักเรียนแสดงพฤติกรรมมากน้อยเพียงใด

ขั้นที่ 2 การให้ความช่วยเหลือ (Intervention) เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียนโดยใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น การเสริมแรงทางบวก การชี้แนะ

ขั้นที่ 3 การคงไว้ซึ่งพฤติกรรม (Maintenance) เมื่อนักเรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้วจำเป็นต้องให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมนั้นบ่อย ๆ

5. การใช้ประสาทการรับรู้ร่วมกัน (Sensory Integration: SI) เป็นการใช้ประสาทการรับรู้หลาย ๆ

ด้านร่วมกัน ทั้งด้านการสัมผัส การเคลื่อนไหว การใช้สายตา การฟัง การลิ้มรส การดมกลิ่น ช่วยฝึกประสาทสัมผัสการรับรู้ เพิ่มสมาธิ เพิ่มความสามารถให้ยาวนานขึ้น ลดความวิตกกังวล ปรับสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสอย่างเต็มที่

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้กล่าวถึงเทคนิคและวิธีการสอนการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประกอบด้วย 10 เทคนิค ดังนี้

1. การจับคู่อ่าน (Paired Reading)
2. การอ่านซ้ำ ๆ (Repeated Reading)
3. การฝึกอ่านโดยมีผู้ช่วย (Assisted Reading Practice)
4. การสอนอ่านวิธีของเฟอร์นาลด์ (Fernald Method)
5. การสอนอ่านวิธีของจิลลิงแฮม (Gillingham Method)
6. การสอนอ่านวิธีจินตภาพ (Visual Imagery)
7. การกำหนดรายละเอียดของเรื่อง (Story Map)
8. การกำหนดรายละเอียดของเรื่องไว้ล่วงหน้า (Advanced Story Map)
9. การจัดระบบโดยใช้แผนผังรูปภาพ (Graphic Organizers)
10. การเล่าเรื่องซ้ำ (Retelling)

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายเทคนิคที่สามารถนำมาปรับใช้ตามความเหมาะสมได้ เช่น การใช้เพลงและเกม การใช้กิจกรรมกลุ่ม การเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม การสอนแบบบูรณาการ การสอนโดยใช้แผนผังความคิด เป็นต้น ซึ่งครูสามารถนำมาใช้ได้อย่างหลากหลาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554) ได้กล่าวถึงเทคนิค วิธีการและสื่อสอนทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไว้ 27 ข้อ ดังนี้

1. ให้นักเรียนประเมินความสามารถของตนเองในการเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนจะได้ทราบว่า สิ่งใดทำได้ สิ่งใดทำไม่ได้
2. สอนต่อจากสิ่งที่นักเรียนรู้แล้ว
3. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดสิ่งที่เรียน (ตั้งจุดมุ่งหมายด้วย)
4. พยายามแสวงหาวิธีทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จและพึงระวังอย่าให้คณิตศาสตร์ทำลายภาพลักษณ์ที่มีต่อตนเอง
5. ควรเน้นการเสริมวิชาการให้นักเรียนเป็นรายบุคคลโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อน
6. แยกขั้นตอนการสอนออกเป็นขั้นย่อย ๆ หลาย ๆ ขั้นตอน (Task Analysis)
7. หากนักเรียนไม่ประสบความสำเร็จเมื่อครูสอนโดยใช้วิธีหนึ่ง ครูควรเปลี่ยนวิธีสอน เพราะวิธี

สอนเดิมอาจนำไปสู่ความล้มเหลว

8. ใช้กิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมในการสอนตามความคิดรวบยอด จะช่วยให้นักเรียนสามารถสรุปแนวคิดได้

9. ให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากประสบการณ์หรือกิจกรรมตามความถนัดแล้วจึงเพื่อระดับความยากขึ้นตามระดับความสามารถ

10. เน้นย้ำ ทบทวนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาของนักเรียน

11. ใช้สิ่งที่เป็นรูปธรรมเป็นเครื่องนำทาง เมื่อนักเรียนเข้าใจความคิดรวบยอดแล้วจึงเน้น

กระบวนการคิดที่เป็นนามธรรม

12. สอนให้นักเรียนรู้จักคาดคะเนหรือประเมินคำตอบ

13. การทำสัญญาร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

14. ออกคำสั่งให้ง่าย ชัดเจน เจาะจง

15. จับคู่เพื่อนรู้ใจให้ช่วยเหลือ

16. เน้น ย้ำ ซ้ำ ทวน คำสั่ง หลักการ วิธีการ ขั้นตอน

17. เตรียมงานที่หลากหลายให้นักเรียนได้เลือกปฏิบัติ

18. ก่อนลงมือปฏิบัติกิจกรรม ครูต้องแน่ใจว่า นักเรียนเข้าใจขั้นตอน วิธีการ ภาระงาน มิฉะนั้น

การทำกิจกรรมอาจไม่มีความหมาย

19. ให้เวลาเรียนอย่างเพียงพอ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอาจใช้เวลานานจึงเกิดทักษะ

20. แนะนำวิธีการสังเกต จดจำ บันทึกข้อมูล

21. สำหรับนักเรียนบางคนอาจใช้เครื่องคิดคำนวณในการคำนวณได้

22. ฝึกการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยไม่ใช้เครื่องคิดคำนวณ

23. จัดกลุ่มปัญหาที่คล้ายกันเข้าด้วยกัน แบ่งโจทย์ปัญหาออกเป็นส่วนๆ ให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

24. ถ้านักเรียนมีปัญหาในการคัดลอกงาน อาจให้เพื่อนหรือครูช่วยคัดลอกให้ก่อนที่จะให้นักเรียนทำงานตามภาระงานนั้นด้วยตนเอง

25. หลังการอธิบายจากตัวอย่างให้นักเรียนทำงานที่คล้ายคลึงกับตัวอย่างก่อนที่จะให้โจทย์พลิกแพลง

26. ให้นักเรียนพบความสำเร็จและเสริมแรงให้นักเรียนมีกำลังใจ

27. ใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา

ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ได้เสนอเทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไว้ 8 เทคนิคดังนี้

1. การวิเคราะห์งาน (Task analysis) เป็นเทคนิคที่เหมาะสมสำหรับครูการศึกษาพิเศษ และครูประจำชั้นเรียนร่วม เนื่องจากนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไม่สามารถเรียนรู้ได้ตามขั้นตอนที่นักเรียนปกติเรียน นักเรียนกลุ่มนี้ต้องค่อยๆ ก้าวไปที่ละขั้น การวางแผนการสอนที่ละเอียด แยกย่อยเรื่องที่จะสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนครูจะต้องเข้าไปช่วยเพื่อให้เด็กเรียนทำได้ การช่วยเหลือนี้ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคที่เหมาะสมเพื่อให้เด็กเรียนทำได้ ในระยะแรกครูต้องช่วยทุกขั้นตอนและลดลงเมื่อนักเรียนทำได้มากขึ้น วิธีการวิเคราะห์งานให้ผู้ที่จะสอนควรลองปฏิบัติตามเรื่องที่จะสอน และจดบันทึกขั้นตอนย่อยต่างๆ เพื่อนำมาใช้สอนนักเรียนต่อไป

2. การทำตัวอย่างให้ดู (Modeling) การแสดงวิธีการที่ถูกต้อง คือวิธีการสอนที่ครูการศึกษาพิเศษและครูประจำชั้นเรียนร่วมควรปฏิบัติ เพราะนักเรียนไม่ควรจะต้องเลือกว่าสิ่งไหนถูกต้องและสิ่งใดไม่ถูกต้อง นักเรียนควรจะทำสิ่งที่ถูกต้องและฝึกทำในเรื่องนั้น ข้อเสนอแนะสำหรับครูการศึกษาพิเศษและครูประจำชั้นเรียนร่วมในการทำตัวอย่าง ได้แก่ ครูต้องทำตัวอย่างให้นักเรียนดูหลาย ๆ ครั้งใช้ภาษาพูดให้ชัดในการอธิบายแต่ละขั้นตอน แสดงสีหน้าท่าทาง ครูต้องมีความอดทนไม่ล้มเลิกความตั้งใจ เพราะนักเรียนแต่ละคนจำเป็นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้แตกต่างกัน

3. การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing) การแสดงบทบาทสมมติเป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดี ผู้แสดงเป็นครู ตัวนักเรียนเองหรือเพื่อนๆ ในห้อง ครูควรนำเนื้อหาเกี่ยวกับสังคม การปฏิบัติตัว การพูดกับบุคคลอื่น เป็นต้น การแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงการแสดงออกที่เหมาะสม เมื่อดูตัวนักเรียนเป็นผู้แสดงนักเรียนจะเข้าใจและสามารถเลียนแบบสิ่งที่ถูกต้องได้ในที่สุด ครูควรจัดเตรียมอุปกรณ์ เช่น เสื้อผ้า ของใช้ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสอนควรนำนักเรียนปกติมาร่วมการแสดงบทบาทสมมติด้วย ครูต้องใจเย็นและให้โอกาสเสมอเมื่อนักเรียนทำไม่ได้

4. การช่วยทางกาย (Physical prompt) การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษนั้นครูจำเป็นต้องช่วยนักเรียนเกือบทุกขั้นตอน การช่วยด้วยท่าทางจะทำให้เด็กเรียนเข้าใจว่าครูต้องการให้เขาทำอะไร นักเรียนจะเรียนรู้ว่าเมื่อเขาทำสำเร็จครูคือคนที่ช่วยให้เขาทำได้ ครูต้องค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือเมื่อนักเรียนได้ มิฉะนั้นนักเรียนจะติดการช่วยเหลือไม่ยอมทำเอง

5. การช่วยด้วยท่าทาง (Gestural prompt) การใช้ท่าทางเพื่อสื่อให้นักเรียนทำตาม เป็นวิธีการที่ใช้กับนักเรียนที่ผ่านการฝึกและครูใช้การช่วยเหลือทางกายแล้ว การลดการช่วยเหลือจากการกระตุ้นให้นักเรียนทำตามกลายมาเป็นการใช้ภาษาท่าทาง เช่น การชี้บอกให้หยิบ การพยักหน้า การมอง เป็นต้น ครูทุกคนที่สอนต้องใช้ท่าทางการสื่อที่เป็นแบบเดียวกัน เพื่อให้เด็กเรียนจำได้ไม่สับสน

และให้นักเรียนปกติแสดงท่าทางสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จะช่วยให้นักเรียนสนใจเรียนรู้ได้ดีขึ้น

6. การช่วยด้วยคำพูด (Verbal prompt) การเรียนการสอนครูจะใช้คำพูดเพื่ออธิบาย เรื่องต่างๆ แต่การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษการพูดของครูมีความสำคัญและต้องระมัดระวัง ดังนี้ ครูต้องใช้คำพูดในเชิงบวก ครูต้องไม่ใช่คำสั่งที่ยาวเกินไป ครูไม่ควรบอกให้นักเรียนเลือกอะไร เช่น เลือกสิ่งนี้ดีหรือไม่ ถูกหรือไม่ถูก แต่ควรสั่งให้นักเรียนเลือกสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น ครูต้องควบคุมเสียง ไม่ใช้อารมณ์ลงไปใน การพูดกับนักเรียน การเน้นสำคัญ เช่น “ใช่” “ไม่ใช่” “เก่ง” นักเรียนจะเรียนรู้จาก คำพูดของครูและตอบรับได้อย่างถูกต้อง

7. การช่วยจัดตำแหน่ง (Situational prompt) การใช้เทคนิคการช่วยจัดตำแหน่ง เป็นวิธีการ ให้นักเรียนสามารถผ่านการเรียนรู้และทำได้โดยครูเป็นผู้ที่ช่วยนักเรียน การสอนในแต่ละเรื่องนักเรียน อาจพบปัญหาในขั้นตอนย่อยที่ทำให้นักเรียนไม่ผ่าน วิธีการช่วยจัดตำแหน่งคือเทคนิคที่ครูพบว่า นักเรียนมีปัญหาในขั้นตอนใดจึงแก้ไข เช่น ครูให้นักเรียนหยิบเลข 1 แต่นักเรียนหยิบผิดเป็นเลข 2 เนื่องจากครูพบว่านักเรียนมองไม่ทั่ว ครั้งต่อไปครูอาจวางเลข 1 ให้ใกล้ตัวนักเรียนมากกว่าเลข 2 นักเรียนจะหยิบของใกล้ตัว เมื่อฝึกครั้งต่อไปครูวางเลขคละกันนักเรียนก็จะทำได้ การใช้เทคนิคเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ได้เป็นหน้าที่สำคัญที่ครูการศึกษาพิเศษต้องมี

8. การปรับพฤติกรรม (Behavior modification) นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะมีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้วย เช่น ทำร้ายตนเอง ทำร้ายเพื่อน ทำลายสิ่งของ ส่งเสียงดัง แยกตัว ทำตัวรบกวนผู้อื่น เป็นต้น การหยุดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การปละบโยน การใช้กำลัง การใช้สีหน้าท่าทาง น้ำเสียง การให้ของที่นักเรียนชอบ เป็นต้น

เทคนิคการสอนและสื่อการสอนที่สำคัญคือ ครูต้องวินิจฉัยได้ว่าจะใช้เทคนิคไหน จัดการกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนซึ่งไม่เหมือนกัน หลักการสำคัญคือครูต้องศึกษาและใช้เวลาในการเรียนรู้พฤติกรรมนักเรียนก่อน จึงจะสามารถเลือกใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนวิธีการปรับพฤติกรรมนักเรียนได้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนไว้ดังนี้

Blount และ Klausmeir (1968) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษานอกห้องเรียน ว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรง (Direct Experience) ซึ่งช่วยเสริมสร้างประสบการณ์อันทรงคุณค่า

ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ทั้งยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ทำให้ชุมชนตระหนักถึงความจริงที่ว่า ชุมชนก็เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความรู้ให้กับนักเรียนด้วย

Sharp (1993) กล่าวว่า การศึกษานอกห้องเรียนเป็นกระบวนการเรียนการสอนวิธีหนึ่งที่นักเรียนจะได้รับประสบการณ์ตรงและได้รับความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นซึ่งตรงกับวิธีการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเรียนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมโดยผ่านประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนเจตนาจับ อันจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีที่สุด เป็นประสบการณ์ที่อยู่รอบตัวที่นักเรียนกระหายจะได้เรียนรู้

เบญจา ชลธารนนท์ (2546) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องและชุมชน นอกจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดภายในชั้นเรียนและภายในโรงเรียนแล้ว ยังมีกิจกรรมนอกโรงเรียนซึ่งทางโรงเรียนควรมีการบริหารจัดการในเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัย ยานพาหนะ ที่พัก ฯลฯ เพื่อช่วยให้การเข้าร่วมกิจกรรมนอกสถานที่ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นไปได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

จากความหมายของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่า การศึกษานอกห้องเรียน หมายถึง การนำนักเรียนไปเรียนนอกห้องเรียนโดยที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง และเพิ่มพูนประสบการณ์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรมให้กับนักเรียน นอกจากนี้การศึกษานอกห้องเรียนยังเป็นเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอีกด้วย และเป็นการเพิ่มทั้งประสบการณ์ในการเรียนรู้ เจตคติ ผ่านการได้สัมผัสกับประสบการณ์จริง ได้เห็นของจริง จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ

ความสำคัญของการศึกษานอกห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและสำคัญมากในการเพิ่มพูนความรู้และเพิ่มพูนทักษะของนักเรียน นับเป็นกิจกรรมที่ช่วยผสมผสานในการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ผลสมบูรณ์ขึ้นอย่างแท้จริง มีนัยการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

Smith (1976) กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษานอกห้องเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยผ่านประสบการณ์ตรง การเรียนรู้จะเริ่มที่วัตถุประสงค์ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน การรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่าง ๆ สามารถจัดได้ง่ายและครบในการศึกษานอกห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นการมอง สังเกต สัมผัส ได้ยิน ได้เห็น ได้กลิ่น เป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวาเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นของผู้เรียน

2. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาในเชิงสร้างสรรค์ นักเรียนกับครูได้วางแผนร่วมกัน ความรู้ไม่จำเป็นต้องเกิดในห้องสี่เหลี่ยมเท่านั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่พบเห็นล้วนมีความหมายและก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น ครูมีบทบาทในการให้คำแนะนำสอนวิธีที่จะแสวงหาความรู้แสวงหาคำตอบด้วยตนเอง การเรียนการสอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้มีความกระตือรือร้น ใฝ่หาความรู้และสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ และความคิดใหม่ ๆ อยู่เสมอเป็นการเรียนที่มีชีวิตชีวา

Rink (1998) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนำนักเรียนออกไปศึกษานอกห้องเรียนไว้ ดังนี้

1. ช่วยขยายประสบการณ์ของการเรียนรู้ในห้องเรียน หรือช่วยเสริมบทเรียนในห้องเรียน
2. ช่วยให้นักเรียนนอกห้องเรียนนำดินแดนและท้าทาย
3. ส่งเสริมให้นักเรียนช่างสังเกต เป็นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และได้มี

การศึกษาด้วยตนเอง

4. ช่วยพัฒนาค่านิยมทางจริยธรรม
5. ช่วยให้รู้จักสิ่งแวดล้อม และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

Dowling (1998) กล่าวถึงผลที่นักเรียนได้รับจากการศึกษานอกห้องเรียนไว้ ดังนี้

1. นักเรียนจะได้รับความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและวิทยาศาสตร์ชีวิต โดยผ่านประสบการณ์ตรงในกิจกรรมการเรียนนอกห้องเรียน

2. นักเรียนที่มาจากต่างโรงเรียน ต่างระดับฐานะทางเศรษฐกิจ และกลุ่มสังคมเชื้อชาติและวัฒนธรรมต่าง ๆ กัน จะได้เกิดความเข้าใจและความซาบซึ้งซึ่งกันและกัน ในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ ทำงาน เรียน และเล่นด้วยกันที่ค่ายและในกลางแจ้ง

3. นักเรียนเห็นคุณค่าของความร่วมมือภายในกลุ่มในการแก้ปัญหา เสนอความคิดเห็นร่วมกัน ตั้งมาตรฐานและประเมินผลของกิจกรรมที่ได้ดำเนินไปตามแผน

4. ทั้งครูและนักเรียนได้รับการหยั่งรู้ในสิ่งใหม่ๆ และค้นพบลักษณะ อุปนิสัย บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลจากประสบการณ์เรียนนอกห้องเรียน การที่มีความเข้าใจซึ่งกันและกันเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูและนักเรียนในห้องเรียน

5. นักเรียนมีความจรรโลงใจเมื่อตระหนักถึงความงามของธรรมชาติรอบๆ ตนเอง

6. นักเรียนจะรับรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญในฐานะที่ตนเองก็มีส่วนร่วมในการทำงานกับเพื่อน และทำคุณประโยชน์ให้แก่คนอื่น

7. นักเรียนได้รับความรู้สึกของการพึ่งตนเอง และความเจริญเติบโตต่างๆ ที่เขาเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศึกษานอกห้องเรียน เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาความรู้อย่างอิสระตามความถนัดและความสนใจ ส่งผลให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

กิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีหลากหลายกิจกรรมซึ่งล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อฝึกสมรรถภาพ ฝึกสมาธิ รวมถึงให้ความผ่อนคลายและเพลิดเพลิน มีนักวิชาการได้ให้ตัวอย่างกิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไว้ดังนี้

ดนตรีบำบัด

จิรภรณ์ อังวิยาธร (2560) ได้กล่าวถึง ดนตรีบำบัด (music therapy) คือ การใช้กิจกรรมทางดนตรี ไม่ว่าจะเป็นการฟังหรือเล่นดนตรี การร้องเพลง แต่งเพลง เพื่อบำบัดความเจ็บป่วย ฟื้นฟูสภาพร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา ดนตรีบำบัดมักใช้ในโรงเรียน โรงพยาบาล ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ สถานเลี้ยงดู หรือแม้กระทั่งในที่พักอาศัย ดนตรีบำบัดช่วยแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ เกี่ยวกับบุคลิกภาพ เช่น ช่วยเพิ่มความมั่นใจและการกล้าแสดงออก นักเรียนที่มีปัญหาด้านการพูด อาจใช้ดนตรีกระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดและฟังได้ดีขึ้น ช่วยนักเรียนให้เรียนรู้ในการฝึกควบคุมอารมณ์ของตนเอง ช่วยให้เกิดจินตนาการ และการฝึกคิดวิเคราะห์ พัฒนาทักษะการเคลื่อนไหว การทำงานสอดประสานกันของอวัยวะส่วนต่าง ๆ เช่น ตาและมือ และยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ การฝึกหัดเล่นดนตรีอย่างสม่ำเสมอ ช่วยให้เกิดระเบียบวินัย เกิดความความมานะพยายามและความอดทน ซึ่งจะนำไปสู่ผลสำเร็จ คือสามารถเล่นดนตรีที่ต้องการได้

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2560) ได้กล่าวถึง ดนตรีบำบัด (music therapy) คือ ศาสตร์ที่ว่าด้วยการนำดนตรีหรือองค์ประกอบต่าง ๆ ทางดนตรีมาประยุกต์ใช้เพื่อปรับเปลี่ยน พัฒนา และคงรักษาไว้ซึ่งสุขภาพของร่างกาย จิตใจ สังคม และภูมิปัญญา โดยมีนักดนตรีบำบัดเป็นผู้ดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งไม่ใช่เป้าหมายในทางดนตรีศึกษา ผ่านกิจกรรมทางดนตรีต่าง ๆ อย่างมีรูปแบบ โครงสร้างที่ชัดเจน มีหลักเกณฑ์ และระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป้าหมายของดนตรีบำบัดไม่ได้เน้นที่ทักษะทางดนตรี แต่เน้นในด้านพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ สังคม และภูมิปัญญา ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของแต่ละคนที่มารับการบำบัด สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้หลายบริบท ทั้งที่บ้าน สถานศึกษา สถานพยาบาลและศูนย์สุขภาพต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป ดนตรีบำบัด คือ การนำดนตรีหรืออุปกรณ์ทางดนตรีมาเล่น เพื่อให้เกิดความผ่อนคลาย ควบคุมอารมณ์ สร้างจินตนาการ ฝึกสมาธิ ทำให้ผู้เล่นและผู้ได้รับเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม

ศิลปะบำบัด

สถาบันศิลปะบำบัดในแนวทางมนุษยปรัชญา (2560) ได้กล่าวถึง ศิลปะบำบัด คือ การนำเอาศิลปะแขนงต่าง ๆ (เช่น ดนตรี ระบายสี บทกวี วาดรูป ปูนปั้น ฯลฯ) มาบูรณาการเพื่อปรับสมดุลทางจิตใจและร่างกายให้แก่ผู้รับการบำบัด นักศิลปะบำบัดมักทำงานร่วมกับแพทย์ที่เข้าใจแนวคิดด้านมนุษยปรัชญา (Anthroposophy) เพื่อร่วมกันค้นหาสาเหตุแห่งความเจ็บป่วยที่แท้จริง และเยียวยาอาการนั้น ๆ ด้วยศิลปะบำบัดปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้การรักษาประสบความสำเร็จก็คือ ความร่วมมือร่วมใจของพ่อแม่ ญาติพี่น้องของผู้ป่วย และสิ่งที่เป็นสัญญาณบ่งบอกว่าการรักษา นั้นได้ผลน่าพึงพอใจก็คือ งานศิลปะบำบัดนั้นๆ มีชีวิตชีวามากขึ้น

มูลนิธิศิลปะบำบัด (2560) ได้กล่าวถึง ศิลปะบำบัด จะช่วยเยียวยาและเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ร้ายแรงในชีวิต เช่น การสูญเสียบุคคลที่รัก การเจ็บป่วยเรื้อรัง การเจ็บป่วยระยะสุดท้าย การดำรงชีวิตที่มีข้อจำกัดทั้งทางกายภาพและสติปัญญา อาทิเช่น นักเรียนมีความต้องการพิเศษ หรือผู้ต้องการความช่วยเหลือพิเศษ ได้แก่ ผู้มีภาวะออทิสติก ดาวน์ซินโดรม หรือผู้ที่มีความล่าช้าด้านพัฒนาการ

กล่าวโดยสรุป ศิลปะบำบัด คือ การนำเอาศาสตร์ศิลปะแขนงต่าง ๆ มาเยียวยาหรือพัฒนาคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการพัฒนารมณ์ สติปัญญา สมาธิ ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานงานการเคลื่อนไหวของร่างกาย นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วย กระตุ้นการสื่อสาร และเสริมสร้างทักษะสังคม

กิจกรรมการเคลื่อนไหว

นิติธร ปิลวาสน์ (2556) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหว โดยการเล่นเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการเคลื่อนไหวของทั้งร่างกายหรือส่วนใหญ่ของร่างกาย การทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ส่วนต่างๆ เช่น การคืบ คลาน กลิ้งหรือม้วนตัว กระโดด ขว้างปา ซึ่งการเคลื่อนไหวของร่างกายจะครอบคลุมถึงความสมดุล ความว่องไว ความแข็งแรง ความกระฉับกระเฉง การทำงานประสานกัน การยืดหยุ่น ความแข็งแรง ความเร็ว และความทนทานของพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะที่ให้นักเรียนเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อสร้างความตระหนักให้กับนักเรียนในเรื่องหน้าที่ของร่างกายสามารถควบคุมการใช้งานส่วนต่าง ๆ ของ

ร่างกายให้สัมพันธ์กันถูกจังหวะเวลา การเคลื่อนไหวประกอบด้วยการควบคุม การทรงตัว การควบคุม การใช้กล้ามเนื้อแขน ขา และการตระหนักเรื่องการเคลื่อนไหว

บุบผา เรืองรอง (2556) ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นการจัดเป็น กิจกรรมหลักเพื่อพัฒนานักเรียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น เพื่อให้นักเรียนเจริญเติบโตอย่าง สมบูรณ์ มีผลต่อการพัฒนาการนักเรียน ดังนั้น การใช้กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ จึงมีผลทำให้นักเรียนเรียนรู้ร่างกายของตนเองว่า การใช้ร่างกายแต่ละส่วนอย่างไร ซึ่งมีความหมายต่อนักเรียนมาก นักเรียนจะมีโอกาสได้ประเมินความสามารถของตนเอง ทำให้นักเรียนได้คิด ได้ตัดสินใจว่าจะ เคลื่อนไหวแบบใด อย่างไร อีกทั้ง การเคลื่อนไหวไปพร้อมเพื่อนอย่างมีความหมาย จะทำให้นักเรียน เรียนรู้การปฏิบัติต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจทั้งเป็นการลดอัตตา (Ego) ไปสู่การมีเหตุผลและ คุณธรรม (superego) นักเรียนได้รับการฝึกการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ บุคลิก ขอบเขตรอบตัวด้วยการ ใช้เสียงเพลง ดนตรีทำให้นักเรียนเรียนรู้จังหวะ และเกิดจินตนาการ

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการเคลื่อนไหว คือ คือการพัฒนากล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น แขน ขา ลำตัว ศีรษะ เพื่อให้เกิดความสมดุล ความว่องไว ความแข็งแรง ความกระฉับกระฉ่ง การทำงานประสานกัน การยืดหยุ่น ความแข็ง แกร่ง ความเร็ว และความทนทานของพัฒนาการ กล้ามเนื้อใหญ่ นำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพ

การฝึกอาชีพในสถานศึกษา

การฝึกอาชีพในสถานศึกษา เป็นการพัฒนานักเรียนให้รู้จัก และค้นพบอาชีพที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และตัดสินใจ เพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต มีผู้ให้ความสำคัญของการฝึกอาชีพในสถานศึกษาไว้ดังนี้

ไทยพีบีเอส (2556) ได้กล่าวถึง การฝึกอาชีพในสถานศึกษาที่เน้นหลักสูตรทักษะอาชีพมีความสำคัญมาก เป็นการสร้างอาชีพระหว่างเรียน ลดอัตราการเรียนนอกระบบการศึกษาเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อช่วยสร้างทักษะอาชีพ เปิดพื้นที่เพื่อการมีงานทำและสร้างรายได้ให้กับนักเรียนให้รู้สึกภาคภูมิใจ นอกจากนี้โรงเรียนต้องพยายามสอดแทรกกระบวนการคิดวิเคราะห์ในทุก ขั้นตอน จะช่วยให้นักเรียนคิดเป็นและยังสร้างความเข้มแข็งเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตอย่าง ยั่งยืน

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์ (2558) ได้กล่าวถึง การฝึกอาชีพในสถานศึกษาว่า เป็นกิจกรรม เพื่อสอนให้นักเรียนมีทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ การสร้างนิสัยเหล่านี้ให้นักเรียนได้มีการทำซ้ำและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยความสำเร็จของโครงการการ

ฝึกอาชีพจะเกิดขึ้นได้เมื่อครูเอาจริงเอาจังเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและหากโรงเรียนมีการจัดโครงการที่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่จะทำให้การทำงานเป็นรูปธรรม และมีความต่อเนื่อง

กล่าวโดยสรุป การฝึกอาชีพในสถานศึกษา มีความสำคัญมากเพราะเป็นการสร้างรายได้ระหว่างเรียน ลดอัตรานักเรียนออกจากระบบการศึกษา ฝึกการทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ การคิดวิเคราะห์ และยังสร้างความเข้มแข็งเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างยั่งยืน

สรุปได้ว่ากิจกรรมนอกห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ การที่ครูได้ออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายนอกห้องเรียนโดยเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน เช่น เพื่อทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายหรือจิตใจ เพื่อฝึกสมาธิ การเข้าร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การเข้าใจตนเองและผู้อื่น จนไปถึงเพื่อฝึกทักษะในการประกอบอาชีพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วม

ทองคำ ชุ่มวิจารณ์ (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดลำปาง พบว่า ด้านการจัดการองค์กร มีสภาพปัญหาที่สำคัญคือ ขาดบุคลากรเฉพาะทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนเรียนร่วม ครูมีภาระมาก เมื่อรับนักเรียนเรียนร่วมอีกทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างยากลำบากจึงไม่สามารถดูแลเอาใจใส่นักเรียนพิเศษได้เต็มที่ ด้านการควบคุม มีสภาพปัญหาที่สำคัญคือ ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตาม

สาระ ปัทมพงศา (2550) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดกาญจนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 ด้านปัญหาการจัดการเรียนร่วม พบว่าครูยังขาดประสบการณ์ ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องแต่ละประเภท ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการจัดการเรียนร่วม ครูขาดความรู้ในเรื่องการคัดกรองนักเรียนและการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ครูไม่มีทักษะในการประเมินผล ครูขาดความรู้ในการใช้สื่อ มีปัญหาเรื่องจัดการเรียนการสอนและครูไม่ทราบแหล่งให้คำปรึกษา ด้านความต้องการ พบว่าครูต้องการให้มีการพัฒนาบุคลากรในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่อง ครูต้องการให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้าใจจุดประสงค์การเรียนร่วมของโรงเรียน ครูต้องการให้มีการนิเทศการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการวัดผล และครูต้องการให้มีเอกสารแนะนำวิธีการจัดการเรียนร่วมและแนะนำวิธีการจัดการเรียนการสอนนักเรียนบกพร่องแต่ละประเภท

จินตนาการ ศิริพันธ์ (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี พบว่า ในด้านการจัดการเรียน การสอน ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการการนิเทศการสอน ทุกคนควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับการ ศึกษาพิเศษก่อนดำเนินการสอนเพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่องการคัดแยกหรือคัดกรองผู้เรียนที่เป็นนักเรียนพิเศษก่อนเข้าเรียนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา พฤติกรรมและอารมณ์

พิสมัย แก้วแสงใส (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาความต้องการการนิเทศงาน วิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมมีความต้องการการนิเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่าด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากว่าปริญญาตรีมีความ ต้องการนิเทศสูงกว่าปริญญาตรี และครูไม่ผ่านการอบรมการสอนนักเรียนพิเศษมีความต้องการการ นิเทศมากกว่าครูที่ผ่านการอบรม .05 ครูผู้สอนให้ปัญหาเพิ่มเติมคือ เครื่องมือการวัดผลประเมินผลไม่ สอดคล้องกับความบกพร่องของนักเรียน การนำหลักสูตรของนักเรียนปกติมาใช้กับนักเรียนพิเศษ ดำเนินการสอนไปได้ยาก นักเรียนเบื่อหน่ายการขีดเขียน และครูไม่มีเวลาผลิตสื่อ

เปรมฤดี ชันติประกอบ (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการ สอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุทรธานี เขต 3 พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณารายด้านพบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับมากได้แก่ การเรียน คณิตศาสตร์ครูไม่เพียงพอ ห้องสอนเสริมวิชาการไม่เพียงพอต่อความต้องการ งบประมาณในการ ดำเนินการในโรงเรียนเรียนร่วมไม่เพียงพอ ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมมีปัญหาเพิ่มเติมที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียนไม่สนใจเรียน เรียนไม่ทันเพื่อน ครูไม่ศึกษาหลักสูตร ครูไม่จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สอนซ่อมเสริมไม่ต่อเนื่อง ห้องเรียนไม่เพียงพอ บรรยากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน สื่อไม่เพียงพอ ครูไม่มีความรู้ในการใช้สื่อ และมีข้อเสนอแนะที่สำคัญได้แก่ แยกห้องเรียนนักเรียนที่มี ความต้องการพิเศษต่างหาก

บุญเกิด วิเศษริมทอง (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการจัดการดำเนินการศึกษาสำหรับ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มหาสารคาม เขต 1 พบว่า ผู้บริหารและครูที่รับผิดชอบนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีปัญหาและ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายเปิด 1. ครูผู้สอนมุ่งจัดการเรียนการสอนนักเรียนปกติ มากกว่าที่จะให้ความสนใจกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทำให้ผลการเรียนต่ำ 2. ครูไม่ได้ทำ แผนการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่สอนเหมือนนักเรียนปกติทั่วไป 3. ผู้บริหารและครูไม่

มีความชัดเจน ไม่มั่นใจเกี่ยวกับการคัดแยกนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และเสนอแนะให้ศูนย์การศึกษาพิเศษหรือเขตพื้นที่การศึกษามีการนิเทศ ติดตาม การจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง และทำถึง

วิภาวี สันนิธิพานิชกุล (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การบริหารโรงเรียนเรียนร่วมแกนนำเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 พบว่า ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนครูได้จัดกิจกรรมสอนเสริมให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่องและใช้ระบบแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในการจัดกิจกรรมต่างๆ แต่ครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลและจัดได้ไม่ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ด้านเครื่องมือทางโรงเรียนยังขาดงบประมาณในการจัดการเรียนร่วมอยู่มาก อีกทั้งจำนวนครูที่มีความรู้ความสามารถด้านนี้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการในแต่ละโรงเรียน

สมใจ พิมพ์ภา (2553) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนพิเศษในโรงเรียนบ้านท่าบ่อ (บ่อศรีรัตนอำนวย) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า สภาพและปัญหาด้านการจัดการเรียนร่วม ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนร่วมของนักเรียนพิเศษในโรงเรียนจึงต้องการที่จะเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ เพื่อจะนำความรู้ความสามารถไปจัดการเรียนการสอน

รดา ธรรมพูน (2556) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส พบว่า สภาพปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับจากด้านที่มีปัญหาหนักไปหาน้อย คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนด้านนักเรียน ด้านเครื่องมือ และด้านสภาพแวดล้อม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการสอน

สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า รูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อนำไปทดลองใช้จริง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในรูปแบบได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจในระดับมาก ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และความถูกต้อง อยู่ในระดับมาก

เบญจวรรณ นุชโส (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาที่มีต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัย พบว่า ผลการศึกษาพบว่าก่อนและระหว่างการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาของครูปฐมวัยมีระดับคะแนนคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งโดยรวม และรายด้านคือ ด้านการจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก ด้านการประเมินผลพัฒนาการของเด็ก ด้านคุณลักษณะและบุคลิกภาพของครูปฐมวัย โดยการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาส่งผลต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัยโดยรวมร้อยละ 99.9 และส่งผลต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัยรายด้านร้อยละ 99.7 , 99.1 , 99.0 , 99.1 และ 99.5 ตามลำดับ โดยบางช่วงสัปดาห์มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปว่าการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาส่งเสริมคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัยให้เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ พบว่ารูปแบบการนิเทศการสอนครูวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ ที่พัฒนาขึ้นโดยผ่านการตรวจสอบประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ เรียกว่า “APFIE Model” ประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัจจุบันและความต้องการจำเป็น (Assessing Needs : A) ขั้นตอนที่ 2 จัดการให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Providing Information:P) ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการนิเทศ (Formulating Plan :F) ขั้นตอนที่ 4 ปฏิบัติการ นิเทศ (Implementing :I) ประกอบด้วยกระบวนการนิเทศ 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการก่อนการสอน และการนิเทศ 2) ขั้นสังเกตการสอนในชั้นเรียน 3) ขั้นประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกตการสอน 4) ประเมินผลการนิเทศ ติดตามดูแล และขั้นตอนที่ 5 ประเมินผลการนิเทศตลอดภาคเรียน (Evaluating :E) และผลการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน พบว่า ครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศมีสมรรถภาพการนิเทศ การจัดการเรียนรู้หลังการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน ครู วิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้มีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนหลังการใช้ รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน นักเรียนที่มีแววความสามารถ พิเศษทางวิทยาศาสตร์มีความรู้และทักษะทางสังคมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่นิเทศและครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้มีความพึงพอใจ ต่อรูปแบบการนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนที่มีแววความสามารถพิเศษทาง วิทยาศาสตร์

เห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักเรียนของครูวิทยาศาสตร์ผู้ทำหน้าที่ จัดการ เรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด

สามารถ ทิมนาค (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนตาม แนวคิดของกลี๊กแมน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านของครูภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการนิเทศการสอนตามแนวคิดของกลี๊กแมน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการ จัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านของครูภาษาไทย เรียกว่า “AIPDE Model” ประกอบด้วย กระบวนการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การประเมินสภาพและสมรรถนะในการทำงาน (Assessing : A) ขั้นที่ 2 การให้ความรู้ก่อนการนิเทศ (Information : I) ขั้นที่ 3 วางแผนการนิเทศ (Planning : P) ขั้นที่ 4 ปฏิบัติการนิเทศ (Doing : D) ประกอบด้วยกระบวนการนิเทศการสอน 3 ขั้นตอน คือ 1) การ ประชุมก่อนการสังเกตการสอน 2) การสังเกตการสอน 3) ประชุมให้ข้อมูลย้อนกลับหลังการสังเกต การสอน และขั้นที่ 5 ประเมินผลการนิเทศ (Evaluating : E) ผลจากการตรวจสอบประสิทธิภาพของ รูปแบบการนิเทศการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ 6 คน พบว่า รูปแบบการนิเทศการสอนมีประสิทธิภาพ และ ผลจากการตรวจสอบประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ของรูปแบบการนิเทศการสอนโดยการนำไปใช้ใน โรงเรียน พบว่าครูผู้นำทำหน้าที่นิเทศมีสมรรถภาพการนิเทศการสอนหลังการใช้รูปแบบการนิเทศการ สอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน ครูผู้รับการนิเทศมีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ ทักษะการอ่าน หลังการใช้รูปแบบการนิเทศการสอนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศการสอน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 นักเรียนมีพัฒนาการด้านพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันสูงขึ้น ครูผู้ทำหน้าที่ นิเทศและครูผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนของครูภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด

พิระพงษ์ รุ่งเรืองศิลป์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึง ประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่า ความต้องการการ นิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้าน ปัจจัยที่เอื้อสำหรับการนิเทศ รองลงมาคือ ด้านวิธีการนิเทศ และด้านวัตถุประสงค์ของการนิเทศ ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านระยะเวลาการนิเทศ การเปรียบเทียบความต้องการ การนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน วิธีการนิเทศ ด้านระยะเวลาการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านเนื้อหา ของการนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน ความ

ต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ปัญญา อัครพุทธพงศ์ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางสถานภาพของครูที่ส่งผลต่อความต้องการรูปแบบการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า 1) ปัจจัยด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ส่งผลต่อการนิเทศการสอนแบบคลินิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีแนวโน้มต้องการการนิเทศการสอนรูปแบบนี้แตกต่างกัน 2) ไม่มีปัจจัยด้านใดที่ส่งผลต่อการนิเทศการสอนแบบร่วมพัฒนาวิชาชีพ และการนิเทศการสอนแบบพึ่งตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ครูที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแนวโน้มต้องการการนิเทศการสอนทั้งสองรูปแบบไม่แตกต่างกัน และ 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนิเทศการสอนโดยผู้บริหาร มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยด้านกลุ่มสาระการเรียนรู้ รองลงมาที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 คือ ด้านอายุและด้านประสบการณ์สอน ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีอายุ หรือมีประสบการณ์สอน แตกต่างกัน มีแนวโน้มต้องการการนิเทศการสอนรูปแบบนี้แตกต่างกัน

วรารณณ์ เมฆขาว (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า 1.พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารในโรงเรียน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน 2.การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน 3.พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้หน้า และด้านการนิเทศแบบชี้หน้าโดยให้ข้อมูลข่าวสาร ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 24

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และไพศาล ชำนาญดี (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การนิเทศการสอนของครูผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า 1) การนิเทศการสอนของครูผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน อยู่ในระดับมาก 2) เปรียบเทียบการนิเทศการสอนของครูผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ในการนิเทศการสอนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เปรียบเทียบการนิเทศการสอนของครูผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ พบว่า ครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างกัน ในการนิเทศการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีระเบียบวิธีการดำเนินการดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีชื่ออยู่ในระบบ SET จำนวน 202 คน จาก 37 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2560 (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ , 2560)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 1 ฉบับ เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดในการทำวิจัย เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า แบบสอบถามแต่ละชุดมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประสบการณ์การทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การอบรมเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการได้รับการนิเทศให้คำปรึกษา แนะนำ โดยลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามความต้องการการนิเทศการสอนฯ ซึ่งนำมาจากโครงสร้างซีท (SEAT Frame work) ของ เบญจา ชลธารันนท์ (2546) ในส่วนที่เกี่ยวกับการสอน ประกอบด้วยด้านกรเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และแผนการสอนเฉพาะบุคคล ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert (1970) โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนน

ระดับ	5	หมายถึง	ต้องการการนิเทศมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	ต้องการการนิเทศมาก
ระดับ	3	หมายถึง	ต้องการการนิเทศปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	ต้องการการนิเทศน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	ต้องการการนิเทศน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ศึกษาสภาพปัญหา และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเรียนร่วม
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามโดยการร่างข้อคำถาม และประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากกรอบเนื้อหา
3. นำร่างแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้คำแนะนำ จากนั้นปรับปรุงและแก้ไขเพื่อจัดทำร่างสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
4. นำแบบสำรวจฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม แล้วนำผลการตรวจมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไป จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้ง
5. สร้างแบบสอบถามฉบับจริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือจากฝ่ายวิชาการ สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เป็นประชากรในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามจำนวน 202 ชุด ให้ประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยกำหนดเวลานัดหมายรับแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียน
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามอีกครั้ง ก่อนที่จะนำข้อมูลไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยกำหนดให้ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จาก 37 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 202 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือในการวิจัย ดังนั้นข้อมูลที่ได้ จะใช้โปรแกรม SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าถ้อยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ที่ใช้การโปรแกรม SPSS ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ภาพรวมเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย ความต้องการ 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน โดยมีเกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับความต้องการดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ต้องการการนิเทศมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ต้องการการนิเทศน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวกับความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่ 4 สร้างตัวแปรทำนายสำหรับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มีการกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ โดยใช้วิธีการ Dummy Coding ลงรหัสตัวแปร

ตอนที่ 5 ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรทำนาย

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบแต่ละปัจจัยที่ส่งผลความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอน

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

ตอนที่ 7 สร้างสมการทำนายปัจจัยที่ส่งผลความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและแผนการสอนเฉพาะบุคคล ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร จำนวน 202 คน ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 202 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยคำนวณค่าทางสถิติผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนกับความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 การสร้างสมการทำนายสำหรับวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 5 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละรูปแบบ

ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้าน

ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการนำเสนอข้อมูลของการวิจัย ดังต่อไปนี้

Y _{PPT}	หมายถึง	ความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Preparation)
Y _{IEP}	หมายถึง	ความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

Y_{TTN}	หมายถึง	ความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอน และสื่อการสอน (Teaching Techniques)
Y_{LBC}	หมายถึง	ความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนนอกห้องเรียน (Learn Beyond Classroom)
μ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยประชากร
σ	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งแสดงน้ำหนักความสำคัญ ของตัวทำนายในสมการคะแนนดิบ
β	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณมาตรฐาน ซึ่งแสดงน้ำหนัก ความสำคัญของตัวแปรทำนายในสมการคะแนนดิบ
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ ระหว่างชุดตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์กันมาก น้อยอย่างไร
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การอธิบาย ซึ่งแสดงว่าชุดตัวแปรอิสระ สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้มากน้อยอย่างไร
Adj R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การอธิบายที่มีการปรับแล้ว
SEE	หมายถึง	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย (Standard Error of Estimation)
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
Sig.	หมายถึง	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
X_{SUP2}	หมายถึง	ชุดตัวแปรที่รวมการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ กับการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ เข้าด้วยกัน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (N = 202)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	30	14.85
หญิง	172	85.15
2. อายุ		
21 – 30 ปี	63	31.19
31 – 40 ปี	68	33.66
41 – 50 ปี	29	14.36
51 – 60 ปี	42	20.79
3. วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	137	67.82
สูงกว่าปริญญาตรี	65	32.18
4. ระดับชั้นที่สอน		
ประถมศึกษาปีที่ 1	27	13.37
ประถมศึกษาปีที่ 2	32	15.84
ประถมศึกษาปีที่ 3	28	13.86
ประถมศึกษาปีที่ 4	21	10.40
ประถมศึกษาปีที่ 5	12	5.94
ประถมศึกษาปีที่ 6	19	9.41
สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น	63	31.19
5. ภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ		
มีภาระงานเดียว	109	53.96
มีมากกว่า 1 ภาระงาน	93	46.04
6. ประสบการณ์การสอนนักเรียน ที่มีความต้องการพิเศษ		
ไม่เคย	43	21.29
เคย	159	78.71
7. ประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ		
ไม่เคย	73	36.14
เคย	129	63.86

สถานภาพ	จำนวน (N = 202)	ค่าร้อยละ
8. ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ		
ไม่เคย	70	34.65
เคย	132	65.35
9. การได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ		
ไม่เคย	90	44.55
เคย	112	55.45

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่พบว่า เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.15 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.66 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 67.82 ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น ร้อยละ 31.19 ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีภาระงานเดียว ร้อยละ 53.96 เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 78.71 เคยมีประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 63.86 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 65.35 และเคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ ร้อยละ 55.45

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

ความต้องการการนิเทศการสอน	μ	σ	ระดับ
1. ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	4.03	0.76	มาก
2. ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	4.05	0.78	มาก

ความต้องการการนิเทศการสอน	μ	σ	ระดับ
3. ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน	4.03	0.72	มาก
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน	3.94	0.79	มาก
รวม	4.01	0.76	มาก

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอนในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.03 เท่ากัน อยู่ในระดับมาก ตามด้วยการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	μ	σ	ระดับ
1. การฝึกใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น การเดิน การกระโดด หรือ การวิ่งในทิศทางต่าง ๆ เพื่อแสดงถึงสมรรถภาพทางร่างกายและเข้าใจในจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ตนเองกระทำอยู่	3.90	0.93	มาก
2. การฝึกใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เช่น การร้อยลูกปัด การปั้นดินน้ำมัน การย้ายวัตถุ เป็นการประสานความสัมพันธ์การทำงานระหว่างตากับนิ้วมือ นำไปสู่การจับดินสอเพื่อเขียน	3.93	0.96	มาก
3. การฝึกช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การใส่เสื้อผ้า สวมถุงเท้า สวมรองเท้า และรับประทานอาหารเอง	3.95	0.94	มาก
4. การฝึกการอยู่ร่วมกับเพื่อนในสังคม เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเล่นกับเพื่อนในห้อง รู้จักแบ่งขนม แบ่งของเล่น อุปกรณ์การเรียน เมื่อเพื่อนยิ้มหรือขอได้ และรู้จักรอคอย	4.08	0.90	มาก
5. การปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น วิ่งรอบห้อง กระโดด ตะโกนส่งเสียงดัง โวยวาย ร้องไห้ ขว้างปาสิ่งของ	4.06	0.87	มาก

ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	μ	σ	ระดับ
6. การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและการสื่อสาร เช่น การฝึกพูด การเปล่งเสียง การบอกความต้องการ	4.11	0.92	มาก
7. การเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ	4.14	0.89	มาก
8. การเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม การปรับตัวกับเพื่อน การดูแลสุขลักษณะ รวมถึงทักษะการทำงานง่าย ๆ	4.13	0.91	มาก
รวม	4.04	0.92	มาก

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือการเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม การปรับตัวกับเพื่อน การดูแลสุขลักษณะ รวมถึงทักษะการทำงานง่าย ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมากและการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและการสื่อสาร เช่น การฝึกพูด การเปล่งเสียง การบอกความต้องการ 4.11 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	μ	σ	ระดับ
1. ขั้นตอนการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เช่น การรวบรวมข้อมูลผู้เรียน การประเมินความสามารถพื้นฐาน รวมถึงการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา	4.06	0.86	มาก
2. การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) วางแผนช่วยเหลือ จัดหาและสนับสนุนสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา	4.03	0.90	มาก

ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)	μ	σ	ระดับ
3. การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้มีความสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ	4.05	0.89	มาก
4. การประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและการวัดคุณภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล	4.07	0.82	มาก
5. การสรุปการเรียนรู้ รายงานผลและส่งต่อผู้เรียน ไปชั้นเรียนอื่น ๆ หรือ โรงเรียนอื่น ๆ	4.05	0.86	มาก
รวม	4.05	0.86	มาก

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่าครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและการวัดคุณภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ขั้นตอนการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เช่น การรวบรวมข้อมูลผู้เรียน การประเมินความสามารถพื้นฐาน รวมถึงการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.06 อยู่ในระดับมาก การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้มีความสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการสรุปการเรียนรู้ รายงานผลและส่งต่อผู้เรียน ไปชั้นเรียนอื่น ๆ หรือ โรงเรียนอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.05 และอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอน ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน

ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน	μ	σ	ระดับ
1. วิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลและสามารถใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้อย่างเหมาะสม	4.08	0.86	มาก
2. เทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น การวิเคราะห์งาน การแสดงบทบาทสมมติ การทำตัวอย่างให้ดู เป็นต้น	4.04	0.80	มาก
3. เทคนิคการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละเทคนิคมีความแตกต่างกัน เช่น ABA, PECs, บัตรพลัง เป็นต้น	4.02	0.84	มาก
4. การประดิษฐ์สื่อการสอน เช่น แบบสะกดคำ, การจัดหมวดหมู่ของคำ, ตารางบอกเลข เป็นต้น	4.07	0.83	มาก
5. การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) ที่มีภาพและแสงช่วยพัฒนาทักษะการคิดและเสริมสร้างจินตนาการ	3.97	0.85	มาก
รวม	4.04	0.84	มาก

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอน ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลและสามารถใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้อย่างเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.08 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การประดิษฐ์สื่อการสอน เช่น แบบสะกดคำ, การจัดหมวดหมู่ของคำ, ตารางบอกเลข เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก และเทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น การวิเคราะห์งาน การแสดงบทบาทสมมติ การทำตัวอย่างให้ดู เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกห้องเรียน	μ	σ	ระดับ
1. การจัดกิจกรรมที่เน้นการวิ่งหรือการกระโดด เพื่อพัฒนาการรับรู้ในส่วนของเส้นเอ็นและข้อต่อ	3.89	0.89	มาก
2.การจัดกิจกรรมที่เน้นการทรงตัว เพื่อให้ให้นักเรียนพัฒนาด้านการทรงตัว จนนำไปสู่ความนิ่งและมีความมั่นคงในท่าทางต่าง ๆ	3.85	0.89	มาก
3. การจัดกิจกรรมโดยใช้ดนตรีและศิลปะ เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกสมาธิและเสริมสร้างจินตนาการ	4.00	0.89	มาก
4. การฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต	4.04	0.87	มาก
รวม	3.95	0.89	มาก

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมโดยใช้ดนตรีและศิลปะเพื่อให้ให้นักเรียนฝึกสมาธิและเสริมสร้างจินตนาการ มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก และการจัดกิจกรรมที่เน้นการวิ่งหรือการกระโดด เพื่อพัฒนาการรับรู้ในส่วนของเส้นเอ็นและข้อต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.89 อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนกับความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการ

ตัวแปร	Y _{PPT}	Y _{IEP}	Y _{TTN}	Y _{LBC}
1. เพศ				
ชาย	-0.129	-0.136	-0.106	-0.054
หญิง	0.129	0.136	0.106	0.054
2. อายุ				
21 – 30 ปี	0.017**	-0.019	-0.066	-0.054
31 – 40 ปี	-0.028	0.060**	0.014	0.067**
41 – 50 ปี	0.006	-0.094	-0.016	-0.052
51 – 60 ปี	0.015	0.024	0.073*	0.036
3. วุฒิการศึกษา				
ปริญญาตรี	0.095**	0.001**	0.022**	0.069**
สูงกว่าปริญญาตรี	-0.095	-0.001	-0.022	-0.069
4. ระดับชั้นที่สอน				
ประถมศึกษาปีที่ 1	0.029	0.070	0.021	-0.005
ประถมศึกษาปีที่ 2	0.046	0.029	0.046	0.001
ประถมศึกษาปีที่ 3	0.163*	0.160*	0.136*	0.164**
ประถมศึกษาปีที่ 4	-0.036	0.031	-0.049	-0.043
ประถมศึกษาปีที่ 5	-0.120	-0.077	-0.065	-0.161*
ประถมศึกษาปีที่ 6	-0.097	-0.136	-0.134	-0.112
สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น	0.003	-0.090	-0.004	0.061
5. ภาระงานที่รับผิดชอบ				
มีภาระงานเดียว	-0.164*	-0.038*	-0.056**	-0.160*
มีมากกว่า 1 ภาระงาน	0.164*	0.038*	0.056**	0.160*
6. ประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ				
ไม่เคย	0.014*	-0.002*	-0.063*	0.014*
เคย	-0.014	0.002	0.063	-0.014

ตัวแปร	Y _{PPT}	Y _{IEP}	Y _{TTN}	Y _{LBC}
7. ประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ				
ไม่เคย	0.117	0.137	0.221**	0.149*
เคย	-0.117	-0.137	-0.221**	-0.149*
8. ด้านการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ				
ไม่เคย	0.061	0.046	0.054	0.124
เคย	-0.061	-0.046	-0.054	-0.124
9. การได้รับการนิเทศให้คำปรึกษา แนะนำ				
ไม่เคย	0.068*	0.010*	0.036*	0.063*
เคย	-0.068	-0.010	-0.036	-0.063

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 ในปัจจัยด้านเพศ พบว่า ตัวแปรเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนเพศชายมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

ตัวแปรเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนเพศหญิงมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ในปัจจัยด้านอายุ พบว่า ตัวแปร 21 – 30 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนอายุ 21 – 30 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอนมากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด

ตัวแปรสอนมากกว่า 1 ระดับชั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด กล่าวได้ว่าครูผู้สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุด

ในปัจจัยด้านภาระงานที่รับผิดชอบ พบว่า ตัวแปรมีภาระงานเดียว มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานเดียว มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตัวแปรมีมากกว่า 1 ภาระงาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานมากกว่า 1 ภาระงาน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ในปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตัวแปรไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

ในปัจจุบันด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ ตัวแปรไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุด

ตัวแปรเคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน/การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตอนที่ 4 การสร้างสมการทำนายสำหรับวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตารางที่ 8 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยเพศ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{GEN}
เพศชาย	0
เพศหญิง	1

ตารางที่ 9 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านอายุ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง		
	X_{AGE1}	X_{AGE2}	X_{AGE3}
21 – 30 ปี	0	0	0
31 – 40 ปี	1	0	0
41 – 50 ปี	0	1	0
51 – 60 ปี	0	0	1

ตารางที่ 10 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านระดับการศึกษา

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{EDU}
ปริญญาตรี	0
สูงกว่าปริญญาตรี	1

ตารางที่ 11 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านระดับชั้นที่สอน

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง					
	X_{GD1}	X_{GD2}	X_{GD3}	X_{GD4}	X_{GD5}	X_{GD6}
ประถมศึกษาปีที่ 1	0	0	0	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 2	1	0	0	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 3	0	1	0	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 4	0	0	1	0	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 5	0	0	0	1	0	0
ประถมศึกษาปีที่ 6	0	0	0	0	1	0
สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น	0	0	0	0	0	1

ตารางที่ 12 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านภาระงานที่รับผิดชอบ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{JOB}
มีภาระงานเดียว	0
มีมากกว่า 1 ภาระงาน	1

ตารางที่ 13 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{EXP}
ไม่เคย	0
เคย	1

ตารางที่ 14 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{ACT}
ไม่เคย	0
เคย	1

ตารางที่ 15 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{TRN}
ไม่เคย	0
เคย	1

ตารางที่ 16 การกำหนดตัวแปรจำลองของปัจจัยด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรจำลอง
	X_{SUP}
ไม่เคย	0
เคย	1

จากการกำหนดตัวแปรจำลองข้างต้น ผู้วิจัยได้ตัวแปรทำนายทั้งหมด 16 ตัวแปร แบ่งเป็นตัวแปรทำนายด้านเพศ คือ X_{GEN} ตัวแปรทำนายด้านอายุ คือ X_{AGE1} X_{AGE2} และ X_{AGE3} ตัวแปรทำนายด้านระดับการศึกษา คือ X_{EDU} ตัวแปรทำนายด้านระดับชั้นที่สอน คือ X_{GD1} X_{GD2} X_{GD3} X_{GD4} X_{GD5} และ X_{GD6} ตัวแปรทำนายด้านภาระงานที่รับผิดชอบ คือ X_{JOB} ตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ X_{EXP} ตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ X_{ACT} ตัวแปรทำนายด้านการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ คือ X_{TRN} และด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ คือ X_{SUP}

ตอนที่ 5 ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งตัวแปรทำนายที่ศึกษาจะต้องไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Multicollinearity) โดยศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรทำนาย

	X _{GEN}	X _{AGE1}	X _{AGE2}	X _{AGE3}	X _{EDU}	X _{GD1}	X _{GD2}	X _{GD3}
X _{GEN}	1	-0.056	0.012	-0.026	-0.010	0.041	0.105	-0.235**
X _{AGE1}	-0.056	1	-0.292**	-0.365**	-0.491**	-0.280**	-0.309**	0.442**
X _{AGE2}	0.012	-0.292**	1	-0.210**	0.413**	-0.161*	-0.178*	-0.164*
X _{AGE3}	-0.026	-0.365**	-0.210**	1	0.744**	-0.201**	-0.222**	-0.206*
X _{EDU}	-0.010	-0.491**	0.413**	0.744**	1	-0.271**	-0.299**	-0.276**
X _{GD1}	0.041	-0.280**	-0.161*	-0.201**	-0.271**	1	-0.170*	-0.158*
X _{GD2}	0.105	-0.309**	-0.178*	-0.222**	-0.299**	-0.170*	1	-0.174*
X _{GD3}	-0.235**	0.442**	-0.164*	-0.206*	-0.276**	-0.158*	-0.174*	1
X _{GD4}	0.005	0.478**	-0.139*	-0.175*	-0.235**	-0.134*	-0.148*	-0.137*
X _{GD5}	0.105	0.353**	-0.103*	-0.129*	-0.173*	-0.099*	-0.109*	-0.101*
X _{GD6}	0.039	0.165*	0.255**	-0.165*	-0.149*	-0.127*	-0.140*	-0.129*
X _{JOB}	0.053	-0.191**	0.442**	0.554**	0.745**	-0.366**	-0.404**	-0.373**
X _{EXP}	-0.047	0.370**	0.213**	0.266**	0.358**	-0.755**	-0.304**	0.209**
X _{ACT}	-0.082	0.318**	0.308**	-0.385**	0.518**	-0.522**	-0.577**	-0.116*
X _{TRN}	-0.099	0.365**	0.298**	0.373**	0.502**	-0.539**	-0.596**	-0.039*
X _{SUP}	0.074	0.069	0.367**	0.459**	0.617**	-0.438**	-0.484**	-0.447**

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรทำนาย (ต่อ)

	X _{GD4}	X _{GD5}	X _{GD6}	X _{JOB}	X _{EXP}	X _{ACT}	X _{TRN}	X _{SUP}
X _{GEN}	0.005	0.105	0.039	0.053	-0.047	-0.082	-0.099	0.074
X _{AGE1}	0.478**	0.353**	0.165*	-0.191**	0.370**	0.318**	0.365**	0.069
X _{AGE2}	-0.139*	-0.103*	0.255**	0.442**	0.213**	0.308**	0.298**	0.367**
X _{AGE3}	-0.175*	-0.129*	-0.165*	0.554**	0.266**	0.385**	0.373**	0.459**
X _{EDU}	-0.235**	-0.173*	-0.149*	0.745**	0.358**	0.518**	0.502**	0.617**
X _{GD1}	-0.134*	-0.099*	-0.127*	-0.366**	-0.755**	-0.522**	-0.539**	-0.438**
X _{GD2}	-0.148*	-0.109*	-0.140*	-0.404**	-0.304**	-0.577**	-0.596**	-0.484**
X _{GD3}	-0.137*	-0.101*	-0.129*	-0.373**	0.209**	-0.116*	-0.039*	-0.447**
X _{GD4}	1	-0.086	-0.110	-0.317**	0.177*	0.256**	0.248**	0.207**
X _{GD5}	-0.086	1	-0.081	0.259**	0.131*	0.189**	0.183**	0.225**
X _{GD6}	-0.110	-0.081	1	0.348**	0.168*	0.242**	0.235**	0.289**
X _{JOB}	-0.317**	0.259**	0.348**	1	0.484**	0.701**	0.678**	0.836**
X _{EXP}	0.177*	0.131*	0.168*	0.484**	1	0.691**	0.714**	0.580**
X _{ACT}	0.256**	0.189**	0.242**	0.701**	0.691**	1	0.968**	0.839**
X _{TRN}	0.248**	0.183**	0.235**	0.678**	0.714**	0.968**	1	0.812**
X _{SUP}	0.207**	0.225**	0.289**	0.836**	0.580**	0.839**	0.812**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ตัวแปรทำนายส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างกันไม่เกิน 0.8 ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) สามารถนำตัวแปรทำนายดังกล่าวไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ แต่มีตัวแปรทำนายบางตัวมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 ได้แก่

1. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับตัวแปรด้านภาระงานที่รับผิดชอบ (X_{JOB})
2. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับตัวแปรด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT})
3. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN})
4. ตัวแปรด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) กับตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN})

จากตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 (Collinearity) ผู้วิจัยจำเป็นต้องรวม ตัวแปรทำนายบางตัวเข้าด้วยกัน คือ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN}) กลายเป็นตัวแปร X_{SUP2} เพราะว่าการอบรมคือส่วนหนึ่งของกิจกรรมการนิเทศ (จุไรรัตน์ สุดรุ่ง: 2559)

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรทำนายที่มีค่าเกินกว่า 0.8 นำมาหาความสัมพันธ์ใหม่ โดยการนำตัวแปรทำนายบางตัวรวมเข้าด้วยกัน คือ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN}) กลายเป็นตัวแปร X_{SUP}

	X_{SUP2}	X_{JOB}	X_{EXP}	X_{ACT}
X_{SUP2}	1	0.797**	0.678**	0.948**
X_{JOB}	0.797**	1	0.484**	0.701**
X_{EXP}	0.678**	0.484**	1	0.691**
X_{ACT}	0.948**	0.701**	0.691**	1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 18 พบว่า ตัวแปรทำนายส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างกันไม่เกิน 0.8 ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) สามารถนำตัวแปรทำนายดังกล่าวไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ แต่มีตัวแปรทำนายหนึ่งคู่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 (Collinearity) ได้แก่ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ (X_{SUP2}) กับ ตัวแปร

ด้านประสบการณ์ที่ทำการกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) ผู้วิจัยจึงขอตัดตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์ที่ทำการกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) ออก

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis) โดยจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ จากนั้นศึกษาความสัมพันธ์การอธิบาย (R^2) เพื่อเปรียบเทียบการส่งผลของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R^2) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตัวแปรทำนาย	R	R^2	Adj R^2	SEE	F	Sig.
ด้านเพศ	0.129	0.017	0.012	0.752	3.382	0.067
ด้านอายุ	0.209	0.044	0.039	0.741	9.175	0.003**
ด้านวุฒิการศึกษา	0.264	0.070	0.065	0.731	14.972	0.000**
ด้านระดับชั้นที่สอน	0.290	0.084	0.079	0.726	18.346	0.000**
ด้านภาระงานที่รับผิดชอบ	0.156	0.024	0.020	0.751	4.980	0.027*
ด้านประสบการณ์การสอน	0.151	0.023	0.018	0.750	4.650	0.032*
ด้านการได้รับการนิเทศ	0.151	0.023	0.018	0.750	4.665	0.032*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนายด้านอายุ ด้านวุฒิการศึกษา และด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ รองลงมาคือค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์การสอน ด้านการได้รับการนิเทศฯ และภาระงานที่รับผิดชอบ ตามลำดับ พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.9 ร้อยละ 6.5 ร้อยละ 7.9 ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอน การได้รับการนิเทศฯ และภาระงานที่รับผิดชอบแตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอน

ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
ด้านเพศ	0.136	0.019	0.014	0.774	3.781	0.053
ด้านอายุ	0.130	0.017	0.012	0.774	3.422	0.066
ด้านวุฒิการศึกษา	0.192	0.037	0.032	0.766	7.650	0.006**
ด้านระดับชั้นที่สอน	0.203	0.041	0.036	0.765	8.604	0.004**
ด้านภาระงานที่รับผิดชอบ	0.077	0.006	0.001	0.781	1.181	0.278
ด้านประสบการณ์การสอนฯ	0.095	0.009	0.004	0.777	1.819	0.179
ด้านการได้รับการนิเทศฯ	0.092	0.009	0.004	0.778	1.725	0.190

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 พบว่า ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือตัวแปรทำนายด้านวุฒิการศึกษา และด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ พบว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาและระดับชั้นที่สอน แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอนฯ และการได้รับการนิเทศฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
ด้านเพศ	0.106	0.011	0.006	0.717	2.278	0.133
ด้านอายุ	0.163	0.027	0.022	0.711	5.470	0.020*
ด้านวุฒิการศึกษา	0.256	0.065	0.061	0.697	13.999	0.000**
ด้านระดับชั้นที่สอน	0.272	0.272	0.069	0.694	15.948	0.000**
ด้านภาระงานที่รับผิดชอบ	0.102	0.010	0.005	0.719	2.080	0.151
ด้านประสบการณ์การสอนฯ	0.129	0.017	0.012	0.715	3.397	0.067
ด้านการได้รับการนิเทศฯ	0.107	0.011	0.006	0.717	2.295	0.131

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนาย ด้านวุฒิการศึกษาและด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ รองลงมาคือค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านอายุ พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 6.1 ร้อยละ 6.9 ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน และอายุ แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอนแตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอนฯ และการได้รับการนิเทศ ฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรทำนายแต่ละด้านกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

ตัวแปรทำนาย	R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
ด้านเพศ	0.054	0.003	-0.002	0.792	0.592	0.443
ด้านอายุ	0.193	0.037	0.032	0.778	7.744	0.006**
ด้านวุฒิการศึกษา	0.230	0.053	0.048	0.772	11.172	0.001**
ด้านระดับชั้นที่สอน	0.261	0.068	0.063	0.766	14.565	0.000**
ด้านภาระงานที่รับผิดชอบ	0.139	0.019	0.014	0.787	3.938	0.049*
ด้านประสบการณ์การสอนฯ	0.167	0.028	0.023	0.782	5.735	0.018*
ด้านการได้รับการนิเทศฯ	0.128	0.016	0.011	0.787	3.336	0.069

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่า ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนาย ด้านอายุ มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวุฒิการศึกษาและด้านระดับชั้นที่สอนตามลำดับ และมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านภาระงานที่รับผิดชอบและด้านประสบการณ์การสอนฯ พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 4.8 ร้อยละ 6.3 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสบการณ์การสอนฯ แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนแตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ การได้รับการนิเทศฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 7 ผลการสร้างสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้านสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตารางที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการใช้วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.177	0.031	0.026	0.746	6.466	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า ชุดตัวแปรทำนายที่ศึกษาส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถนำชุดตัวแปรทำนายดังกล่าวมาสร้างเป็นสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้

ตารางที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

	Unstandardized Coefficients		Standardized	t	Sig.
	B	Std. Error	β		
(Constant)	4.232	0.062		68.808	0.000
X _{AGE3}	-0.667	0.125	-0.359	-5.324	0.000
X _{GD3}	-0.406	0.147	-0.186	-2.762	0.006

ตารางที่ 25 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.177	0.031	0.026	0.746	6.466	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 และ 25 พบว่า ตัวแปรที่ร่วมกันส่งผลและทำนายความต้องการการนิเทศด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Y'_{PTT}) ได้ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 - 60 ปี (X_{AGE3}) และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) พบว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 2.6 และจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) สามารถเขียนเป็นสมการทำนายในรูปแบบของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{PTT} = 4.232 + (-0.667X_{AGE3}) + (-0.406X_{GD3})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{PTT} = -0.359Z_{AGE3} + (-0.186 Z_{GD3})$$

จากสมการคะแนนมาตรฐานจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 - 60 ปี และ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 - 60 ปี มีอิทธิพลมากกว่า ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ตารางที่ 26 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.098	0.010	0.005	0.777	1.948	0.164

จากตาราง 26 พบว่า ชุดตัวแปรทำนายที่ศึกษาส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่สามารถนำชุดตัวแปรทำนายดังกล่าวมาสร้างเป็นสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ได้

ตารางที่ 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.142	0.020	0.015	0.714	4.133	0.043*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่า ชุดตัวแปรทำนายที่ศึกษาส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถนำชุดตัวแปรทำนายดังกล่าวมาสร้างเป็นสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้

ตารางที่ 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	β		
(Constant)	3.636	0.098		37.244	0.000
X _{GD3}	-0.418	0.143	-0.201	-2.928	0.004
X _{AGE2}	-0.331	0.145	-0.162	2.276	0.024

ตารางที่ 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.142	0.020	0.015	0.714	4.133	0.043*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 และ 29 พบว่า ตัวแปรที่ร่วมกันส่งผลและทำนายความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน (Y'_{TTN}) ได้ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) และ ครูผู้สอนที่มีอายุ 41 – 50 ปี (X_{AGE2}) และพบว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 1.5 และจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) สามารถเขียนเป็นสมการทำนายในรูปแบบของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{TTN} = 3.636 + (-0.418X_{GD3}) + (-0.331X_{AGE2})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{TTN} = -0.201Z_{GD3} + (-0.162Z_{AGE2})$$

จากสมการคะแนนมาตรฐานจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และครูผู้สอนที่มีอายุ 41 – 50 ปี ส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน แต่ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอิทธิพลมากกว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 41 – 50 ปี

ตารางที่ 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.177	0.031	0.027	0.781	6.484	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่า ชุดตัวแปรทำนายที่ศึกษาส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสามารถนำชุดตัวแปรทำนายดังกล่าวมาสร้างเป็นสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนได้

ตารางที่ 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) และค่านัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	β		
(Constant)	4.123	0.066		62.836	0.000
X _{AGE3}	-0.587	0.134	-0.302	-4.398	0.000
X _{GD3}	-0.409	0.157	-0.179	-2.606	0.010

ตารางที่ 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์การอธิบาย (R²) และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของชุดตัวแปรทำนาย สำหรับการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

R	R ²	Adj R ²	SEE	F	Sig.
0.177	0.031	0.027	0.781	6.484	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 และ 32 พบว่า ตัวแปรที่ร่วมกันส่งผลและทำนายความต้องการการนิเทศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน (Y'_{LBC}) ได้ดีที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี (X_{AGE3}) และ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) พบว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 2.7 และจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณมาตรฐาน (β) สามารถเขียนเป็นสมการทำนายในรูปแบบของคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{LBC} = 4.123 + (-0.587X_{AGE3}) + (-0.409X_{GD3})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{LBC} = -0.302Z_{AGE3} + (-0.179Z_{GD3})$$

จากสมการคะแนนมาตรฐานจะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี และ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน แต่ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี มีอิทธิพลมากกว่าครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำนวน 202 คน จาก 37 โรงเรียน มีรายชื่ออยู่ในระบบ SET ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย 2 ตอน คือ

(1) แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

(2) แบบสอบถามความต้องการการนิเทศการสอน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าทางสถิติผ่านทางเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS หากการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

จากกระบวนการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ พบว่า เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 85.15 มีอายุระหว่าง 30-40 ปีคิดเป็นร้อยละ 33.66 มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 67.82 ครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น ร้อยละ 31.19 ครูผู้สอนส่วนใหญ่มีภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีภาระงานเดียว ร้อยละ 53.96 เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 78.71 เคยมีประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 63.86 เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ร้อยละ 65.35 และเคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ ร้อยละ 55.45

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภาพรวมเกี่ยวกับระดับความต้องการการนิเทศการสอน

ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.01 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.03 เท่ากัน อยู่ในระดับมาก ตามด้วยการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม การปรับตัวกับเพื่อน การดูแลสุขลักษณะ รวมถึงทักษะการทำงานง่าย ๆ มีค่าเฉลี่ย 4.13 อยู่ในระดับมาก และการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและการสื่อสาร เช่น การฝึกพูด การเปล่งเสียง การบอกความต้องการ 4.11 อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและการวัดคุณภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ขั้นตอนการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เช่น การรวบรวมข้อมูลผู้เรียน การประเมินความสามารถพื้นฐาน รวมถึงการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 4.06 อยู่ในระดับมาก การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้มีความสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และการสรุปการเรียนรู้ รายงานผล และส่งต่อผู้เรียน ไปชั้นเรียนอื่น ๆ หรือ โรงเรียนอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.05 และอยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล และสามารถใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.08 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การประดิษฐ์สื่อการสอน เช่น แบบสะกดคำ, การจัดหมวดหมู่ของคำ, ตารางบวกเลข เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก และเทคนิคการสอน

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น การวิเคราะห์งาน การแสดงบทบาทสมมติ การทำตัวอย่างให้ดู เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ข้อการฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมโดยใช้ดนตรีและศิลปะ เพื่อให้นักเรียนฝึกสมาธิและเสริมสร้างจินตนาการ มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก และการจัดกิจกรรมที่เน้นการวิ่งหรือการกระโดด เพื่อพัฒนาการรับรู้ในส่วนของเส้นเอ็นและข้อต่อ มีค่าเฉลี่ย 3.89 อยู่ในระดับมาก

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัวของปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนกับความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน

ในปัจจัยด้านเพศ

ตัวแปรเพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนเพศชายมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุด

ตัวแปรเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนเพศหญิงมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ในปัจจัยด้านอายุ

ตัวแปร 21 – 30 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนอายุ 21 – 30 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปร 31 – 40 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนอายุ 31 – 40 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนมากที่สุด

ตัวแปร 41 – 50 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนอายุ 41 – 50 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปร 51 - 60 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุดคือ ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนอายุ 51 - 60 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด

ในปัจจุบันด้านวุฒิการศึกษา

ตัวแปรวุฒิการศึกษาปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปรวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุดคือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้าน การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ในปัจจุบันด้านระดับชั้นที่สอน

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด

ตัวแปรประถมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปรสอนมากกว่า 1 ระดับชั้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนมากกว่า 1 ระดับชั้น มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

ในปัจจุบันด้านภาระงานที่รับผิดชอบ

ตัวแปรมีภาระงานเดียว มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานเดียว มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ตัวแปรมีมากกว่า 1 ภาระงาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานมากกว่า 1 ภาระงาน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปรไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมี

ในปัจจุบันด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ตัวแปรไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยมากที่สุด คือ ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ตัวแปรเคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบกับความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) กล่าวได้ว่า ครูผู้สอนที่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำ เกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผู้วิจัยตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งตัวแปรทำนายที่ศึกษาจะต้องไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Multicollinearity) โดยศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ตัวแปรทำนายส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างกันไม่เกิน 0.8 ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) สามารถนำตัวแปรทำนายดังกล่าวไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ แต่มีตัวแปรทำนายบางคู่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 ได้แก่

1. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรด้านภาระงานที่รับผิดชอบ (X_{JOB})
2. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT})

3. ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN})

4. ตัวแปรด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) กับ ตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN})

จากตัวแปรทำนายที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 (Collinearity) ผู้วิจัยจำเป็นต้องรวม ตัวแปรทำนายบางคู่เข้าด้วยกัน คือ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{SUP}) กับ ตัวแปรการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{TRN}) กลายเป็นตัวแปร X_{SUP2} เพราะว่า การอบรมคือส่วนหนึ่งของกิจกรรมการนิเทศ (จุไรรัตน์ สุตรุ่ง: 2559)

เมื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่าง ตัวแปรทำนายที่มีค่าเกินกว่า 0.8 นำมาหาความสัมพันธ์ใหม่ พบว่า ตัวแปรทำนายส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างกันไม่เกิน 0.8 ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง (Multicollinearity) สามารถนำตัวแปรทำนายดังกล่าวไปวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณได้ แต่มีตัวแปรทำนายหนึ่งคู่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันสูง เกิน 0.8 (Collinearity) ได้แก่ ตัวแปรการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{SUP2}) กับ ตัวแปรด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) ผู้วิจัยจึงขจัดตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (X_{ACT}) ออก

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้าน

1. ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนายด้านอายุ ด้านวุฒิการศึกษา และด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ รองลงมาคือค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านประสบการณ์การสอน ฯ ด้านการได้รับการนิเทศฯ และภาระงานที่รับผิดชอบ ตามลำดับ พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.9 ร้อยละ 6.5 ร้อยละ 7.9 ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 2.0 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ประสบการณ์การสอนฯ การได้รับการนิเทศฯ และภาระงานที่รับผิดชอบ แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อม

นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แตกต่างกันในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไม่แตกต่างกัน

2. ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนายด้านวุฒิการศึกษา และด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ พบว่า ตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 3.6 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาและระดับชั้นที่สอน แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) แตกต่างกันในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ อายุ ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสิทธิภาพการสอน และการได้รับการนิเทศ ฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ไม่แตกต่างกัน

3. ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนาย ด้านวุฒิการศึกษาและด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ รองลงมาคือค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านอายุ พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 6.1 ร้อยละ 6.9 ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน และอายุ แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอนแตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสิทธิภาพการสอน ฯ และการได้รับการนิเทศ ฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน ไม่แตกต่างกัน

4. ตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ตัวแปรทำนาย ด้านอายุ มากที่สุด รองลงมาคือด้านวุฒิการศึกษาและด้านระดับชั้นที่สอน ตามลำดับ และมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ตัวแปรทำนายด้านภาระงานที่รับผิดชอบและด้านประสิทธิภาพการสอน พบว่าตัวแปรทำนายดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 3.2 ร้อยละ 4.8 ร้อยละ 6.8 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนที่มี อายุ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน ภาระงานที่รับผิดชอบ ประสิทธิภาพการสอน ฯ แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนแตกต่างกัน ในขณะที่ครูผู้สอนที่มีเพศ การได้รับการนิเทศ ฯ ที่แตกต่างกัน มีความต้องการต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ไม่แตกต่างกัน

ผลการสร้างสมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้าน เป็นดังนี้

1 สมการทำนายความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (Y'_{PTT}) เป็นดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{PTT} = 4.232 + (-0.667X_{AGE3}) + (-0.406X_{GD3})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{PTT} = -0.359Z_{AGE3} + (-0.186 Z_{GD3})$$

พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี (X_{AGE3}) และครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) ร่วมกันส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 2.6 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ น้อยกว่าครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2. ชุดตัวแปรทำนายที่ศึกษาส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่สามารถนำมาสร้างเป็นสมการทำนายได้

3. สมการทำนายความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน (Y'_{TTN}) เป็นดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{TTN} = 3.636 + (-0.418X_{GD3}) + (-0.331X_{AGE2})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{TTN} = -0.201Z_{GD3} + (-0.162Z_{AGE2})$$

พบว่าครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) และ ครูผู้สอนที่มีอายุ 41 – 50 ปี (X_{AGE2}) ร่วมกันส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน ส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการได้ร้อยละ 1.5 โดยครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) มีความต้องการการนิเทศด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอนน้อยกว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ 41 – 50 ปี (X_{AGE2})

4. สมการทำนายความต้องการการนิเทศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน (Y'_{LBC}) เป็นดังนี้

$$\text{สมการคะแนนดิบ} \quad Y'_{LBC} = 4.123 + (-0.587X_{AGE3}) + (-0.409X_{GD3})$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน} \quad Z'_{LBC} = -0.302Z_{AGE3} + (-0.179Z_{GD3})$$

พบว่าครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี (X_{AGE3}) และ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (X_{GD3}) ร่วมกันส่งผลทางลบต่อความต้องการการนิเทศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความแปรปรวนของความต้องการ ได้ร้อยละ 2.7 โดย หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีอายุ 51 – 60 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน น้อยกว่า ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สรุปข้อค้นพบของการวิจัย

ข้อค้นพบของการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร พบว่า

1. ปัจจัยด้านเพศ เป็นปัจจัยเดียวที่ไม่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านใดเลย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยด้านอายุ

พบว่าช่วงอายุ 21 – 30 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 21 – 30 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ช่วงอายุ 31 – 40 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 31 – 40 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

ช่วงอายุ 51 – 60 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 51 – 60 ปี มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด

3. ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา

พบว่าวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรีมีความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยส่งผลมากที่สุดด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

4. ปัจจัยด้านระดับชั้นที่สอน

พบว่าระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ด้านการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความต้องการการนิเทศการสอนทุกด้าน โดยส่งผลมากที่สุดด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน

5. ปัจจัยด้านภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

พบว่าการมีภาระงานมากกว่า 1 ภาระงาน ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่า 1 ภาระงาน มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

6. ปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

พบว่าการไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า

ครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด

7. ปัจจัยด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

พบว่าครูไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีปัจจัยที่สัมพันธ์และส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยขออภิปรายโดยแบ่งเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยด้านอายุ

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 21 – 30 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูช่วงอายุดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นครูเพิ่งสำเร็จการศึกษา และมีประสบการณ์การสอนน้อย ซึ่งการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความสำคัญมากในการเริ่มต้นการศึกษาของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นในการช่วยเหลือนักเรียน โดยศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง (2559) กล่าวถึง 10 ทักษะที่จำเป็นต่อการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ อายุ 7 ปีขึ้นไป ประกอบด้วยทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัด การช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน การรับรู้และการแสดงออกทางภาษา ทักษะสังคม ทักษะสติปัญญาหรือการเตรียมความพร้อมทางวิชาการ ทักษะการดำรงชีวิตประจำวัน ทักษะวิชาการเพื่อการดำรงชีวิต ทักษะส่วนบุคคลและสังคม และทักษะการทำงานและอาชีพ ครูช่วงอายุดังกล่าวจึงต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด

ครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 31 - 40 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนที่อายุ 31 - 40 ปี ได้เป็นครumarะยะหนึ่งแล้ว และภารกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย สอดคล้องกับ Smith (1976) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษานอกห้องเรียนว่าเป็นการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพมากที่สุดโดยผ่านประสบการณ์ตรง การเรียนรู้จะเริ่มที่วัตถุประสงค์ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน การรับรู้ทางประสาทสัมผัสต่างๆ สามารถจัดได้ง่ายและครบในการศึกษานอกห้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นการมองสังเกต สัมผัส ได้ยิน ได้เห็น ได้กลิ่น เป็นการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาเต็มไปด้วยความกระตือรือร้นของผู้เรียน

ครูผู้สอนที่มีช่วงอายุ 51 - 60 ปี ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูในช่วงวัยนี้เป็นครูรุ่นเก่าที่ขาดความชำนาญในการใช้เทคนิคการสอนใหม่ๆ การใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยจึงทำให้มีความต้องการด้านนี้มาก ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาในยุคใหม่รวมถึงเทคนิคการสอนและสื่อการสอนใหม่ ๆ สอดคล้องกับ สมพร หวานเสร็จ (2557) ที่กล่าวว่ารูปแบบในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 มีความหลากหลายและมีมาตรฐาน นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษและผู้ปกครองสามารถเลือกรับบริการได้ตามสภาพความต้องการจำเป็น ทั้งนี้หาหลักสูตรวิธีการเรียนการสอน เทคนิคการสอน สื่อการสอน และระเบียบวิธีการวัดประเมินผล ได้ปรับให้สอดคล้องกับบริบทรอบครัวและอาชีพในท้องถิ่นของตนเอง

ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีมาจากหลากหลายสาขาวิชา จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจพื้นฐานที่สำคัญของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2560) ได้กล่าวว่า ในการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ นักเรียนควรมีพื้นฐานสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเข้าใจคำสั่ง เพื่อสามารถตอบสนอง และปฏิบัติตามคำสั่งได้ ด้านความสามารถในการสื่อสารเพื่อบอกความต้องการของตนเองได้ ด้านการมีสมาธิเพื่อให้นักเรียนสามารถทำและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ได้ และด้านพฤติกรรม นักเรียนจะต้องมีพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงและเป็นอันตรายต่อผู้อื่น

ปัจจัยด้านระดับชั้นที่สอน

ผลการวิจัยพบว่าครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ผ่านกระบวนการเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้าน มาบ้างแล้ว ทำให้การจัดการเรียนการสอนง่ายกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ซึ่งเพิ่งเริ่มเข้าสู่ระบบการศึกษา ครูจึงจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนให้กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน เช่นพาไปศึกษานอกห้องเรียนซึ่งสอดคล้องกับ Jean Piaget (1981 อ้างถึงใน สมชาย รัตนทองคำ 2556) ในทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเพียเจต์ (Cognitive Development Theory) ชั้น concrete operations ที่กล่าวว่านักเรียนช่วงวัย 7-11 ปี สามารถสร้างกฎเกณฑ์ และตั้งเกณฑ์ในการแยกแยะสิ่งของออกเป็นหมวดหมู่ นักเรียนเริ่มมีความสามารถในการคิดย้อนกลับ และมีความเข้าใจในเรื่องของ เหตุผลและสามารถเข้าใจเปรียบเทียบสิ่งใด ต่ำ- สูง น้อยกว่า – มากกว่าได้ การจัดการศึกษานอกห้องเรียนจะเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้ข้างต้นได้อย่างสมบูรณ์ และสอดคล้องกับ Rink (1998) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนำนักเรียนออกไปศึกษานอกห้องเรียนว่า จะช่วยขยายประสบการณ์ของการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือช่วยเสริมบทเรียนในห้องเรียน ช่วยให้บทเรียนนอกห้องเรียนน่าตื่นเต้นและท้าทาย ส่งเสริมให้นักเรียนช่างสังเกต มีเหตุผล เป็นการฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และได้มีการศึกษาด้วยตนเองช่วยพัฒนาค่านิยมทางจริยธรรม รู้จักสิ่งแวดล้อม และความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยด้านภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่มีภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่า 1 ภาระงาน ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ครูผู้สอนที่มีภาระงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากกว่า 1 ภาระงาน รับผิดชอบงานอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการสอนนักเรียนในชั้นเรียน ครูยังขาดองค์ความรู้ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไป การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษจะต้องควบคู่ไปกับงานอื่น ๆ ด้วย ทำให้ครูผู้สอนต้องการได้รับการนิเทศการสอนด้านนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชูศักดิ์ จันทยานนท์ (2558) ที่ได้กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เป็นไปเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้ดีขึ้น จะต้องผสมผสานกับงานหลาย ๆ ด้าน เช่น การออกแบบหลักสูตรหรือการทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล หลักสูตรคู่มือและเทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างมีคุณภาพ

ปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ ความสำคัญของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม คือ การส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อยู่ร่วมกับนักเรียนปกติ อย่างไม่แบ่งแยก ช่วยเหลือ ยอมรับซึ่งกันและกัน ดังนั้นครูเมื่อต้องสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ไม่เคยมีประสบการณ์การสอน จะต้องรู้จักเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษก่อน เพื่อให้ตรงกับความต้องการของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับ เบญจา ชลธารันนท์ (2546) ที่กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อพัฒนาศักยภาพทุกด้าน โดยการกระตุ้นพัฒนาการ พื้นฟูสมรรถภาพ มีการเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและวิชาการ การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวัน รวมทั้งเตรียมทักษะที่จะเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อมในการเคลื่อนไหว เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด อยู่ร่วมกับนักเรียนทั่วไปได้อย่างปกติสุข และเมื่อครูมีการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษข้างต้นแล้ว ยังนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ Dowling (1998) ที่กล่าวถึงผลของการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ว่าจะทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความร่วมมือภายในกลุ่มในการแก้ปัญหา เสนอความคิดเห็นร่วมกัน นักเรียนจะรับรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญในฐานะที่ตนเองก็มีส่วนร่วมในการทำงานกับเพื่อนและทำคุณประโยชน์ให้แก่คนอื่น นักเรียนได้รับความรู้สึกของการพึ่งตนเอง และความเจริญเติบโตต่างๆที่เขาเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ

ปัจจัยด้านการได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน/การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน/การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะ การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม ครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน/การดูแลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จะทำให้การเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เป็นจุดเริ่มต้นนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ ณัชพร ศุภสมุทร์ และคณะ (2557) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนร่วมจะประสบความสำเร็จเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับกับครูที่จะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ครูต้องมีความตั้งใจในการสอน มีการวางแผนการสอนอย่างรอบคอบ จัดการเรียนการ

สอนให้มีความยืดหยุ่น มีแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้มีลักษณะปกติ และครูควรได้รับการอบรม ให้คำปรึกษา ฝึกฝน แนะนำในเรื่องการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการนิเทศการสอนในโรงเรียนเรียนร่วม ผู้นิเทศ ฝ่ายนิเทศการสอนสามารถนำผลการวิจัยไปดำเนินการจัดโครงการนิเทศ เพราะผลการวิจัยแต่ละด้านล้วนแต่มีความต้องการการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก

2. ควรมีการจัดอบรม ให้ความรู้ เกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) อย่างละเอียด เพราะครูผู้สอนมีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปยังครูสังกัดอื่น ๆ ที่มีการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วม เช่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุ วุฒิการศึกษา กับรูปแบบการสอน วิธีการสอน และเทคนิคการสอนของครู ซึ่งอาจจะส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนในแต่ละด้านด้วย

รายการอ้างอิง

- Adam, H. D. a. F. G. D. (1996). *Basis Principal of Supervision*. New Delhi: Eurasia Publishing House.
- Ashman.A. and Elkins,J. (1990). *Education Children with Special Needs*. Sydney: Prentice-Hall of Australia.
- Allan J. Cigler and Loomis A.Burdett. (1989). *Interest Group Politics*. 5th ed. Cq Pr.
- Acheson, K. A., and Gall, M. D. (2003). *Clinical supervision and teacher development preserviceapplications*. New York: John Wiley and Sons.
- Beach, N. J., and Reinhartz, J. (2000). *Instructional Leadership*. Needham Heights, MA.AllynandBacon.
- Ben M. Harris. (1985). *Supervision Behavior in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall, Inc.
- Best, J. W. (1981). *Research in education* (4th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Boyan, N.J., and Copeland, W.D. (1978). *Instructional Supervision Training Program*. Columbus Ohio: Charles E. Merrill Publishing Company.
- Blount, N.S. and Klausmeir, H.J. (1968). *Teaching in Secondary School*. New York :Harper and Rowe.
- Daeck ,Dlaine E. (2007). *Inclusion Model for a Building Level*. retrieved from www.uni.edu//coe/Inclusion/preparing/Building – levels.Htm October 15. 2017.
- Dowling. (1998). "Wine Tourism Marketing Issues in Australia", International Journal of Wine Marketing, Vol.10 Issue: 3,
- Etscheidt, Susaan K and Bartlett , Larry. (1999). *“The EDEA Amendments : A Four – Step Approach for Determining Supplymentary aids and Service.”* Exceptional Children.
- Glatthorn, A. A. (1984). *Differentiated supervision* . Washington D.C.: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Good, C.V. (1983). *Dictionnary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Knight, A. (1999). *Toward Inclusion of Students with Special Education Needs in the Regular Classroom*. British Journal of Learning Support. 14 (1), (3-7).
- Knowles, M.S. (1984). *Self - directed learning: A neglected species*. (3rd. ed). Houston: Gulf Publishing Co.,
- Likert, Rensis. (1970). *The Human Resources : Cases and Concept* . New York : Hart Cout Brace B . World in Coperated.

- Moor, C. (2007). *Educating Students with Disabilities in General Education Classroom* : “A Summary of the Research “. Available: <http://www.interact.uoregon.edu/wrrc/AKinclusion.html>.
- Piaget, J. (1981). *Intelligence and Affectivity. Their Relationship during Child Development*. Palo Alto: Annual Reviews.
- Rink David R. and John E. Swan. (1976). *Journal of Business Research*, vol. 7,
- Sergiovanni, T. J., and Starratt, R. J. (1988). *Supervision: Human perspectives*. 4th ed. USA: McGraw-Hill
- Sharp.L.B. (1993). *Basic Consideration in Outdoor and Camping Education*. New York TheBlulletion of The National Association of Secondary School Principals
- Smith, Cale B. (1976). *Reading Instruction*. New York : Holt,Rinehart and Winston.
- Wiles, K, and Lovell, J.T. (1983). *Supervision for Better School*. 5th ed. New Jersey: Prentice – Hall
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2555). *ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555* สืบค้นจาก <https://www.m-society.go.th/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ* สืบค้นจาก www.moe.go.th/moe/nipa/ed_law/p.r.g.edu35.pdf
- _____. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ. 2552* สืบค้นจาก www.mua.go.th/users/he-ommission/doc/law/.../1-20handicap%20MoE.pdf
- _____. (2554). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการในทศวรรษที่สอง* สืบค้นจาก www.taklocal.org/govdoc_detail.php?id=1146
- กิ่งเพชร ส่งเสริม. (2552). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรวมแบบคละชั้นที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุขภูมิบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)*
- กรรวิภาร์ หงส์งาม. (2553). *การศึกษาแบบเรียนรวม. เอกสารประกอบการสอน, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.*
- กาญจนาพร คำแจ้ง. (2552). *การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินการจัดการศึกษาตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดอุตรดิตถ์. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).*
- กรองทอง จิตรเดชากุล. (2550). *คู่มือการนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.*
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. (2560). *กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล* สืบค้นจาก <https://www.egov.go.th/th/government-agency/51/>
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2552). *การพัฒนาแบบการนิเทศการสอนครุวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา*

- ศักยภาพนักเรียนที่มีแนวความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- จินตนาการ ศิริพันธ์. (2551). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี).
- จุไรรัตน์ สุตรุ่ง. (2559). การนิเทศภายในโรงเรียน. กรุงเทพฯ ฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- จิรภรณ์ อังวิทยาธร. (2560). ดนตรีบำบัด. สืบค้นจาก <http://www.pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/>
- ชวลี พึ่งแสงสี และคณะ. (2558). หลักสูตรผู้ดำเนินการคัดกรองคนพิการทางการศึกษา. นครสวรรค์: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 1.
- ชูศักดิ์ จันทยานนท์. (2558). การศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กออทิสติก. สืบค้นจาก http://www.autisticthai.com/attach/knowledge_1451744480
- การศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตออทิสติก.pdf
- ณัฏพร ศุภสมุทร์ และคณะ. (2557). คู่มือแนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงสร้างซีทสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วมในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ ฯ: กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ และคณะ. (2546). การจัดการเรียนรวมในโรงเรียนและการพัฒนาของครูเพื่อการเรียนรู้สูงสุดของนักเรียน. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานและคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2560). เด็กพิเศษ. สืบค้นจาก <http://www.happyhomeclinic.com/sc01-special-child.html>
- _____. (2560). ดนตรีบำบัด สืบค้นจาก <http://www.happyhomeclinic.com/a06-musictherapy.htm>
- ทองคำ ชุ่มวิจารณ์. (2550). การบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมจังหวัดลำปาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง).
- ไทยพีบีเอส. (2556). หลักสูตรทักษะอาชีพ ในระบบการศึกษา. สืบค้นจาก <https://news.thaipbs.or.th/content/194383>
- พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ และไพศาล ชำนาญดี. (2559). การนิเทศการสอนของครูผู้สอนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารรัชต์ภาคย์, 10(20), 107-114.
- พิสมัย แก้วแสงใส. (2551). การศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธธานี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- พีระพงษ์ รุ่งเรืองศิลป์. (2554). ความต้องการการนิเทศการสอนที่พึงประสงค์ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษابุรีรัมย์ เขต 4. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- วิภาวี สันนิธิพานิชกุล. (2552). การบริหารโรงเรียนเรียนร่วมแกนนำเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขต

- พื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- รดา ธรรมพูน. (2556). การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา).
- นิติธร ปิลวาสน์. (2556). เล่นเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ (Developing Gross Motor Skills). สืบค้นจาก <http://taamkru.com/th/เล่นเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่>
- บุญเกิด วิเศษริมทอง. (2552). ปัญหาการจัดการดำเนินการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- บุบผา เรืองรอง. (2556). กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ (Motor and Rhythmic Activities) สืบค้นจาก <http://taamkru.com/th/กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ>
- เบญจวรรณ นุชใส. (2552). ผลการนิเทศการสอนแบบคู่สัญญาที่มีต่อคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูปฐมวัย. (ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- เบญจจา ชลธารินทร์. (2546). คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2558). สสค.หนุน ร.ร.ทักษะอาชีพ สร้างเด็กทำงานตั้งแต่วัยเรียน สืบค้นจาก https://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1425538598
- ปริญดา ยะวงศา. (2557). งานอดิเรกและกิจกรรมกลุ่มสนใจสำหรับเด็กพิเศษ. เอกสารประกอบการสอน, มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปัญญา อัครพุทธพงศ์. (2557). ปัจจัยทางสภาพภาพของครูที่ส่งผลต่อความต้องการรูปแบบการนิเทศการสอนของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- เปรมฤดี ขันดีประกอบ. (2551). การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษอุดรธานี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- ผดุง อารยะวิญญู และ วาสนา เลิศศิลป์. (2551). การเรียนรวม Inclusion. กรุงเทพฯ ฯ: เจ.เอ็นที.
- ผ่องพรรณ จรัสจินดารัตน์. (2555). หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง รูปแบบของระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา, กรุงเทพฯ ฯ : สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- มุลนิธิศิลปะบำบัด. (2560). ศิลปะบำบัด. สืบค้นจาก www.arttherapy.or.th/home/node/4
- วารภรณ์ เมฆขาว. (2558). พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 6(1), 212-225.

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2550). *การนิเทศการสอน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอนและการโค้ช*. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภูฟ้า เสวกพันธ์. (2555). *การจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติ Inclusive Education Management Theory and Practice*. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง. (2559). *หลักสูตรการพัฒนาศักยภาพคนพิการ ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง พ.ศ. 2559*. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง.
- สถาบันราชานุกูล. (2560). *แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualize Education Program: IEP)* สืบค้นจาก http://rajanukul.go.th/new/get_download.php?id=85
- สถาบันศิลปะบำบัดในแนวทางมนุษยปรัชญา. (2560). *“ศิลปะบำบัด” (Art Therapy) : เยียวยาจิตวิญญาณให้สมดุล* สืบค้นจาก <http://happinessisthailand.com/2017/08/art-therapy/>
- สามารถ ทิมนาค. (2553). *การพัฒนารูปแบบการนิเทศการสอนตามแนวคิดของกลี๊กแมน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านของครูภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สารระ ปัทมพงศา. (2550). *การพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนวัดกาญจนาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุราษฎร์ธานี เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี).
- สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) *การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ฉบับพิเศษ โครงการเผยแพร่งานวิจัย นิสิตระดับการศึกษาดุษฎีบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2551, 1(พิเศษ), 73-88.
- สมเกตุ อุทธิโยธา. (2560). *การเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนปกติ*. เชียงใหม่, ส.อินฟอร์เมชั่นเทคโนโลยี.
- สมใจ พิมพ์ภา. (2553). *การพัฒนาศักยภาพครูในการจัดการเรียนร่วมของเด็กพิเศษในโรงเรียนบ้านท่าบ่อ (บ่อศรีรัตนอำนวย)* สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- สมชาย รัตนทองคำ. (2556). *การสอนทางกายภาพบำบัด ภาคต้นปีการศึกษา 2556*. เอกสารประกอบการสอน, ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมพร หวานเสร์จ. (2554). *การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)* สืบค้นจาก <http://www.sedthailand.com/index.php?lay=showandac=articleandId=539259358>
- _____. (2557). *มุมมองการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการของประเทศไทย ในศตวรรษที่ 21* สืบค้นจาก <http://www.sedthailand.com/index.php?lay=showandac=articleandNtype=23>

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร (2560). รายชื่อโรงเรียน .
 สืบค้นจาก <http://www.bkkp.go.th/bkp/>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. (2555). เอกสารประกอบการนิเทศ
 การศึกษาพิเศษแนวทางการดำเนินการจัดการเรียนรวม. ขอนแก่น : กลุ่มงานพัฒนา
 การศึกษาพิเศษ (การจัดการเรียนรวม).
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). เอกสารแนวทางการนิเทศภายในด้านการจัดการ
 เรียนการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา, กรุงเทพฯ ฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงาน
 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). การศึกษาผลการใช้มาตรฐานการเรียนร่วม
 เพื่อประกันคุณภาพการจัดการศึกษาเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัด
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2550). คู่มือดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับ
 การกระจายอำนาจสำหรับครูและศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและ
 ราชกิจจานุเบกษา.
- _____. (2554). เทคนิค วิธีการและสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้าน
 การอ่าน ชุดที่ 2 เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ: กลุ่มการจัดการศึกษาเรียนร่วม สำนักบริหารงาน
 การศึกษาพิเศษ.
- _____. (2554). เทคนิค วิธีการและสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้าน
 คณิตศาสตร์ ชุดที่ 4 เล่มที่ 1. กรุงเทพฯ ฯ: กลุ่มการจัดการศึกษาเรียนร่วม สำนักบริหารงาน
 การศึกษาพิเศษ.
- สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ. (2551). แนวทางการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการพัฒนา
 ศักยภาพสำหรับบุคคลออทิสติกของศูนย์การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2555). แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาต้นแบบการเรียนรวม
 (Inclusive schools). กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2556). คู่มือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล. กรุงเทพฯ ฯ:
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2560). จำนวนครู ระบบบริหารจัดการข้อมูลโรงเรียนเรียนรวม
 สืบค้นจาก <http://202.29.172.121/specialbasic/index.php>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ดร. นิติธร ปิลวาสน์
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ
2. อาจารย์ ดร. ชนิศา ตันติเฉลิม
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์อำไพพิศ บุณนาค
ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดท่าใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พระนครศรีอยุธยา เขต 2

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61-2005

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร. นิติธร ปิลวาสน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ ปะวันณ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาศาสตร์และพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0872107009 email: 53010515009ita7@gmail.com

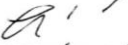
บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. 82565-97 ต่อ 6732
 ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61-2006 วันที่ 1 พฤษภาคม 2561
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. ชนิศา ตันติเฉลิม

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ ปะวันเฒ่า นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์และการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จูไรรัตน์ สุตรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)
 รองคณบดี

ที่ ศร 0512.6(2791.01)/61-2004

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

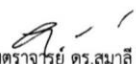
เรียน อาจารย์อำไพพิศ บุนนาค

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ ปะวันณ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)
รองคณบดี
ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0872107009 email: 53010515009ita7@gmail.com

ที่ ศธ 0512.6(2791.01)/61-2007

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพมหานคร 10330

1 พฤษภาคม 2561

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

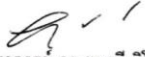
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นายสิทธิศักดิ์ ปะวันเฒะ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุไรรัตน์ สุดรุ่ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามกับครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2565-97 ต่อ 6732

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: 0872107009 email: 53010515009ita7@gmail.com

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร”

แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เป็นผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 ระดับความต้องการการนิเทศการสอน จำนวน 22 ข้อ

โดยข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ทั้งนี้ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ท่านให้ไว้ในแบบสอบถามฉบับนี้จะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น ต่อการปฏิบัติงานหรือต่อโรงเรียนของท่าน จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถาม ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือและความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายสิทธิศักดิ์ ปะวันแณ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่าน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุ () 21 – 30 ปี () 31 – 40 ปี
() 41 – 50 ปี () 51 – 60 ปี
3. ระดับการศึกษา () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
4. ระดับชั้นที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() ประถมศึกษาปีที่ 1 () ประถมศึกษาปีที่ 2 () ประถมศึกษาปีที่ 3
() ประถมศึกษาปีที่ 4 () ประถมศึกษาปีที่ 5 () ประถมศึกษาปีที่ 6
5. ภาระงานที่รับผิดชอบต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() ครูการศึกษาพิเศษ
() ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() ผู้คัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() ดูแลพัฒนาการและออกแบบการจัดการเรียนรู้
() ประสานงานและรับ-ส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ไปตามชั้นเรียน
() ภาระงานอื่น ๆ ระบุ.....
6. ท่านเคยมีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่
() ไม่เคย () เคย () มีประสบการณ์การสอน น้อยกว่า 5 ปี
() มีประสบการณ์การสอน 5 – 9 ปี
() มีประสบการณ์การสอน 10 – 15 ปี
() มีประสบการณ์การสอน 16 – 20 ปี
() มีประสบการณ์การสอน 21 ปีขึ้นไป
7. ท่านเคยมีประสบการณ์ที่ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ (ถ้าเคย ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() ไม่เคย () เคย () เป็นอาสาสมัครช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() ผลิตสื่อการเรียนการสอนให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() เล่านิทานให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษฟัง
() นวด/กายภาพบำบัดนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
() อื่น ๆ ระบุ.....

8. ท่านเคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่
(ถ้าเคย ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่เคย () เคย () จาก สพป.กรุงเทพมหานคร
 () จากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
 () จากศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง
 () จากสถาบันราชานุกูล
 () จากสถาบันสิรินธร เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพ ฯ
 () จากมูลนิธิออทิสติกไทย
 () จากมูลนิธิเพื่อเด็กพิการ
 () จากมูลนิธิสากลเพื่อคนพิการ
 () อื่น ๆ จาก ระบุ
-

9. ท่านเคยได้รับการนิเทศ ให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการสอน / การดูแลนักเรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษ หรือไม่ (ถ้าเคย ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ไม่เคย () เคย () จากนักวิชาการด้านการศึกษาพิเศษ
 () จากครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ
 () จากแพทย์
 () จากพยาบาลวิชาชีพ
 () จากนักกายภาพบำบัด
 () จากนักกิจกรรมบำบัด
 () จากนักสังคมสงเคราะห์
 () จากนักจิตวิทยาคลินิก
 () อื่น ๆ จาก ระบุ
-

ตอนที่ 2 ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษระดับ
ประถมศึกษาในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับตามความต้องการ/ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนน

ระดับ	5	หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง มีความต้องการมาก
ระดับ	3	หมายถึง มีความต้องการปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง มีความต้องการน้อย
ระดับ	1	หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด

การนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านการเตรียมความพร้อมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1. การฝึกใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ เช่น การเดิน การกระโดด หรือการวิ่งในทิศทางต่าง ๆ เพื่อแสดงถึงสมรรถภาพทางร่างกายและเข้าใจในจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ตนเองกระทำอยู่						
2. การฝึกใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เช่น การร้อยลูกปัด การปั้นดินน้ำมัน การย้ายวัตถุ เป็นการประสานความสัมพันธ์การทำงานระหว่างตากับนิ้วมือ นำไปสู่การจับดินสอเพื่อเขียน						
3. การฝึกช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น การใส่เสื้อผ้า สวมถุงเท้า สวมรองเท้า และรับประทานอาหารเอง						
4. การฝึกการอยู่ร่วมกับเพื่อนในสังคม เพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ สามารถเล่นกับเพื่อนในห้อง รู้จักแบ่งขนม แบ่งของเล่น อุปกรณ์การเรียน เมื่อเพื่อนยิ้มหรือขอได้ และรู้จักรอยยิ้ม						
5. การปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เช่น วิ่งรอบห้อง กระโดด ตะโกนส่งเสียงดัง โวยวาย ร้องไห้ ขว้างปาสิ่งของ						

การนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
6. การเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาและการสื่อสาร เช่น การฝึกพูด การเปล่งเสียง การบอกความต้องการ						
7. การเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการ เช่น การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ						
8. การเตรียมความพร้อมทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น การทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม การปรับตัวกับเพื่อน การดูแลสุขลักษณะ รวมถึงทักษะการทำงานง่าย ๆ						
ด้านการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 9. ก่อนการทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เช่น การรวบรวมข้อมูลผู้เรียน การประเมินความสามารถพื้นฐาน รวมถึงการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา						
10. การทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) วางแผนช่วยเหลือ จัดหาและสนับสนุนสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา						
11. การทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้มีความสอดคล้องกับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อใช้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ						
12. การประเมินผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลและการวัดคุณภาพตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล						
13. การสรุปการเรียนรู้ รายงานผลและส่งต่อผู้เรียน ไปชั้นเรียนอื่น ๆ หรือ โรงเรียนอื่น ๆ						

การนิเทศการสอน	ระดับความต้องการ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านเทคนิคการสอนและสื่อการสอน						
14. วิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลและสามารถใช้เทคนิคการสอนและสื่อการสอนแก่นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้อย่างเหมาะสม						
15. เทคนิคการสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนมีความแตกต่างกัน เช่น การวิเคราะห์งาน การแสดงบทบาทสมมติ การทำตัวอย่างให้ดู เป็นต้น						
16. เทคนิคการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ แต่ละเทคนิคมีความแตกต่างกัน เช่น ABA, PECs, บัตรพลัง เป็นต้น						
17. การประดิษฐ์สื่อการสอน เช่น แบบสะกดคำ, การจัดหมวดหมู่ของคำ, ตารางบอกเลข เป็นต้น						
18. การใช้สื่อมัลติมีเดีย เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) ที่มีภาพและแสง ช่วยพัฒนาทักษะการคิดและเสริมสร้างจินตนาการ						
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียน						
19. การจัดกิจกรรมที่เน้นการวิ่งหรือการกระโดด เพื่อพัฒนาการรับรู้ในส่วนของเส้นเอ็นและข้อต่อ						
20. การจัดกิจกรรมที่เน้นการทรงตัว เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาด้านการทรงตัว จนนำไปสู่ความนิ่งและมีความมั่นคงในท่าทางต่าง ๆ						
21. การจัดกิจกรรมโดยใช้ดนตรีและศิลปะ เพื่อให้นักเรียนฝึกสมาธิและเสริมสร้างจินตนาการ						
22. การฝึกทักษะวิชาชีพเพื่อนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต						

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสิทธิศักดิ์ ปะวันเณ เกิดเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2534 ที่ จังหวัดบุรีรัมย์ สำเร็จ การศึกษาหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ (เกียรตินิยมอันดับ 1) จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อปีการศึกษา 2558 หลังจากจบการศึกษาได้ บรรจุเข้ารับราชการครู ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษ ส่วนกลาง สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จากนั้นจึงเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศการศึกษาและพัฒนา หลักสูตร ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2559 ระหว่างที่ศึกษานี้ ได้ย้ายตามผลการสอบแข่งขัน ได้ไปยังโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งเป็นที่ทำงานปัจจุบัน

